

MAANANTAI 6. SYYSKUUTA 2010

Puhetta johti

puhemies Jerzy BUZEK

(Istunto avattiin klo 17.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (PL) Julistan Euroopan parlamentin torstaina 8. heinäkuuta 2010 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – (PL) Haluan kiinnittää huomionne Iranissa kuolemaan tuomitun Sakineh Mohammadi-Ashtianin tapaukseen. Olemme saaneet tiedon, että muutoksenhaku tuomioon on parhaillaan käsiteltävänä korkeimmassa oikeudessa. Ashtiani tuomittiin äskettäin myös 99 ruoskaniskuun, koska hänen väitettiin julkaisseen valokuvansa eurooppalaisissa sanomalehdissä. Kehotan Iranin viranomaisia perumaan molemmat tuomiot ja tutkimaan Ashtianin tapauksen avoimesti ja oikeudenmukaisesti. Muistutan, että Euroopan parlamentti vastustaa kuolemanrangaistusta kaikissa olosuhteissa.

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

4. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö: ks. pöytäkirja

6. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

7. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

8. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

9. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

10. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

11. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

12. Parlamentin päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

13. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

14. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

15. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (PL) Lopullinen esityslistaluonnos, jonka puheenjohtajakokous hyväksyi 2. syyskuuta työjärjestyksen 137 artiklan mukaisesti, on jaettu. Siihen on ehdotettu seuraavia muutoksia:

Jäsenet Angelilli ja Pittella sekä ainakin 40 muuta parlamentin jäsentä ovat esittäneet minulle kiireellistä käsittelyä koskevan pyynnön (työjärjestyksen 142 artikla) Sakineh Mohammadi-Ashtianin tapausta koskevan keskustelun siirtämisestä torstai-iltapäivästä tähän päivään, maanantaihin 6. syyskuuta.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, esitän kommenttini jäsen Angelillille ja muille allekirjoittaneille. Haluan vain sanoa, että olette tuoneet esiin joitakin järkeviä ja hyvin perusteltuja seikkoja Sakineh Mohammadi-Ashtianin tapauksesta. Ihailtavia suosionosoituksia keränneet sanat eivät kuitenkaan ole sama asia kuin parlamentin virallinen julkilausuma. Meidän on annettava asiasta julkilausuma mahdollisimman nopeasti, sillä tämän naisen kohtalo riippuu päätöksistä, joita tulevien tuntien aikana tehdään.

Vaatimukset tuomion muuttamiseksi lisääntyvät kaiken aikaa, mutta parlamentin on myös annettava arvovaltaisen äänensä kuulua näiden äänekkäiden vaatimusten joukossa. Siksi vetoan teihin ja koko parlamenttiin, että torstaiksi sovittua keskustelua aikaistetaan.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, käytän puheenvuoron kannattaakseni tätä pyyntöä, koska tiedämme, että jos Eurooppa haluaa olla johtoasemassa sodan ja rauhan asioissa, sen on otettava kantaa silloin, kun on sen aika.

Tiedämme, että tämä sekoittaa monin tavoin parlamentin aikataulua, mutta olemme kuitenkin sitä mieltä, että näin on näissä olosuhteissa pakko tehdä. Siksi kannatan kollegoitteni pyyntöä ja toivon, että kaikki muut tekevät samoin.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, pyytäisin vain, että äänestäisimme tekstistä mahdollisimman pian, jo keskiviikkona, jos se on mahdollista, koska ei ole mitään mieltä keskustella asiasta tänään ja äänestää siitä vasta myöhemmin.

Puhemies. – (PL) Kiitos. Kysyn nyt, haluaako joku käyttää puheenvuoron vastustaakseen tätä pyyntöä. Kukaan ei halua käyttää puheenvuoroa vastustaakseen pyyntöä, joten äänestämme siitä. Kuka kannattaa jäsenten Angelilli ja Pittella pyyntöä siirtää keskustelu torstailta tänä päiväksi? Kiitos, pyyntö on hyväksytty. Hyvät parlamentin jäsenet, keskustelu, joka koskee komission julkilausumaa Sakineh Mohammadi-Ashtianista, käydään tämänpäiväisen käsittelyjärjestyksen alussa heti, kun käsittelyjärjestys on vahvistettu. Päätöslauselmaesitysten jättämisen määräaika on tänä iltana klo 19.00 ja yhteisten päätöslauselmaesitysten jättämisen määräaika huomenna tiistaina klo 12.00. Nämä ovat lyhimmat mahdolliset määräajat. Pyydän jättämään päätöslauselmaesitykset tänään viimeistään klo 19.00. Parlamentin yhteiset päätöslauselmaesitykset on jätettävä viimeistään huomenna klo 12.00. Äänestys toimitetaan keskiviikkona klo 12.00. Tämä on poikkeuksellinen, nopeutettu menettely. Hyvät parlamentin jäsenet, onko muita ehdotuksia maanantaiksi? Nähtävästi ei. Muita pyyntöjä ei ole.

Hyvät parlamentin jäsenet, en ole vastaanottanut yhtään pyyntöä myöskään tiistaille enkä keskiviikolle, mutta haluan sanoa pari sanaa huomisen keskustelusta, jonka aiheena on unionin tila. Kyseessä on äärimmäisen tärkeä keskustelu, jota käydään Euroopan parlamentissa ensimmäisen kerran. Keskustelun avulla haluamme erityisesti korostaa

Euroopan parlamentin asemaa unionin tulevaisuuden määrittelyssä. Olen varma, että kaikki haluamme keskustelun etenevän asianmukaisesti ja vastuullisesti ja että haluamme Lissabonin sopimuksen määräysten mukaisesti kantaa vastuuta monista asioista, joita unionissa lähivuosina tapahtuu. Olen myös varma siitä, että me kaikki suhtaudumme tähän hyvin vakavasti. Kuten kaikki varmaan tiedätte, samasta asiasta keskusteltiin myös puheenjohtajakokouksessa viime torstaina. Kokouksessa kiinnitettiin huomiota tärkeiden keskustelujen erittäin alhaiseen osallistujamäärään parlamentissa, erityisesti keskusteltaessa toimielintenvälisistä asioista.

Neljä päivää sitten puheenjohtajakokouksessa käytiin perusteellinen keskustelu unionin tilasta. Se oli alustava keskustelu, ja huomenna aiheesta käydään täysistuntopöytäkirja keskustelu kello 9. Poliittisten ryhmien puheenjohtajat korostivat, että on tärkeää varmistaa mahdollisimman runsas osanotto tähän tärkeään ja lajissaan ensimmäiseen keskusteluun. Poliittisten ryhmien puheenjohtajat päättivät heinäkuussa, että tämän keskustelun ollessa käynnissä ei anneta lupaa pitää mitään kokouksia. Näin ollen on tarkoitus, ettei Euroopan parlamentin jäsenillä ole muita kokouksia, keskusteluja eikä tapaamisia huomenna klo 9.00–11.30.

Lisäksi poliittisten ryhmien puheenjohtajat päättivät viime torstaina ottaa keskustelun aikana käyttöön parlamentin jäsenten läsnäoloa koskevan erikoistarkastuksen. Tarkoitus on tarkkailla läsnäoloa siten, että jäsenet joutuvat painamaan nappia kolme eri kertaa. Kerron puhemiesneuvostolle tästä päätöksestä, koska sen on tarkoitus kokoontua tänään klo 18.30. Pyydän puhemiesneuvostoa toimivaltaisena viranomaisena päättämään, mitä tarkalleen ottaen tehdään ja miten saamaamme läsnäolotietoa käytetään. Emme vielä tiedä, mitä puhemiesneuvosto päättää, mutta oli päätös mikä tahansa, esitän teille henkilökohtaisen vetoamuksen olla läsnä tässä tärkeässä tilaisuudessa, jossa esitellään Euroopan unionin ensi vuoden työohjelma. Siis vielä kerran: Keskustelu pidetään huomenna klo 9.00, ja pyydän teitä kaikkia olemaan läsnä salissa ja ottamaan osaa keskusteluun. Tämä on tärkeää myös parlamentin julkisuuskuvan kannalta ja osoittaa, että olemme valmiita ottamaan vastuuta siitä, mitä unionissa tulevaisuudessa tapahtuu. Toistan: Vielä ei ole tehty erityisiä päätöksiä siitä, miten tietoja parlamentin jäsenten läsnäolosta tai poissaolosta käytetään. Työjärjestyksen mukaisesti tämän päätöksen voi tehdä vain puhemiesneuvosto.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, olemme vapailla vaaleilla valittuja parlamentin jäseniä ja päätämme itse, mitkä asiat asetamme etusijalle. Minulla oli vakaa aikomus olla läsnä huomisen keskustelussa, ja harkitsen sitä vieläkin. Minun on kuitenkin tehtävä aivan selväksi, että jos läsnäoloa tarkastetaan sähköisesti, en osallistu kyseisiin tarkastuksiin, ja jos hallinto tekee laskentaa muulla tavoin, lähden ulos rakennuksesta keskustelun aikana. Aioin osallistua keskusteluun, mutta tällaiset menetelmät eivät ole vaaleilla valitun parlamentin ja vaaleilla valittujen parlamentin jäsenten arvon mukaisia.

(Kovaäänisiä suosionosoituksia)

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen jäsen Posseltin kanssa täysin samaa mieltä. Traagista tässä on, että nyt ammutaan pahasti omaan maaliin.

Jos olisitte vain kannustanut meitä olemaan läsnä, olisin varmasti kunnioittanut auktoriteettianne ja johtajuuttanne. Olin vakaasti aikonut olla läsnä. Jos nyt sitten olen läsnä huomenaamulla, en varmasti osallistu mihinkään sähköiseen äänestykseen. Minun mielestäni te olette itse asiassa vahingoittanut Euroopan unionin ja puheenjohtaja Barroson mainetta.

Tästä tulee farssi. Toivottavasti puhemiesneuvosto tosiaan hylkää tämän ehdotuksen tunnin sisällä. Muuten ihmiset sanovat, että parlamentin jäsenet ovat läsnä vain siksi, että heille maksetaan Barroson kuuntelemisesta.

PR-mielessä kyseessä on todella vakava omaan jalkaan ampuminen, ja minua hämmästyttää, että puheenjohtajakokous on edes tehnyt tällaisen ehdotuksen.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – *(PL)* Olen jo pyytänyt olemaan läsnä keskustelussa, mutta olen varma, että oli puhemiesneuvoston päätös mikä tahansa, tämä kuumentunut ilmapiiri tarkoittaa, että olemme kaikki läsnä istuntosalissa ja pääsemme haluttuun tulokseen.

Joseph Daul (PPE). – *(FR)* Arvoisa puhemies, teimme todellakin puheenjohtajakokouksessa päätöksen, josta tunnen olevani vastuussa, vaikka en voinutkaan olla henkilökohtaisesti läsnä. Otan kuitenkin vastuun. Kahta asiaa on kuitenkin painotettava.

Ensinnäkin me teemme puheenjohtajakokouksessa päätöksiä, jotka välitämme eteenpäin, kun pidetään ryhmäkokouksia. Meidän poliittisessa ryhmässämme, kuten muissakin poliittisissa ryhmissä, pidettiin ryhmäkokous. Keskustelin siellä kollegoitteni kanssa, ja he olivat eri mieltä päätöksestä, joka puheenjohtajakokouksessa ehkä liiankin nopeasti oli tehty.

Ehdotankin teille, että parlamentissa läsnä olevat ryhmien puheenjohtajat arvioivat tilannetta uudelleen puhemiesneuvostossa. Kuten tiedätte, kaikki haluavat muutosta, mutta asioiden muuttaminen ei ole niin helppoa kuin ajatellaan. Tämä oli ensimmäinen asia.

Toiseksi, hyvät kollegat, haluan kuitenkin muistuttaa kaikista keskusteluista, joita täällä on käyty komission puheenjohtajan kanssa. Hänen kanssaan voidaan olla samaa tai eri mieltä, mutta parlamentissa on läsnä 27 komission jäsentä – aivan oikein, kaikki 27 komission jäsentä ovat tavallisesti läsnä näiden keskustelujen aikana – ja puheenjohtaja Barroso puhuu ryhmien puheenjohtajille, mutta sali on tyhjä.

Tämän vuoksi tuen parlamentin puhemiestä, kun hän sanoo, että meidän ei pitäisi noudattaa puheenjohtajakokouksessa suunniteltuja toimia, vaan tarkistaa niitä ja keskustella niistä vielä eri poliittisten ryhmien kanssa, ja että olisi noudatettava vanhaa menetelmää, mutta kehotettava kuitenkin kaikkia parlamentin jäseniä suhtautumaan vastuullisesti parlamentissa huomenaamalla pidettävään tärkeään keskusteluun Euroopasta.

Odotankin puhemiesneuvostolta analyysia, joka ehkä voisi olla järkevämpi kuin läsnä olevien ryhmien puheenjohtajien analyysit. Jatkamme luonnollisesti demokraattista keskustelua, koska sen avulla edistymme.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – *(PL)* Kuten sanoin, puhemiesneuvosto aikoo keskustella tästä tunnin verran. Olen varma, että puhemiesneuvosto ottaa kommenttinne huomioon. Asiasta on esitetty kolme kommenttia. Ne eivät olleet menettelyn mukaisia, koska työjärjestyksessä ei ole määräyksiä, joissa tällainen sallitaan. En kuitenkaan halua pitkittää tätä keskustelua. Istuntosalissa on läsnä puhemiesneuvoston edustajia, ja myös minä kuuntelen teidän kommenttejanne. Me kaikki suhtaudumme tähän hyvin vakavasti. Pohdimme sitä hieman tänä iltana, ja puheenjohtajakokous kokoontuu torstaina. Pyydän, että saisimme tarkastella asiaa rauhallisesti. Puhemiesneuvosto tekee alustavan päätöksen tänään. Toivon, ettette pyydä enää puheenvuoroja, koska niitä on jo varattu paljon. Me tiedämme, mitä vastustatte,

ja ehdotan, että päätämme keskustelun tästä aiheesta. Olemme kaikki kuulleet, mikä on ollut teidän reaktionne ja millaisen vastaanoton se on saanut, joten voimmekin lopettaa tämän keskustelun. Kiinnitämme reaktioihinne hyvin vakavaa huomiota. Jos todella lopetamme aiheesta keskustelun, sen lopuksi voisi vielä esittää yhden pyynnön: Olkaamme täällä istuntosalissa läsnä huomenna kahden ja puolen tunnin ajan, koska sen verran keskustelu kestää.

Haluamme käydä keskustelun noudattaen asianmukaisia muodollisuuksia, millä tarkoitan sitä, että haluamme painottaa Euroopan parlamentin läsnäoloa päätettäessä unionin asioista. Tähän asti emme ole saaneet olla läsnä päätöksiä tehtäessä, sillä saimme nämä valtuudet vasta Lissabonin sopimuksen myötä. Oma julkisuuskuvamme ja unionin vahvuus riippuvat siitä, olemmeko läsnä. Vetoan teihin, että olisitte läsnä istuntosalissa, ja ehdotan, että päätämme keskustelun tähän.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, en halua jatkaa keskustelua huomisista läsnäolotarkastuksista, mutta onhan niin – varsinkin jäsen Daulin puheenvuoron perusteella – että aivan samoin kuin parlamentti voi muuttaa aikataulua tai käsittelyjärjestystä, parlamentin pitäisi voida äänestää puheenjohtajakokouksen päätöksestä ja ehkä muuttaa sitä.

Puhemies. – (PL) Voimme äänestää siitä huomenna. Ehdotan, että odotamme puhemiesneuvoston päätöksiä. Hyvä jäsen Speroni, odottakaamme huomiseen. Siirrymme nyt tämän istunnon esityslistan ensimmäiseen keskusteluun.

16. EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen kahdenvälinen suojalauseke (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Zalba Bidegainin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen täytäntöönpanosta (KOM(2010)0049 – C7-0025/2010 – 2010/0032(COD)).

Pablo Zalba Bidegain, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, Etelä-Korean kanssa tehdyn vapaakauppasopimuksen hyväksyminen luo uusia mahdollisuuksia sekä Euroopan että Korean teollisuudelle. Tehokas suojalauseke on kuitenkin tarpeen, jotta sopimuksella ei olisi kielteisiä vaikutuksia Euroopan teollisuudelle.

Olemme kollegoideni kanssa työskennelleet tämän asian parissa kansainvälisen kaupan valiokunnassa viime kuukaudet, ja siksi on tärkeää, että parlamentti kokonaisuudessaan antaa vahvan tukensa koko tarkistuspaketille.

Mietintö hyväksyttiin kesäkuussa siten, että 27 äänesti puolesta ja yksi tyhjää. Lausekkeen nojalla suojatoimenpiteitä voidaan soveltaa, jos Etelä-Koreasta tuotavilta tuotteilta perittävien tullien alentaminen uhkaa haitata vakavasti Euroopan teollisuutta.

Kuten tiedätte, parlamentin Lissabonin sopimuksen johdosta saamien uusien valtuuksien mukaisesti tämän asetuksen hyväksymisessä noudatetaan tavanomaista lainsäädäntömenettelyä. Valitettavasti ennen kesälomaa ei ollut mahdollista pitää kolmikantakokousta neuvoston kanssa.

Ensimmäinen virallinen kolmikantakokous pidettiin 30. elokuuta, ja sain yhdessä varjoesittelijöiden kanssa kuulla, miten neuvosto reagoi tarkistuksiimme. Kyseisen kokouksen ansiosta pääsimme eteenpäin monissa asioissa ja pystyimme määrittelemään

muutamien kohtien lopullisen tekstin, ja kokous antoi meille varmuuden siitä, että neuvosto todella haluaa päästä sopimukseen kaikkein ristiriitaisimmista kohdista ja tekee paljon työtä sen eteen. Suhtaudumme tähän tietenkin hyvin myönteisesti.

Samalla kuitenkin epäilemme, ettei neuvostolla ole ollut tarpeeksi aikaa selvittää riittävästi kantaansa niihin kohtiin, joissa sen näkemys eroaa kansainvälisen kaupan valiokunnan näkemyksestä.

Tämän vuoksi kaikki poliittiset ryhmät päättivät yksimielisesti, että parlamentin on esitettävä täysistunnossa kantansa kansainvälisen kaupan valiokunnan heinäkuussa hyväksymistä tarkistuksista, jotka ovat tärkeitä suojalausekkeen sovellettavuuden ja vaikuttavuuden kannalta.

Samalla päätettiin yksimielisesti, ettei mahdolliselle sopimukselle sanota ei ensimmäisessä käsittelyssä. Uskomme tämän olevan mahdollista, kun neuvosto selvittää kantaansa.

Siksi äänestämme huomenna vain kansainvälisen kaupan valiokunnan jättämistä tarkistuksista ja siirrämme äänestyksen lainsäädäntöä koskevasta mietinnöstä työjärjestyksen 55 artiklan mukaisesti lokakuun toiselle istuntojaksolle, jolloin toivoaksemme olemme päässeet myönteiseen tulokseen lainsäädäntömenettelystä.

Mielestämme mietintö sisältää lukuisia parannuksia. Näitä ovat esimerkiksi verkkofoorumin perustaminen prosessien nopeuttamiseksi, tuotannonalalle annettu mahdollisuus käynnistää tutkimusprosessi, komission velvoite laatia raportteja ja Koreasta peräisin olevan tuonnin seurannan ja valvonnan parannukset. Näistä kohdista olemme jo periaatteessa sopineet neuvoston kanssa.

Mielestäni tämä on hyvä tulos, mutta meille se ei kuitenkaan vielä riitä. On vielä tärkeämpiä näkökohtia, joiden suhteen neuvottelijoiden on syytä olla tarkkana ja joita kaikkien poliittisten ryhmien on täällä puolustettava, kuten teimme kansainvälisen kaupan valiokunnassa. Tarkoitin lähinnä seuraavia neljää näkökohtaa.

Ensinnäkin meidän on lievennettävä haavoittuvimmille jäsenvaltioille mahdollisesti aiheutuvia riskejä toteuttamalla aluekohtaisia suojalausekkeitä, joilla voidaan estää joillekin herkille tuotannonaloille koituvia haittoja. Emme saa unohtaa, että suojalauseke on periaatteessa väliaikainen ja että sen tarkoitus on nimenomaan suojella herkimpiä talouden aloja antamalla niille aikaa mukautua uuteen tilanteeseen.

Toiseksi meidän on selvästi luotava seurantajärjestelmä tuotteille, joihin tullinpalausta koskeva lauseke vaikuttaa.

Kolmanneksi meidän on puolustettava parlamentin roolia tutkimusten käynnistysprosessissa, ja viimeinen näkökohta on päätöksentekomenettely tai komitologia.

Lopuksi haluan kiittää puheenjohtajavaltio Belgian neuvotteluissa osoittamaa hyvää tahtoa ja todeta, että komission panos neuvottelujen saattamisessa järkevään päätökseen on nyt ja jatkossakin ratkaisevan tärkeä.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, asetus EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen täytäntöönpanosta on hyvin tärkeä säädös, ei vain siksi, että tultuaan hyväksytyksi se antaa EU:n teollisuudelle riittävästi suojaa tarvittaessa, vaan myös siksi, että kyseessä on ensimmäinen kaupan asiakirja, jossa Euroopan parlamentti on mukana lainsäädäntövallan käyttäjänä. Olenkin tyytyväinen voidessani todeta, kuinka sitoutuneesti ja vastuullisesti parlamentti juuri tätä asiaa käsittelee.

Pidän arvossa Euroopan parlamentin ponnisteluja sen laadittua tarkistuksia komission ehdotukseen hyvin tiukalla aikataululla. Haluan myös vakuuttaa, että komissio on täysin sitoutunut pääsemään sopimukseen, jolla saadaan aikaan tehokas suojamekanismi, joka vähentää mahdollisia huolenaiheita joillakin EU:n teollisuudenaloilla.

Minulle on kerrottu, että ensimmäinen virallinen kolmikantakokous, jonka aiheena oli Korea-sopimuksen suojalauseketta koskeva asetus, sujui hyvin ja että useiden tarkistusten osalta saavutettiin edistystä, kuten esittelijä äsken mainitsi. Sopimukseen päästiin monista tärkeistä asioista, muun muassa siitä, että EU:n teollisuudelle myönnetään oikeus vaatia suojoitoimenpiteitä koskevien tutkimusten käynnistämistä ja että suojalauseketta koskevaan asetukseen sisällytetään tullinpalautusta koskevia sisäisiä sääntöjä.

Tiedän, ettei virallisissa kolmikantaneuvotteluissa ole vielä keskusteltu yksityiskohtaisesti kaikkein vaikeimmista asioista. Toivon, että seuraavissa parlamentin, neuvoston ja komission välisissä kokouksissa, jotka käsittääkseni järjestetään lähiaikoina, tehdään merkittäviä edistysaskelia ja että niiden pohjalta voidaan päästä yhteisymmärrykseen kaikkein vaikeimmistakin ongelmista.

Kiitän arvoisia parlamentin jäseniä ja erityisesti kansainvälisen kaupan valiokuntaan kuuluvia jäseniä siitä, että olette käsitelleet tätä asiaa painopistealueena. Toistan myös kiitokseni siitä, että komissio on sitoutunut niin voimakkaasti vapaakauppasopimuksen täytäntöönpanoon. En tässä tarkoita vain vapaakauppasopimuksen suojamekanismia, vaan myös sopimuksen muita näkökohtia, joihin kuuluvat erityisesti kestävä kehitystä koskevat määräykset ja tullin ulkopuolisia kaupan esteitä koskevat menettelysäännöt.

Lopuksi haluaisin käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kertoa teille, miten EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen hyväksymisen menettely neuvostossa on edennyt viime aikoina. Kuten ehkä tiedätte, 10. syyskuuta pidettäväksi suunnitellussa ulkoasiainneuvoston kokouksessa annetaan, niin toivomme, lupa vapaakauppasopimuksen allekirjoittamiseen ja tilapäiseen soveltamiseen. Kun tämä päätös on tehty, sopimus voidaan allekirjoittaa virallisesti ja lähettää parlamentille hyväksyntämenettelyä varten.

Neuvosto päättää tilapäisen soveltamisen päivämäärästä myöhempänä ajankohtana. On hyvin todennäköistä, että kyseinen päätös tehdään heti, kun parlamentti on antanut suostumuksensa vapaakauppasopimukselle ja kun on päästy sopimukseen suojalauseketta koskevasta asetuksesta.

Puhemies. – (PL) Arvoisa komission jäsen, kiitos Euroopan komission näkökantojen esittelystä.

Daniel Caspary, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, se, mitä parlamentti, neuvosto ja komissio ovat saaneet aikaan viime viikkoina ja kuukausina, on esimerkillistä. Haluan kiittää erityisesti jäsen Zalbaa hänen tekemästään työstä.

Kyseessä on ensimmäinen ulkomaankauppapolitiikkaa koskeva asia Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen – jossa olemme ratkaisevassa asemassa – ja Euroopan parlamentti näyttää, että olemme toimintakykyisiä. Ensimmäinen käsittely oli valiokunnassa heinäkuussa, ja tänä iltana on keskustelun aika. Jos parlamentti saisi päättää, suojalausekkeista äänestettäisiin huomenna. Valitettavasti vain toinen toimielin eli neuvosto ei ole tähän mennessä edistynyt siten, että voisimme hyväksyä sopimuksen huomenna. Mielestäni olisi ollut suotavaa, että neuvosto olisi ollut tänään läsnä. Neuvosto saisi mielestäni olla myös hieman joustavampi ja nopeampi tässä asiassa.

Haluan sanoa hyvin selvästi seuraavan asian Euroopan parlamentin roolista: Komissio, jäsenvaltiot ja teollisuus saavat tulevaisuudessa oikeuden käynnistää tutkimuksen suojalausekkeen nojalla. Me, Euroopan parlamentin jäsenet, haluamme myös tuon oikeuden. Luullakseni voin puhua kaikkien parlamentin jäsenten nimissä, kun sanon, ettemme luovu tästä oikeudesta. Kehotan komissiota ja neuvostoa suostumaan neuvotteluissa tähän mahdollisimman nopeasti.

Seuraavaksi käsittelen tullinpalautuksia. Komissio ehdottaa, että tämä asia sisällytettäisiin suojalausekkeisiin. Vaadin, ettei neuvosto enää estä tätä vaan hyväksyy asian.

Kolmanneksi käsittelen Etelä-Korean hiilidioksidisääntelyä, josta on myös keskusteltava. Korean hallitus suunnittelee autoteollisuutta koskevaa hiilidioksidisääntelyä. Pelkäämme kaikki, että tätä sääntelyä voidaan käyttää hyväksi hidastettaessa Korean markkinoiden avautumista ja eurooppalaisten autojen pääsyä Korean markkinoille. Kehotan komissiota puhumaan korealaisille tästä mahdollisimman voimakkain sanoin. Hiilidioksidisääntelyä käytetään koetinkivenä. Asiaa ei ainakaan auta, jos ensimmäisen Korean hyväksymän uuden lain tarkoitus on horjuttaa vapaakauppasopimusta.

Tätä taustaa vasten toivon esittelijälle ja kaikille asianosaisille hyvää ja jatkuvaa menestystä. Olisin hyvin kiitollinen, jos tämä asia saataisiin päätökseen ennen vuoden loppua.

Bernd Lange, *S&D-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan ensin kiittää esittelijää hyvästä yhteistyöstä, joka on myötävaikuttanut siihen, että parlamentin valiokunnassa on omaksuttu yksimielisesti erittäin periaatteellinen kanta – mikä on hyvin myönteistä – ja jälleen kerran osoittanut tämän suojalauseketta koskevan asetuksen tärkeyden.

Tämä on Etelä-Korean kanssa tehtävän sopimuksen ohessa ensimmäinen sopimus, jonka olemme neuvotelleet sen jälkeen kun Lissabonin sopimus, jossa parlamentille annettiin uusia tehtäviä, tuli voimaan. Etelä-Korean kanssa tehtävä vapaakauppasopimus ja suojalauseketta koskeva asetukset ovat myös eräänlainen luonnos tulevia sopimuksia varten, ja sen vuoksi meidän on edettävä erityisen varovasti. Tässä kaksi hyvää syytä, miksi emme saisi puolihuolimattomasti hyväksyä kantoja, joilla ei ole mitään tehoa, ja miksi pitäisi taistella sen puolesta, että hyväksyttävät asetukset ovat järkeviä.

Arvoisa komission jäsen, kuten tiedätte, mietinnössä on kuusi kohtaa, joista olemme erityisen huolestuneita. Kertaan lyhyesti, mitkä ne ovat. Ensimmäinen on tullinpalautusmekanismi. Jos korealaiset valmistajat käyttävät tavaroiden valmistamiseen kolmansista maista peräisin olevia osia, heidän ei tarvitse maksaa tullia osista ja he voivat tuoda tavaroitaan Eurooppaan. Samoja osia käyttävät eurooppalaiset valmistajat sen sijaan eivät saa vapautusta tullimaksuista. Korealaiset valmistajat saavat siis kilpailuetua. On tarkasti seurattava, johtaako tämä markkinoiden vääristymiseen. Tähän ei päästä pelkällä ilmoittamisella. Asiasta on tehtävä oikeudellisesti sitova sisällyttämällä se suojalauseketta koskevaan asetukseen tutkimusten käynnistämisen perusteeksi.

Toinen huolenaihe ovat alueelliset vaihtelut. Kaikissa jäsenvaltioissa ei ole yhtä paljon herkkiä aloja. Meidän on siis kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, miten herkkiä aloja voidaan suojella niihin kohdistuvilta hyökkäyksiltä eri alueilla. Se ei sisämarkkinoiden vuoksi ole yksinkertaista, mutta poliittinen ratkaisu on löydettävä.

Kolmanneksi: Arvoisa komission jäsen, koska tämä on ensimmäinen sopimus Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, siinä on otettava huomioon myös neuvoston ja parlamentin välinen uusi tasapaino, ja koska asiasta on sovittu myös komission kanssa,

on vain oikein ja kohtuullista, että parlamentin ja neuvoston yhtäläinen rooli kytkeytyy tiiviisti sopimukseen.

Neljänneksi: Täytäntöönpano kuuluu tietenkin teille – emme halua sekaantua toiminnalliseen täytäntöönpanoon – mutta parlamenttina meidän täytyy varmistua siitä, ettei parlamentin oikeuksia aseteta kyseenalaisiksi komitologiamenettelyssä. Erityisesti tarvitsemme peruuttamisoikeuden – sekin on varmistettava.

Viidenneksi, monen vuosikymmenen kokemus Etelä-Koreasta on osoittanut meille, että tullitariffeja koskevan kauppapolitiikan lisäksi muodostetaan jatkuvasti tullien ulkopuolisia kaupan esteitä. Sen vuoksi meillä on oltava myös selvä mekanismi valvontaa, raportointia ja neuvottelujen aloittamista varten sen varalta, että tullien ulkopuolisten kaupan esteiden alalla tulee ongelmia.

Kuudes kohta on se, että jos olemme vakavissamme tekemässä uudenlaista kauppasopimusta, myös kansalaisyhteiskunta on otettava mukaan ja sitä on lujitettava. Tämä tarkoittaa sitä, että työelämään on juurrutettava kiinteästi ILO:n perusnormit – kuten normi 87, joka takaa työntekijöille lakko-oikeuden – ja pantava ne täytäntöön. Etelä-Korean rikoslain 314 pykälässähän päinvastoin sanotaan, että sujuvan liiketoiminnan häiritseminen on rikos. Tälle on tehtävä jotain – kansalaisyhteiskuntaa on lujitettava, ILO:n perusnormit ja ympäristöä koskevat perusnormit on taattava ja kansalaisyhteiskunnan on osallistuttava sopimuksen valvontaan EU:n alueen neuvoo-antavissa ryhmissä (Domestic Advisory Groups).

Arvoisa puhemies, viimeisenä huolenaiheena on se, että sanoitte tilapäisen soveltamisen hyvin todennäköisesti alkavan heti, kun sopimukseen on päästy. Haluaisin poistaa sanonnan ”hyvin todennäköisesti”. Tilapäinen soveltaminen ei voi alkaa ennen kuin parlamentti on tehnyt päätöksen asiasta!

(Suosionosoituksia)

Michael Theurer, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän varjoesittelijänä kiittää komission jäsen De Guchtia ja esittelijä Zalbaa myönteisessä hengessä sujuneesta yhteistyöstä laatiessamme Etelä-Korean kanssa tehtävää vapaakauppasopimusta ja sen suojalausekkeita.

Haluan aluksi korostaa, että Euroopan parlamentin liberaalidemokraattien mielestä sopimus olisi ratifioitava ja hyväksyttävä mahdollisimman nopeasti. Kannatamme vapaata kauppaa, ja mielestämme Etelä-Korean kanssa tehtävä sopimus tarjoaa sekä Euroopan unionin että Etelä-Korean taloudelle loistavat mahdollisuudet. Suojalausekkeiden osalta on sanottava kuitenkin, että meidän on suhtauduttava hyvin vakavasti huolenaiheisiin, joita olemme Euroopan teollisuuden kanssa tuoneet esiin. Mielestämme suojalausekkeiden avulla on mahdollista ottaa nämä huolenaiheet huomioon. Toivomme tällä viikolla toimitettavan äänestyksen antavan viestiä siitä, että parlamentin poliittiset voimat ovat yksimielisiä ja että tehtävästä sopimuksesta tulee suojalausekkeiden ansiosta hyvin toimiva. Siksi kehotamme neuvostoa ja komissiota lähentymään meitä niissä tärkeissä asioissa, jotka ovat ratkaisematta.

Erityisen tärkeää meille on, ettei tullinpalautusjärjestelmää käytetä väärin. Emme voi sallia, että halpatuotteita, erityisesti Kiinasta ja muista Aasian maista tulevia halpoja alkutuotteita, tuodaan meille vapaasti Etelä-Korean kautta tullipalautusjärjestelmän avulla. Lisäksi haluamme eteläkorealaisten purkavan asettamansa tullien ulkopuoliset kaupan esteet,

esimerkiksi autoja koskevan hiilidioksidisääntelyn, jotta meille ei kenenkään huomaamatta syntyisi uusia kaupan esteitä.

Haluamme, että sosiaali- ja ympäristönormeja noudatetaan. Komitologiakysymys on tietysti myös ratkaistava sopimuksen myöhempää soveltamista varten. Haluamme, että tässä näkyy parlamentin vahva rooli. Haluamme myös, että tulevaisuudessa teollisuus itse ja jäsenvaltiot voivat käynnistää kyseiset tutkimukset ja seurannan.

Vielä yksi kohta, joka aiheuttaa huolta: Neuvosto keskustelee lähipäivinä sopimuksen tilapäisestä soveltamisesta ja mahdollisesti myös äänestää siitä. Minun on kuitenkin varoitettava, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti siihen tarvitaan parlamentin suostumus. Tilapäinen soveltaminen olisi Lissabonin sopimuksen hengen vastaista. Kehotankin neuvostoa hyväksymään sopimuksen tilapäisen soveltamisen vasta, kun parlamentti on tehnyt päätöksensä. Olemme tehneet kaiken voitavamme, jotta oikea-aikainen päätös olisi mahdollinen, ja meidän olisi osoitettava tämä jälleen äänestämällä yhtenäisesti.

Helmut Scholz, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen De Gucht, hyvät kollegat, haluan ryhmäni puolesta olla mukana tukemassa valiokuntaa, jotta vapaakauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeiden täytäntöönpanoa koskevasta asetusehdotuksesta voitaisiin äänestää tällä täysistuntoviikolla.

Suojalauseketta koskeva asetus vaikuttaa suoraan moneen asiaan, muun muassa avoimuuteen, koska se selventää Euroopan parlamentin oikeuksia sen toimiessa tulevaisuudessa EU:n yhteislainsäätäjänä kaikissa kauppasopimuksissa. Monen asiaan liittyvän tahon ja toimijan mielipiteet ja huolenaiheet, jotka koskevat vielä ratifioimatonta vapaakauppasopimusta, otetaan vakavasti. Vapaakauppasopimuksen sisällöstä ja varsinkin sanamuodosta on toisistaan hyvin paljon eroavia mielipiteitä – ei ainoastaan Euroopan parlamentissa vaan vielä enemmän yritysten työntekijöiden ja johdon keskuudessa. Tämä koskee suurten yritysten lisäksi ennen kaikkea pieniä ja keskisuuria yrityksiä sekä kumpaakin kauppakumppania.

Tämä sopimus on 2000-luvun ensimmäinen vapaakauppasopimus erittäin kehittyneiden talouksien välillä globaalissa maailmassa, ja se tulee voimaan tilanteessa, jossa valitsee talous- ja finanssikriisi. Näin ollen suojalausekemekanismin merkitys on huomattava ja ulottuu paljon laajemmalle kuin tässä esitettyihin näkökohtiin.

Sopimuksen mukaisten suojatoimenpiteiden täytäntöönpanoa ja soveltamismahdollisuuksia koskeva oikeusvarmuus on taattava, jos halutaan myönteisessä hengessä edistää kaupan alan yhteistyötä ja globaalia avoimuutta ja viedä kummankin talouden taloudellista ja sosiaalista kehitystä eteenpäin siten, että se hyödyttää molempien kauppakumppaneiden työntekijöitä ja kansalaisia. Aikataulut ja määräajat, alueelliset turvatoimenpiteet, todisteiden antaminen, valvontatoimet – kaikki nämä ovat välttämättömiä, ja kuten kollegani täällä ovat jo sanoneet, Euroopan parlamentilla on oltava samat oikeudet kuin neuvostolla. Kansalaisyhteiskunnan toimijat, ammattijärjestöt ja yritykset ovat olleet huolestuneita tullinpalautuksiin liittyvistä ongelmista – heillä on niistä omakohtaista kokemusta – ja siksi on välttämätöntä laatia alkuperämerkintöjä koskevat säännöt.

Kannatan myös sitä lähestymistapaa, ettei riitä, että lauseke on vaikuttava, vaan se on voitava myös siirtää käytäntöön. Lausekkeen on oltava väline, jota voidaan käyttää vakavissa tapauksissa. Mielestäni tänään on jälleen kiireellisesti painotettava sitä, että neuvoston ja kaikkien 27 jäsenvaltion on vietävä eteenpäin tätä asetusta ja hyväksyttävä se. Muuten se ei voi tulla voimaan.

Anna Rosbach, *EFD-ryhmän puolesta.* – (DA) Arvoisa puhemies, tämä vapaakauppasopimus hyödyttää sekä Etelä-Koreaa että EU:ta niin taloudellisesti kuin sosiaalisestikin ja myös ympäristön kannalta katsottuna. On EU:n etujen mukaista, että tämä sopimus hyväksytään ennen kuin Korea tekee samanlaisen sopimuksen Yhdysvaltojen kanssa. Se on tehtävä nopeasti, koska presidentti Obama ilmoitti juuri Torontossa, että Yhdysvallat aikoo ratifioida kauppasopimuksen Korean kanssa ensi vuonna. Alan kuitenkin epäillä, onko tämä sopimus loppujen lopuksi niin yksinkertainen. Koreassa paljastettiin äskettäin melko laaja korkeimman tason korruptioverkosto, joten meidän on seurattava hyvin tarkoin tärkeimpien kauppakumppaneittemme tilannetta. Vapaakauppasopimuksen yhteydessä korostuu se tosiasia, että Korea kuuluu tähän ryhmään.

Meidän on myös löydettävä keinot sen varmistamiseksi, että EU:n omat riippumattomat työläinsäädännön asiantuntijat pääsevät tapaamaan työntekijöitä Kaesongin teollisuusalueella, missä pohjoiskorealaisia työskentelee eteläkorealaisissa yrityksissä. Muuten on olemassa se vaara, että tarjoamamme tuotteet on valmistettu pakkotyönä ja ilman, että ihmisoikeuksia on otettu huomioon. Ellemme pääse näille alueille, meidän on kieltäydyttävä sisällyttämästä Kaesongin teollisuusalueella valmistettuja tuotteita sopimukseen. Kaiken kaikkiaan on kuitenkin hyvä asia, että sopimus lisää avoimuutta ja että yrityksiä vastaan voidaan nostaa syytteitä ja ne voidaan haastaa oikeuteen, jos ne eivät täytä asetettuja vaatimuksia. Samoin työläisten olot on nyt tuotu julki, niistä voidaan keskustella ja ne voidaan tutkia. Jos onnistumme tässä, se on varmasti askel oikeaan suuntaan.

Lopuksi totean, että näyttää siltä, että EU hyötyy eniten tästä sopimuksesta. Toivottavasti tuloksena on lisää työpaikkoja ja lisäpotkua Euroopan kasvulle.

Puhemies. – (PL) Hyvät kollegat, kuten näemme, olemme ehdotuksesta täysin yksimielisiä. Voimme onnitella itseämme siitä, että kaikki haluamme, että sopimus pannaan täytäntöön mahdollisimman nopeasti, ja että se on meille hyvin tärkeä.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää Zalba Bidegainia, koska tiedän, että hän on tehnyt todella paljon työtä asian eteen, ja mielestäni hän on onnistunut erittäin hyvin.

Huominen äänestys Etelä-Korean kanssa tehtävän vapaakauppasopimuksen suojalausekkeista on itse asiassa historiallinen kahdesta syystä. Ensinnäkin se tarkoittaa sitä, että aloitamme keskustelut kattavimmasta vapaakauppasopimuksesta, minkä EU on koskaan tehnyt. Se on radikaalein sopimus, ja siitä saatavat voitot ovat suurimpia, mitä sopimuksista on saatu. Tässä ei ole tietenkään mitään ihmeellistä. Tämä johtuu lähinnä siitä, että Etelä-Korea on yksi tärkeimmistä kauppakumppaneistamme, maailman yhdenneksitoista suurin talous ja yksi ensimmäisistä OECD-maista, joiden kanssa EU tekee vapaakauppasopimuksen.

Kyseessä on myös ensimmäinen sopimus, jossa käytetään käsitettä ”globaali Eurooppa”, jossa lähtökohtana on Euroopan kilpailukyky ja se, mikä on talouden kannalta tärkeää, ei niinkään se, mikä on poliittisesti tärkeää. Tavoitteemme ovat selvästi korkealla. Esimerkiksi maatalouteen kiinnitetään huomiota enemmän kuin koskaan ennen vapaakauppasopimuksissa. Se antaa paljon lisää mahdollisuuksia teollisuudellemme. Se antaa lisää mahdollisuuksia tietysti myös Etelä-Korean ystävien teollisuudelle, mutta siitähän vapaakaupassa on kysymys. Vaikeuksia on, on ollut ja on myös tulevaisuudessa, mutta tärkeät asiat ovat usein vaikeita. Tässä on jutun koko idea.

Toiseksi tämä on ensimmäinen tapaus, jossa Euroopan parlamentti on osallisena ja jossa sillä on yhteispäätösvaltuudet. Tämän vuoksi olemme joutuneet osoittamaan, että pystymme ottamaan vastuuta, ja mielestäni olemme myös tehneet sen. Meidän on osoitettava, että pystymme saamaan aikaan jotain uutta ja lujittamaan EU:n roolia, ettemme olisi vain jarruna. Mielestäni olemme onnistuneet siinä. Kaikkia vaatimuksiamme ei tietenkään kuunnella, mutta jo se, että olemme esittäneet vaatimuksia, pakottaa komission kiinnittämään enemmän huomiota esimerkiksi sosiaalisiin ongelmiin ja tullin ulkopuolisiin kaupan esteisiin.

Haluan erityisesti nostaa esiin yhden näkökannan, koska en ole samaa mieltä kaikista valiokunnassa hyväksytyistä asioista. Kyse on alueellisista suojatoimenpiteistä. Suhtaudun tähän epäillen Lissabonin sopimuksen jälkeen, ja mielestäni olisi parempi, jos sen sijaan ottaisimme käyttöön suojatoimenpiteet koko EU:ssa. Tämän tyyppisiä alueellisia suojatoimenpiteitä on mahdollista helposti kiertää, koska meillä on sisämarkkinat ja vapaa liikkuvuus. En usko, että kukaan täällä haluaa ruveta muuttamaan tai kyseenalaistaa vapaata liikkuvuutta tai sisämarkkinoita. Yleisesti ottaen huomina äänestys on kuitenkin tärkeä merkki siitä, että olemme astumassa uudelle kaudelle kauppapolitiikassa, ja se on hyvä asia.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minusta meidän on aivan ensiksi mietittävä, mitä me Eurooppana haluamme, mitä Eurooppana vaadimme ja mitä sitoumuksia aiomme tehdä selvittääksemme tämän vakavan talous- ja finanssikriisin, maailmanlaajuisen laman, josta toipuminen on vaikeaa.

Katsoisin, että kun vapaakauppasopimus tehdään tällaisena aikana, jolloin monenvälisissä suhteissa on vaikeuksia Dohan neuvottelujen ollessa pysähdyksissä, sen on täytettävä vähintään seuraavat kaksi vaatimusta. Yhtäältä sen pitäisi varmistaa kansainvälisesti tasapuoliset edellytykset meille ja muille maailmankaupan kilpailijoille ja toisaalta osoittaa maailmalle, mihin suuntaan Eurooppa haluaa taloutensa ja kehityksensä kulkevan.

Tämä sopimus on kaikkea muuta. Siinä ei oteta lainkaan huomioon globaalia näkökulmaa. Asioita katsotaan aina jommankumman osapuolen näkökulmasta. Se on vain hyvin älykkäästi laadittu vapaakauppasopimus. Se on tärkeä käsitteellinen asiakirja, jonka avulla varmasti pystyttäisiin luomaan hyviä tulevaisuudennäkymiä, jos maailma olisi kokonaan säännelty ja jos vastavuoroisuus, yhteiset säännöt ja yhteiset laatustandardit olisivat osa arkipäivää. Maailma ei kuitenkaan ole tällainen. Tosiasia on, että nytkin Eurooppaa rangaistaan tehdasteollisuuden kehittämistä, vaikka tehdasteollisuuteen panostaminen tuo edistystä, parantaa työllisyyttä ja lisää työpaikkoja, kun taas rahoituspalveluala saa jälleen kerran korvauksia.

Jos tarkastellaan sopimuksen myönteisiä puolia, voidaan todeta, ettei sillä ole juurikaan vaikutusta BKT:n kasvuun: vaikutus on parhaassakin tapauksessa vain 0,03 prosenttia. En pidä sopimusta tarpeellisena. Yhdysvallatkin painaa nyt jarrua presidentti Obaman varovaisten tunnustelujen jälkeen, koska ainakin 100 kongressiedustajaa suurimmasta puolueesta on painostanut tekemään niin. He ovat nimittäneet tämän tyyppistä sopimusta, joka on samanlainen kuin meidän aiottu sopimuksemme, kuoliniskuksi työpaikoille ("job killing").

Ratifiointiprosessi Koreassa sujuu erittäin hitaasti, eikä sen enempää ekologisia kuin sosiaalisiakaan normeja taata. Tästä huolimatta haluamme ratifioinnin tapahtuvan hyvin nopeasti.

Meidän on kuitenkin pyydettävä yhtä asiaa. Me pyysimme sitä jo valmisteluvaiheissa pidetyssä äänestyksessä. Vapaakauppasopimuksen tilapäinen täytäntöönpano ei ole mahdollista, ellei suojalauseketta koskevaa asetusta ole hyväksytty. Olemme parlamentissa tehneet siihen joitakin merkittäviä tarkistuksia, joiden avulla pystymme toimimaan tehokkaammin seuraavissa vaiheissa.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, muistutamme hieman Korean mytologiaan kuuluvia lohikäärmeitä, jotka ovat kilttejä ja hyväntahtoisia, mutta hyvin päättäväisiä. Tiedämme myös, että olemme kansalaisten suoraan valitsema EU:n toimielin, ja siksi vaadimme vaikuttavan suojalausekkeen.

Parlamentti on halukas päättämään sopimuksesta ensimmäisessä käsittelyssä, mutta sillä ehdolla, että tehdään konkreettisia ehdotuksia, joissa otetaan huomioon eurooppalaisten työntekijöiden ja tuotannonalojen edut sekä erityisesti parlamentin institutionaaliset oikeudet. Meillä on kuusi vaatimusta, joita muut parlamentin jäsenet ovat jo osittain käsitelleet.

Ensimmäinen on se, että tilapäistä täytäntöönpanoa ei sovelleta ennen kuin suojalauseketta koskeva asetusta on hyväksytty ja parlamentti on antanut sopimukselle hyväksyntänsä.

Toiseksi vaadimme alueellista tai ainakin joustavaa suojalauseketta, koska Eurooppa on moninainen ja on tärkeää, että eri sidosryhmät hyväksyvät sopimuksen ja ovat siihen tyytyväisiä.

Kolmas ja tärkeämpi vaatimus koskee parlamentin asemaa menettelyissä: Vaadimme oikeutta aloittaa tutkimus – me olemme tietenkin pyytäneet, että teollisuus saa tämän oikeuden – oikeutta saada kaikki tiedot ja oikeutta käyttää verkostofoorumia.

Neljäs vaatimus koskee komitologiaa asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä: neuvosto ei voi olla tärkeämmässä asemassa kuin parlamentti. Vaadimme, että parlamentille taataan vahva rooli ja että luodaan menettely – neuvoo-antava menettely – joka mahdollistaa veto-oikeuden käytön, jos neuvosto päättää, ettei toimiin tutkimuksen jälkeen ryhdytä.

Viides kohta koskee tullinpalautuksia. Tullimaksut on sisällytettävä suojalausekkeisiin ja niiden on oltava yhtenä tekijänä tehtäessä tutkimuksia ja suoritettaessa valvontaa.

Kuudenneksi vaadimme sosiaali- ja työolojen sekä ympäristönormien seurantaa. Lisäksi korealaisille ja eurooppalaisille on luotava tasapuoliset toimintaedellytykset hiilidioksidisäätelyä koskevassa asiassa.

Kannatamme sataprosenttisesti tätä vapaakauppasopimusta, kuten mitä tahansa vapaakauppasopimusta, jolla edistetään vakautta ja rauhaa. Sen sisällön suhteen ei pitäisi kuitenkaan olla liian sinisilmäinen, eikä neuvosto saisi aliarvioida parlamentin roolia.

Maria Eleni Koppa (S&D). – *(EL)* Arvoisa puhemies, meidät on kutsuttu tänään koolle hyväksymään tärkeä lainsäädäntöteksti, joka koskee kansainvälistä kauppaa ja jonka täytäntöönpanolla on vakavia seurauksia Euroopan markkinoille. Koska vallalla on kansainvälinen talouskriisi, vapaakauppasopimusta toteutettaessa on joka vaiheessa huolehdittava siitä, ettei unionin tuotantoaloille aiheuteta suuria menetyksiä.

Korean kanssa tehtävän vapaakauppasopimuksen suojalauseke on tarpeen siksi, että se voidaan sisällyttää EU:n lainsäädäntöön, jolloin sillä on lainsäädännöllinen voima ja se voidaan ottaa vaivattomasti käyttöön. Lisäksi Euroopan komission on seurattava

järjestelmällisesti tuonti- ja vientitilastoja, jotta se voi puuttua asiaan heti, kun epätasapainoa ilmenee. Myös työoloihin ja ympäristönormeihin liittyvien määräysten noudattamista on seurattava tarkkaan, jotta samojen tai toistensa kanssa kilpailevien tuotteiden välille ei synny epäoikeudenmukaista kilpailua, kun edellä mainittuja kriteerejä ei noudateta kirjaimellisesti.

Lopuksi haluan korostaa, että kannatamme alueellisen suojalausekkeen soveltamista, jotta sisämarkkinoiden toimintaa voidaan suojata parhaalla mahdollisella tavalla. Sen avulla on mahdollista toteuttaa toimenpiteitä alueilla ja maissa, joiden tuotantoalat muodostavat usein tärkeän osan päämarkkinoista. Koska Korean kanssa tehtävä vapaakauppasopimus on Euroopan ensimmäinen vapaakauppasopimus, joka kohdistuu näinkin laajaan Aasian markkina-alueeseen, meidän on oltava erityisen varovaisia, sillä sopimus toimii ennakkotapauksena muille vastaaville sopimuksille.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, vapaakauppasopimuksen on aina perustuttava vastavuoroisuuden tai molemminpuolisen hyödyn periaatteeseen, ja rehellisesti sanoen en usko, että näin on laita Etelä-Koreaa koskevassa sopimuksessa.

Haluan tuoda esiin erään luvun: 50 prosenttia nykyisestä Etelä-Korean kaupastamme liittyy autoteollisuuteen, ja kuitenkin Euroopan unioniin tuodaan Etelä-Koreasta 450 000 autoa, mutta unionista viedään Etelä-Koreaan vain 33 000 eurooppalaista autoa. Kauppasuhte on lievästi sanottuna erittäin epätasapainoinen, ja näin on poikkeuksellisen pahan kriisin yhteydessä.

Tosiasiassa tämä sopimus muodostaa ennakkotapauksen. Se tasoittaa tietä muille suurten Aasian maiden kanssa tehtäville sopimuksille – tarkoitan tässä erityisesti Japanin kanssa tehtävää sopimusta, mutta muitakin on tulossa. Lisäksi kyseessä on ensimmäinen sopimus Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen ja siksi on ratkaisevan tärkeää – olen esittelijän kannalla tässä asiassa – että Euroopan parlamentti saa äänensä kuuluville ja että komissio kuuntelee sitä.

Mitä tahansa tapahtuukin – en halua ennustaa vapaakauppasopimusta koskevan äänestyksen tulosta – meidän on tehtävä suojalausekkeesta vahvempi ja erityisesti tarkistettava tullinpalautusmekanismia, toteutettava alueellinen suojalauseke, vahvistettava Euroopan parlamentin asemaa menettelyssä, otettava käyttöön parlamentin oikeuksia kunnioittava tilapäinen valiokuntamenettely sekä yhdenmukaistettava sosiaali- ja ympäristönormit.

Lopuksi sanon, ettemme halua, että vapaakauppasopimusta sovelletaan tilapäisesti ennen kuin Euroopan parlamentti on äänestänyt lopullisesti sen puolesta, ja tähän, arvoisa komission jäsen, olette tämän luvanneet.

Kiitos, että kuuntelitte ja toivoakseni myös panitte merkille, mitä minulla oli sanottavana.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämä ensimmäinen Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeinen sopimus sisältää joitakin myönteisiä näkökohtia. Euroopan parlamentin roolia on vahvistettu, ja on otettu käyttöön suojatoimenpiteitä, joilla estetään ammattijärjestöjen tai työntekijöiden oikeuksien rikkominen.

Tästä huolimatta Etelä-Korean kanssa tehtävää vapaakauppasopimusta ei saa käyttää luonnoksena Euroopan unionin tulevaisuuden vapaakauppasopimuksissa. Miksi näin on? Euroopan unioni on asettanut itselleen suuria odotuksia määritellesään perussopimukseen ja erityisesti Lissabonin sopimukseen sisältyvät tavoitteet ja arvot – ja sen on lunastettava

nämä odotukset, kun kyse on esimerkiksi ihmisoikeuksista ja oikeusvarmuudesta, vain kaksi mainitakseni.

Tämän vuoksi haluaisin tarkastella tätä sopimusta suhteessa kaikkiin muihin ajankohtaisiin vapaakauppasopimuksiin, erityisesti Andien valtioiden Kolumbian ja Perun kanssa tehtyyn sopimukseen, joka on jo neuvoteltu valmiiksi ja odottaa hyväksyntää. Ennen kuin kolmansien maiden kanssa tehdään sopimuksia, on käytävä hyvin yksityiskohtainen vuoropuhelu ihmisoikeuksista. Vapaakauppasopimuksen sisältö on räätälöitävä ottaen huomioon, mikä on kyseisessä maassa vallitseva tilanne erityisesti kaupan sekä sosiaali- ja ympäristönormien alalla. Meidän on estettävä, etteivät nämä maat – ja EU myös – ainoastaan tavoittele vapaakauppasopimuksesta saatavia hyötyjä ja ne saatuaan palaa entisiin tapoihinsa, kun ovat saaneet synninpäästön ihmisoikeusrikkomuksistaan.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Euroopan unionin ja Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kahdenvälinen suojalauseke on suojatoimi siltä varalta, että Korean tuonti uhkaa aiheuttaa vakavaa haittaa Euroopan unionin teollisuudelle ja työllisyydelle.

Tullinpalautusperiaate, joka tarkoittaa, että korealaiset yritykset voivat saada palautuksia tärkeiden osien tullimaksuista, on erityisen arkaluonteinen, koska se voi hyödyttää Koreaa ja vaikuttaa huomattavasti Euroopan kilpailukykyyn.

EU:n ja Korean vapaakauppasopimus on hyödyllinen järjestelmä, kunhan siinä noudatetaan oikeudenmukaisen kilpailun periaatetta. Tämän vuoksi komission on seurattava tarkasti, miten Etelä-Korean ja Euroopan unionin vienti kehittyy erityisesti haavoittuvina pidetyillä aloilla, ja ryhdyttävä nopeasti toimiin mahdollisten sääntöjenvastaisuuksien korjaamiseksi.

Käytettyä valvontajärjestelmää on myös vahvistettava niin, että hälytyskelloja voivat soittaa ja tutkimuksia käynnistää myös asianomaisten tuotannonalojen, ammattiliittojen ja työmarkkinaosapuolten edustajat sekä EU:n kansalaisia suoraan edustava Euroopan parlamentti.

Euroopan parlamentin rooli valvontajärjestelmässä ja tullinpalautukseen liittyvät huolenaiheet ovat asioita, joista parlamentin, neuvoston ja Euroopan komission on päästävä nopeasti kompromissiin. Tätä taustaa vasten äänestys mietinnöstä tässä parlamentin istunnossa on myönteinen edistysaskel ja osoittaa parlamentin olevan valmis hyväksymään tämän asetuksen mahdollisimman pian.

Puhetta johti

varapuhemies **Roberta ANGELILLI**

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää ja varjoesittelijöitä heidän työstään ja hyvin sujuneesta yhteistyöstä ja toivon heille jatkuvaa menestystä jäljellä olevissa neuvotteluissa.

Erityisen tyytyväinen olen Korea-sopimuksen suojalauseketta koskevien neuvottelujen pikaiseen edistymiseen. Valiokuntaäänestys järjestettiin ripeästi jo heinäkuussa, ja tarkistuksista on tarkoitus äänestää syyskuussa. Nämä seikat ja valmius toimia neuvotteluissa ovat osoittaneet, että Euroopan parlamentti pystyy työskentelemään tehokkaasti ja rakentavasti Lissabonin sopimuksen jälkeen. Neuvostoa kehoitetaan tekemään samoin, jotta suojalausekkeesta päästäisiin nopeasti sopimukseen.

Suhtaudun myönteisesti komission ehdottamaan sosiaali- ja ympäristönormeja koskevaan julkilausumaan. Se on hyvä kompromissi, joka korostaa tämän näkökohdan merkitystä. Erityisesti parlamentin roolin vahvistaminen voidaan nähdä tärkeänä kauppapolitiikan demokratisointia edistävänä seikkana. Kehotan neuvostoa ja komissiota pyrkimään ratkaisuun, joka takaa Euroopan parlamentille vaikuttavan ja vahvan roolin.

Haluan jälleen kerran painottaa, että parlamentti ei anna tässä asiassa periksi. Pidän komission ehdotusta sisällyttää tullinpalautus suojalausekkeeseen merkittävänä edistysaskeleena ja kehotan neuvostoa kannattamaan tätä ehdotusta.

Toivoisin, että komissio kiinnittäisi enemmän huomiota Korean hallituksen suunnittelemaan hiilidioksidisääntelyyn ja että se kiirehtisi neuvotteluja, jotta saataisiin aikaan lainsäädäntö, joka on oikeudenmukainen ja vapaa eurooppalaisille yrityksille. Hiilidioksidisääntelyä koskeva ongelma on ratkaistava ennen kuin sopimus tulee voimaan.

Olemme saaneet paljon myönteistä palautetta lähes kaikilta aloilta ja sektoreilta: koneenrakennusalalta, lääketeollisuudelta, sähkötekniikan alalta, kemianteollisuudelta ja useilta palveluntuottajilta. Joillain aloilla olisi varmaankin haluttu saada vielä enemmän, mutta yleensä ollaan hyvin tyytyväisiä – paitsi autoteollisuudessa. Sielläkin on selviä eroja eri valmistajien ja toimittajien välillä. Olemme ehdottomasti oikealla tiellä tehdessämme sopimuksen Korean kanssa.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Etelä-Korean kanssa tehtävän vapaakauppasopimuksen tavoitteena on yleisesti ottaen piristää kaupankäyntiä ja lisätä työllisyyttä. On kuitenkin niin, että toiset teollisuudenalat hyötyvät siitä paljon, kun taas toiset päinvastoin kärsivät huomattavaa vahinkoa.

Kannatan sitä, että joidenkin teollisuudenalojen, muun muassa autoteollisuuden, oikeudet huolenaiheet otetaan huomioon, ja siksi kannatan myös EU:n ja Korean välisen vapaakauppasopimuksen suojalausekkeen täytäntöönpanoa koskevan asetuksen hyväksymistä. Tosiasia on, että vapaakauppasopimus voi vaikuttaa teollisuudenaloihin eri jäsenvaltioissa eri tavoin. Siksi kannatan esittelijän ehdotusta, että olisi oltava mahdollisuus soveltaa suojatoimenpiteitä poikkeustapauksissa alueellisella tasolla, koska on otettava huomioon jäsenvaltioiden erilaiset olosuhteet. Alueilla, joihin vaikutus kohdistuu, on oltava mahdollisuus soveltaa toimenpiteitä, joilla estetään alueen talouden ja työllisyyden vakava vahingoittuminen.

Lopuksi haluan sanoa, että komission tehtävä on varmistaa tämän oikeudellisen välineen oikea ja pikainen täytäntöönpano, jotta EU:n alueelle ei aiheuteta vakavaa vahinkoa.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, halusin ottaa esiin useita asioita, jotka liittyvät autoteollisuuteen, erityisesti suosittujen autojen valmistukseen. Kiinnitän huomiota kahteen asiaan. Ensimmäinen on Koreaan tuotujen ja sen jälkeen meille myytyjen auton osien arvo, johon sovelletaan tiettyjä raja-arvoja. Toinen on menetelmä, jota käytetään laskettaessa tullimaksuja asennetuille osille kiintiöiden puitteissa. Euroopan suosittujen autojen valmistajat ovat ilmaisseet huolestumisensa näistä kahdesta raja-arvosta, Koreaan tuotujen osien määrästä ja tullimaksujen laskemismenetelmästä. Kysyn, olisiko kiinnitettävä huomiota siihen, onko meillä valmiuksia saattaa asiaankuuluvat asetukset voimaan.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, toisinaan mietin, että meidän olisi muistutettava itsellemme, mikä todella on Euroopan vahvuus – perusvahvuus, joka takaa Euroopan kehittymisen. Missä Euroopan vahvuus on näkynyt? Se on näkynyt kykyinä avata

markkinoita ja luoda mahdollisuuksia vapaammalle kaupalle. Tilanne Euroopassa ei ole nyt hyvä, mutta paljon parempi kuin olisi voinut olla.

Eikö tarkoituksemme olekin, että maailmanlaajuisen vapaakaupan avulla myös muu maailma pääsee samalla tavoin eroon köyhyydestä ja saa lisää vapautta? Tämän vuoksi minun on sanottava, että olen joskus hieman huolissani kuunnellessani joitakin kollegoitani, jotka selvästikin yrittävät luoda uusia esteitä ja vaikeuttaa vapaan kaupan kehitystä.

Mielestäni tässä mennään harhaan. Haluan vain sanoa tämän ja lausua tukeni komission jäsen De Guchtille. Juuri vapaa kauppa tuo vapautta ja pitää köyhyyden loitolla. Se on tie, joka Euroopan parlamentin on valittava.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun tästä keskusteltiin viime vuonna, olin asian puolesta. Olen hyvin ilahtunut sen jälkeen saavutetusta edistyksestä ja onnittelen esittelijää sekä komissiota.

Mielestäni on tärkeää, että Euroopan unionilla on hyviä vapaakauppasopimuksia erityisesti sellaisten maiden kanssa, joiden poliittiseen ajattelutapaan voimme suhtautua myötämielisesti. Korean kaltainen maa tarvitsee läheisiä yhteyksiä Euroopan unioniin erityisesti siksi, että sen naapureina on vihamielisiä hallintojärjestelmiä. Tietysti sopimuksista on valtavasti hyötyä. Mielestäni on tärkeää, että korostamme näitä hyötyjä kaikille kansalaisillemme, jotta he voivat hyötyä.

Korealaisten tehtävä on tehdä samoin omassa maassaan. Sopimukseen sisältyy sudenkuoppia, mutta uskon, että ne voidaan välttää suojatoimenpiteiden avulla, kuten kollegani Köstinger mainitsi. Pidän sopimusta erittäin tervetulleena. Toivon sen toteutuvan mahdollisimman nopeasti. Sen jälkeen voimme ryhtyä tekemään sopimuksia muiden samanlaisten maiden kanssa, joilla on samantapaiset ajattelutavat kuin meillä, erityisesti Aasiassa ja erityisesti Japanin kanssa.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, suhtaudun myönteisesti siihen, että Korean kanssa tehtävää sopimusta koskevat neuvottelut ovat edistyneet niin hyvin. Tavoitteemme on tietysti markkinoiden kehitys, ja kilpailun kehittyminen auttaa meitä. Lisäksi Korea on kiistatta ystävällinen maa. Toisaalta jäljellä on vakavia kysymyksiä, joita sopimus nykyisessä muodossaan ei käsittele. Ongelmana ovat ympäristön alan velvoitteet, joiden pitäisi olla vastavuoroisia, ja ihmisoikeudet sekä sen varmistaminen, ettei Eurooppaan tule tuotteita muista maista tämän Korea-sopimuksen johdosta. Kaikki tämä voi saattaa työpaikkojamme ja yrityksiämme vaaraan. Toivon, että kuten ennenkin etenemme nopeasti ja löydämme hyväksyttävän kompromissin. Ilman tällaista kompromissia meidän olisi tietenkin hyvin vaikea äänestää sopimuksen puolesta.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Euroopan komission ehdotus täyttää Euroopan parlamentin odotukset. Erityisesti se täyttää teollisuutemme odotukset, koska siihen sisältyy teollisuuden suojeleminen ja siinä otetaan huomioon kilpailukykyisen kaupan periaatteet. Eurooppalaista yhteiskuntaa edustava Euroopan parlamentti katsoo, että suojalausekkeiden laatiminen on hyvin tärkeää, jotta taloutemme haavoittuvimmille aloille voidaan taata tasaveroiset mahdollisuudet. Vapaa kauppa ja osallistuminen maailmankauppaan vauhdittavat kehitystä, mutta vain silloin, jos kaikki osapuolet noudattavat ympäristö- ja työolonormeja ja maassa ei sovelleta muita valtiontuen muotoja, jolloin kaupankäynti perustuu täysin kilpailuperiaatteisiin.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten useat parlamentin jäsenet ovat korostaneet, neuvottelut komission, parlamentin ja neuvoston välillä ovat parhaillaan käynnissä, joten voin esittää vain joitakin tiivistyksiä.

Ensinnäkin hiilidioksidia koskeva säännös: keskustelin siitä Korean kauppaministerin kanssa noin kymmenen päivää sitten Da Nangissa. Keskustelimme hiilidioksidia koskevista säännöksistä, joita Koreassa on suunniteltu. Ne ovat hyvin tärkeitä, koska jos niiden sisältö ei ole hyväksyttävä, Korean eurooppalaiselle autoviennille antamat myönnytykset näyttävät melko ontoilta.

Tiedetään, että Korean hallitus tekee ehdotukset ennen syyskuun 15. päivää, mikä tarkoittaa sitä, että tiedämme ehdotusten sisällön ennen lopullista ratifiointikeskustelua. Me seuraamme asiaa hyvin tarkkaan. Tein korealaiselle ministerille hyvin selväksi, että ellei lopputulos ole tyydyttävä, asia päättyy Euroopan osalta siihen.

Kerron vielä vähän sopimuksesta. Yhdysvaltojen ja Korean välillä on itse asiassa jo voimassa sopimus, mutta Yhdysvaltain hallinto ei ole esittänyt sitä Yhdysvaltain kongressille. Puhutaan, että Korea ja Yhdysvallat aloittavat uudet neuvottelut. Haluan korostaa sitä, että korealainen ministeri totesi hyvin selvästi, että jos Yhdysvaltain ja Korean väliseen sopimukseen tulee jotain muutoksia, se vaikuttaa automaattisesti myös Euroopan sopimukseen. Näin ollen pelko siitä, että Korean ja Yhdysvaltain välillä voisi tapahtua jotain, mikä olisi vahingollista Euroopalle, ei ole perusteltu. Muutokset koskevat automaattisesti myös Eurooppaa.

Tullinpalautusten osalta sovimme, että seuraamme niiden voimaantulosta lähtien, miten ne vaikuttavat herkkiin aloihin. Voimme ottaa nämä tiedot huomioon myös suojatoimenpiteitä koskevissa tutkimuksissa. Olemme päässeet kolmikantakeskusteluissa tästä hyvin lähelle yhteisymmärrystä.

Enemmän olen huolissani parlamentin mahdollisuudesta aloittaa menettelyjä ja alueellisista suojatoimenpiteistä, koska alueelliset suojatoimenpiteet eivät minun nähdäkseni ole enää mahdollisia Lissabonin sopimuksen takia. Olemme valmiit keskustelemaan mahdollisista vaihtoehtoisista ratkaisuista, mutta neuvoston oikeudellinen yksikkö on tehnyt hyvin selväksi, että tämä on täysin Lissabonin sopimuksen vastaista. Asian suhteen on siis oltava varovainen.

Minun on sanottava, että menettelyjen aloittamisen osalta en näe juurikaan mahdollisuuksia. Nähdäkseni tämä ei kuulu parlamentin varsinaisiin tehtäviin. Voitte luonnollisesti pyytää komissiota aloittamaan menettelyt hyväksymällä asiaa koskevan päätöslauselman, mutta en oikein usko, että tarvitsette muodollista menettelyjen aloittamisoikeutta.

Haluan lopuksi tehdä avauspuheenvuoroani koskevan huomautuksen. Kiitos, että kuuntelitte hyvin tarkkaavaisesti, mitä puheenvuorossa sanoin, nimittäin että on hyvin todennäköistä, että kyseinen päätös tehdään heti, kun parlamentti on antanut suostumuksensa vapaakauppasopimukselle ja kun on päästy sopimukseen suojalauseketta koskevasta asetuksesta.

Teitä häiritsevät tässä ehkä sanat ”hyvin todennäköistä”, mutta en voi ilmaista sitä muutenkaan siitä yksikertaisesta syystä, että päätös riippuu neuvostosta. En voi puhua neuvoston nimissä. Voin sanoa, mikä on komission kanta, ja me kyllä vaadimme neuvostoa odottamaan, kunnes suojalauseketta koskeva asetusta on hyväksytty ja parlamentti on antanut suostumuksensa vapaakauppasopimukselle.

Tämä on selkeä kantamme. Parlamentin olisi pyydettävä kolmikantakokouksessa neuvostoa sitoutumaan tähän ja sanomaan, että se odottaa, kunnes parlamentissa on suoritettu lopullinen äänestys asiasta. Voin kuitenkin sanoa vain ”hyvin todennäköistä”, koska tehtäväni ei ole määrätä, mitä neuvosto tekee. Voin selittää, mikä on komission kanta, mutta en voi puhua neuvoston puolesta.

Näin siis ovat asiat tällä hetkellä. Kolmikantakeskustelut sujuvat hyvin. Käymme lähipäivinä jälleen uusia keskusteluja, ja uskon, että pääsemme ratkaisuun, jonka kaikki voivat hyväksyä.

Pablo Zalba Bidegain, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän kollegoitani ystävällisistä sanoista.

Arvoisa komission jäsen De Gucht, kuten olemme tänään kuulleet, Euroopan parlamentti tekee hyvin selväksi oman kantansa.

Kuten yksi parlamentin jäsenistä sanoi, tämä on historiallinen hetki, joka muodostaa ennakkotapauksen, ja kyse on historiallisesta mietinnöstä, joka muodostaa ennakkotapauksen tulevia sopimuksia varten. Parlamentti haluaa päästä sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä ja tekee kaikkensa siihen päästäkseen.

Kuten eräs kollegoista sanoi, kyseessä on ratkaiseva hetki Euroopan teollisuudelle, joka tarvitsee uusia kannusteita ja uusia markkinoita, joita tämä sopimus varmasti tarjoaa.

Myös työllisyyden kannalta tämä aika on hankalaa, ja meidän on turvattava Euroopan työllisyys. Lisäksi meidän on taattava, ettei tämä sopimus vahingoita Euroopan teollisuutta. Sitä varten tarvitaan vahva suojalauseke, jollainen on kansainvälisen kaupan valiokunnan hyväksymä lauseke, joka parlamentin huomisessa äänestyksessä luultavasti saa tukea ja vahvistusta.

Tämän vuoksi neuvoston ja myös komission on nyt aika toimia. Komission on jatkettava tukensa antamista meille, ja me kehoitamme kumpaakin toimielintä kantamaan vastuunsa. Korostan, että pyrimme pääsemään sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä, mutta meidän on päästävä liikkeelle. Nähdäkseni se on mahdollista, ja odotamme ehdotuksia.

Robert Sturdy (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, valitettavasti kuljetukseni tänne – Brysselin juna, jossa tietääkseni eräät neuvoston belgialaiset jäsenetkin tulivat – oli yli tunnin myöhässä. Soitin etukäteen ja pyysin poistamaan nimeni puhujaluettelosta, sillä suhtaudun puhe aikaani täällä parlamentissa hyvin vakavasti. Yritin soittaa etukäteen, ja sihteeriini soitti ja pyysi, että nimeni poistetaan puhujaluettelosta.

Pyydän anteeksi, että kiinnitän huomionne asiaan. Jos olisin ollut paikalla, olisin käyttänyt puheenvuoron. Valitettavasti en liikenneongelman vuoksi voinut tehdä sitä, mutta nimeni oli silti luettelossa. Kannatan muuten täysin jäsen Zalbaa.

Puhemies. – (PL) Kiitos, merkitsen tämän muistiin.

17. Oikeudenmukaiset tulot maanviljelijöille: toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana José Bovén maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatima mietintö oikeudenmukaisista tuloista maanviljelijöille: toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan (KOM(2009)0591 – 2009/2237(INI)) (A7-0225/2010).

José Bové, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan aluksi kiittää kaikkia kollegojani maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnasta, ja erityisesti varjoesittelijöitä, heidän tuestaan tässä tehtävässä.

Tämä mietintö, kuten George Lyoninkin mietintö, on osa yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistamisesta käymäämme tärkeää keskustelua. Olemme onnistuneet tekemään lukuisia kompromisseja, jotka ryhmämme on hyväksynyt suurella ääntenemmistöllä: 32 äänellä 4:ää vastaan.

Mielestäni meillä on komissiolle voimakas sanoma: me kaikki haluamme lisätä elintarvikeketjun avoimuutta ja laatia lainsäädäntöä, jolla taataan maanviljelijöiden ja kaikkien elintarvikeketjun toimijoiden välinen oikeudenmukainen kilpailu. Haluamme myös toteuttaa käytännön toimenpiteitä Euroopassa ja muualla keinottelun ja markkinavoiman väärinkäytön torjumiseksi sekä maanviljelijöiden tulojen turvaamiseksi.

Olen yllättynyt siitä, että muutaman parlamentin poliittisen ryhmän aloitteesta meille on esitetty pitkä lista erillisiä äänestyksiä koskevia pyyntöjä, jotka ovat vastoin sitä voimakasta yhteisymmärryksen sanomaa, jonka valiokunta hyväksyi suurella ääntenemmistöllä.

Olisivatko kesän kuluessa sattuneet tapaukset saaneet teidät muuttamaan mielenne? Pikemminkin luulen, että suurten jakelualan yritysten ja joidenkin elintarviketeollisuuden toimijoiden viime päivinä suorittama voimakas lobbaus on syynä erillisten äänestysten kohtuuttomaan määrään. Hyvät kollegat, en missään tapauksessa voi kuvitella, että heikentäisitte yhteistä sanomamme antamalla periksi tällaiselle painostukselle.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on pohtinut eurooppalaisia maanviljelijöitä vaivaavaa kriisiä. Valiokunta aikoo ehdottaa tehokkaita käytännön toimia, sillä alle kymmenessä vuodessa unionista on hävinnyt 3,5 miljoonaa maatalousalan työpaikkaa. Hävikki on järkyttävän suuri. Bulgaria on esimerkiksi menettänyt joka toisen maanviljelijän. Vuonna 2009 tulot romahtivat. Ranskassa ja Saksassa maanviljelijät ovat menettäneet keskimäärin 20 prosenttia tuloistaan, ja Unkarissa tulonmenetyks on yli 35 prosenttia. Maatalous- ja maaseutuyhteisöt ovat vaarassa hävitä kokonaan.

Maanviljelijöiden raivon ja lypsykarjankasvattajien joulukuussa 2009 järjestämien mielenosoitusten pakottamana Euroopan komissio julkaisi tiedonannon ”Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan”. Tiedonannosta ilmenee, että vuosina 1995–2005 maataloustuottajien elintarvikeketjusta saaman lisäarvon osuus laski 31 prosentista 24 prosenttiin. Maanviljelijöille maksetut hinnat laskevat käytännöllisesti katsoen kaikilla aloilla, mutta siitä ei ole hyötyä kuluttajille.

Komission mukaan nämä ongelmat liittyvät suurempaan keskittymiseen tukkumyyntiin, jalostusteollisuuden ja jakelun aloilla, jotka pakottavat järjestäytymättömät tuottajat toimimaan tahtonsa mukaan.

Komissio on huolissaan hinnoitteluun ja marginaaleihin liittyvästä avoimuuden puutteesta. Se myöntää vaikeudet tarkkojen ja luotettavien tietojen saannissa ja tunnustaa, ettei sillä ole politiikkansa nopeaan ja tehokkaaseen mukauttamiseen tarvittavia tietoja.

Tämän korjaamiseksi ehdotan, että komissio perustaa eurooppalaisen maataloushintojen ja -marginaalien seurantakeskuksen käyttäen mallina Yhdysvaltojen vastaavaa keskusta. Tämä elin vastaa Euroopan maataloustuottajien tuotantokustannusten määrittelystä. Se kertoo meille maitolitrin, vehnäkilon tai naudanlihakilon todelliset kustannukset siitä hetkestä, jolloin tuote lähtee tilalta. Tämä tieto luo perustan maanviljelijöiden ja

elintarvikeketjun muiden toimijoiden neuvotteluille. Keskuksen tehtävänä on myös arvioida, mitkä alat vievät kaiken lisäarvon tuottajien ja kuluttajien kustannuksella.

Euroopan komissio pystyisi näin ollen nimeämään ne toimijat, jotka käyttävät väärin voimasuhteita ja määräävää asemaansa. Lienee myös ratkaisevaa saada Euroopan 20 suurinta yhtiötä laatimaan vuosikertomus markkinaosuuksistaan ja tuottamistaan marginaaleista.

Avoimuus ei ole uhka markkinataloudelle. Se on päinvastoin täysin välttämätöntä, jotta voidaan torjua maatalousalalla ja monilla muilla aloilla – varsinkin rahoituslalla – havaitut väärinkäytökset.

Kuka voi väittää, että maitoa tai lihaa myyvät maanviljelijät ovat tasavertaisessa asemassa monikansallisten yritysten kanssa, jotka vaikuttavat hyödykkeiden hinnanmuodostukseen maailmanmarkkinoilla? Voimasuhteet ovat täysin epätasapainossa, ja toisten mukaan jopa epäoikeudenmukaiset.

Tasapainon palauttamiseksi olisi ensi hätään sallittava maanviljelijöiden yhdistää voimansa tuottajaorganisaatioissa. Toinen lisätoimenpide koskee hyödykkeiden myynnin kieltämistä hankintahintaa alhaisemmalla hinnalla yhteisössä.

Pakolliset alennukset, sopimusehtojen muuttaminen jälkikäteen ja epäoikeudenmukaiset valikoimaan ottamista koskevat maksut ovat yleisiä. Niistä on suurta vahinkoa maanviljelijöille ja tuhansille pienille ja keskisuurille jalostusalan yrityksille, sillä niiden on myytävä tuotteensa suurten jakelualan yritysten kautta. Euroopan komission on selvitettävä näiden tuottavuutta haittaavien käytäntöjen laajuus ja toteutettava niiden torjumisen edellyttämät toimenpiteet.

Totean vielä, että maataloushyödykkeillä keinottelu on vitsaus. Rahoittajat ja keinottelijat tavoittelevat välittömiä palkkioita ja välitöntä tuottoa. Heille köyhyys, nälkä ja nälänhätä ovat yhtä kuin voitot. Emme arvelleet joutuvamme kokemaan uudelleen vuoden 2008 mellakoita, mutta emme olisi voineet erehtyä pahemmin. Kesäkuun jälkeen vehnän hinta on noussut yli 70 prosenttia. Myös maissin, soijan ja riisin hinnat nousevat. Viime viikolla seitsemän ihmistä kuoli Maputossa, Mosambikissa, osoittaessaan mieltä elintarvikkeiden 30 prosentin hinnankorotuksia vastaan.

Aiommeko edelleen vain seurata sivusta tekemättä mitään, kuten kaksi vuotta sitten? Aiommeko edelleen sallia sen, että investointipankit ajavat eurooppalaiset maanviljelijät vararikkoon ja nujertavat maapallomme asukkaita?

Vaadin Euroopan unionia ottamaan ohjat käsiinsä markkinasääntelystä vastaavan maailmanlaajuisen järjestön perustamiseksi.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kehotan teitä vetoamaan voimakkaasti sen puolesta, että uusi YMP olisi oikeudenmukaisempi eurooppalaisia maanviljelijöitä ja kuluttajia kohtaan ja että toimijat kilpailisivat keskenään oikeudenmukaisesti, jotta voidaan luoda markkinoiden sääntelyjärjestelmä ja keinottelu saadaan loppumaan alkuunsa. Valmistautuessaan käyttämään yhteispäätösvaltuuksiaan maatalousasioissa Euroopan parlamentti on vastuussa siitä, ettei se taivu miltään taholta tulevan painostuksen edessä. Viestimme on säilyttävä selkeänä ja johdonmukaisena.

Dacian Cioloș, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, elintarvikkeiden hinnannousu, maatalouselintarvikealan toimivuus, hintojen avoimuus,

neuvotteluvoima ja vaikutukset maanviljelijöiden tuloihin ovat olleet poliittisen asialistan kärjessä viime kuukausina.

Tästä syystä José Bovén tänään esittelemässä mietinnössä esitetään yhteenveto tärkeimmistä edessämme olevista haasteista – haluan kiittää henkilökohtaisesti esittelijää sekä kaikkia parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäseniä ja muiden valiokuntien jäseniä, jotka ovat osallistuneet tämän mietinnön laatimiseen. Kuten José Bové lisäksi totesi, nämä aiheet eivät ole vain hyvin ajankohtaisia vaan kuuluvat myös niiden päätösten joukkoon, joita on määrä tehdä lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä erityisesti parhaillaan valmistelemamme yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä.

Jaan useimmat tässä mietinnössä ilmaistuja huolenaiheista. Mielestäni elintarvikeketjun toimivuutta on parannettava edelleen. Tästä on pelkkää hyötyä kaikille asianosaisille toimijoille: kuluttajille, vähittäiskaupalle, jalostusteollisuudelle ja – kuten José Bové totesi – erityisesti maanviljelijöille, joiden on todennäköisesti kaikkein vaikeinta saada oikeudenmukainen osuus elintarvikeketjun sisällä jaetuista tuloista.

Komissio on äskettäin tehnyt joukon tätä asiaa koskevia aloitteita. Mainitsen niistä muutamia. Ensinnäkin elintarviketeollisuuden kilpailukykyä käsittelevä korkean tason työryhmä on antanut muutamia keskeisiä suosituksia. José Bové käsittelee joitakin analyysejä ja laajentaa muutamia näistä ehdotuksista meille esittelemässään mietinnössä. Näitä ehdotuksia täydentää komission jäsenen Antonio Tajanin äskettäin käynnistämä korkean tason foorumi, joka keskittyy erityisesti sopimusjärjestelyjä, logistiikkaa ja kilpailukykyä koskeviin kysymyksiin.

Hintojen avoimuuden osalta totean, että sitä pidetään itse asiassa keskeisenä elintarvikeketjun sujuvan toiminnan kannalta, ja tällä alalla tehtävää on vielä jäljellä. Kuten tiedätte, elintarvikkeiden hintojen seurantaväline on otettu käyttöön Eurostatin puitteissa, mutta välinettä on paranneltava. Sitä parannellaan niin, että saaduista tiedoista voi olla todellista hyötyä elintarvikeketjun toimijoille, maanviljelijöille ja kuluttajille sekä kaikille muille sidosryhmille.

Komissio on hiljattain julkaissut vähittäiskaupan seurantakertomuksen, jossa myönnetään, että elintarvikkeiden hankintaketjun ”rakenteellinen tehottomuus” saattaa edistää hintojen ”siirtymisen epäsuhtaisuutta ja hintojen jäykkyyttä sekä raaka-aineiden tuottajille asetettavien sopimusehtojen epäoikeudenmukaisuutta”. Korostan, että asianomaisia kehoitetaan esittämään kertomusta koskevat huomautukset tämän vuoden syyskuun 10. päivään mennessä. Kertomus kuuluu Euroopan komission sisämarkkinoiden pääosaston vastuualueeseen, ja se tarjoaa epäilemättä meille uutta tietoa, jota voidaan hyödyntää toimenpiteiden suunnittelussa, jotta hintojen siirtymisen epäsuhtaisuus, joka on syynä elintarvikeketjun rakenteelliseen tehottomuuteen, voidaan korjata.

Komissio valmistelee myös säädösehdotuksia, joiden tavoitteena on parantaa maataloustuotteiden ja maatalouselintarvikkeiden laatua koskevaa lainsäädäntöä. Meillä on jo ollut tilaisuus keskustella tästä asiasta myös Euroopan parlamentissa. Vuoden loppuun mennessä komissio esittelee tätä kysymystä koskevan säädöspaketin, ja aiomme esittää muun muassa joitakin ehdotuksia elintarvikkeiden markkinointiin liittyvien paikallisten ja alueellisten aloitteiden tueksi antaaksemme tuottajille, varsinkin pientuottajille, ja maataloustuottajille, jotka yrittävät saada tuotteitaan suoramyyntimarkkinoille tai lyhyisiin elintarvikeketjuihin, mahdollisuuden parantaa tuotteidensa tunnistettavuutta markkinoilla ja siten auttaa myös kuluttajia tekemään tietoon perustuvia ostopäätöksiä.

Vuoden 2013 jälkeistä yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien ehdotusten yhteydessä aion myös varmistaa, että maataloustuotteiden myynninedistämisen välineitä voidaan parantaa. Mielestäni tämä on sellainen ala, jolla Euroopan komissio voi nimenomaan uusien edellytysten mukaisesti tehdä enemmän auttaakseen maatalouselintarvike tuottajia ja elintarvikeketjua edistämään tuotteiden myyntiä tehokkaammin Euroopan markkinoilla, samoin kuin maailmanmarkkinoilla.

Mainitsen tässä yhteydessä myös, että maitoalan korkean tason asiantuntijaryhmä on esittänyt kertomuksensa. Toistan, että vuoden loppuun mennessä komissio aikoo esitellä tämän kertomuksen pohjalta maitoalaa koskevan säädösehdotuksen, jossa käsitellään muun muassa tuottajien neuvotteluvoimaan liittyviä kysymyksiä ja heidän järjestäytymismahdollisuuksiaan, jotta he voivat paremmin neuvotella sopimuksistaan, sekä elintarvikeketjun sisäisiin sopimusjärjestelyihin liittyviä kysymyksiä. Tässä yhteydessä aion myös käsitellä toimialakohtaisten järjestöjen merkitystä elintarvikeketjun esteettömälle toiminnalle etenkin maidontuotannon alalla.

Johdettujen tuotteiden, hyödykkeiden ja keinotteluun liittyvän ongelman osalta totean, että Euroopan komissio on parhaillaan viimeistelemässä yleisesti sovellettavaa säädösehdotusta, jonka parissa teen erittäin tiivistä yhteistyötä kollegani, komission jäsenen Michel Barnier'n, kanssa. Lisää ehdotuksia esitetään myöhemmin rahoitusmarkkinadirektiivin uudelleentarkastelun yhteydessä.

Meidän on myös edistytävä analyysissä, joka koskee lisäarvon jakautumista koko maatalouselintarvikeketjussa; tämä on seikka, johon kiinnitän erityistä huomiota. Kuten totesin, maataloustuottajien ja maatalouselintarvikeketjun muiden osien erisuuruiset neuvotteluvoimat ovat kohdistaneet voimakasta painetta tuottajamarginaaleihin maatalousalalla. Siksi tässäkin asiassa on mielestäni vielä tehtävää jäljellä ja lisäksi ongelma, johon pitää puuttua YMP:n uudistuksen yhteydessä.

Haluan tässä suhteessa myös korostaa, että EU:n maatalouselintarvikealan kilpailukykyä ei voida varmistaa sen joidenkin osien kustannuksella, ja mielestäni maatalouselintarvikeketjun toimijoiden pitäisi olla tietoisia siitä, että liian suuren paineen kohdistaminen perushyödykkeiden tuottajiin, maanviljelijöihin, voi hyvinkin vahingoittaa koko ketjua, sen taloudellista vaikutusvaltaa ja sen edustavuutta Euroopan toimialojen joukossa.

Haluan vielä kerran kiittää teitä Euroopan parlamentin esittelemästä mietinnöstä. Se on erittäin hyödyllinen panos yhteisen tavoittemme eli paremmin toimivan elintarvikeketjun saavuttamiseksi. Seuraan tarkasti tämänpäiväistä keskusteluanne ja tästä mietinnöstä toimitettavaa äänestystä.

Esther Herranz García, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olen komission jäsenen Dacian Cioloşin kanssa samaa mieltä siitä, että tämä mietintö on keskeinen ja oikein ajoitettu, sillä se on osoittanut suurten jakelualan yritysten väärinkäytökset, jotka ovat aiheuttaneet vakavia häiriöitä elintarvikeketjun eri osissa.

Vaikka José Bovén mietintö saattaa joissakin kohdissa mennä liian pitkälle puoltamalla liiallista asioihin puuttumista, on myönnettävä, että Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraatit) kannattaman sosiaalisen markkinatalouden näkökulmasta se tarjoaa vastauksia eurooppalaisten tuottajien esittämiin aiheellisiin valituksiin.

Se myös lisää elintarvikeketjun eri osien avoimuutta, mikä on aina hyvä asia, tarjoaa ketjuun kuuluville heikoimmille aloille paljon enemmän puolustautumismahdollisuuksia ja auttaa tietenkin eurooppalaisia kuluttajia samaan lisää tietoa elintarvikeketjusta.

Eurooppalainen elintarviketeollisuus olisi kenties voitu ottaa laajemmin huomioon tässä mietinnössä, mikä olisi ollut hyvä asia, mutta mietintöön sisältyy myös erittäin tarpeellisia toimenpiteitä hintavaihtelujen hillitsemiseksi.

Siinä esitetään myös toimenpiteitä elintarvikeketjun eri osien välisen tasa-arvon saavuttamiseksi, kuten ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyysi, ja vaaditaan suurten jakelualan yritysten sopimattomien ja epäoikeudenmukaisten käytäntöjen torjumista. On tullut aika laatia luettelo hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä, jotka on ankarasti kiellettävä EU:n lainsäädännössä.

On myös tärkeää esittää toimenpiteitä omiin tuotemerkkeihin perustuvien, kilpailun ja teollis- ja tekijänoikeuslainsäädännön vastaisten hankalien käytäntöjen estämiseksi.

Kaikista edellä mainituista syistä meidän pitäisi tukea José Bovén mietintöä sekä kaikkia sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa toimivia kollegojamme, jotka ovat tehneet kovasti töitä varmistaakseen, että tämä mietintö lopulta julkaistaan eurooppalaisten tuottajien auttamiseksi eteenpäin.

Ashley Fox, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta antoi lausunnon, jossa analysoitiin koko elintarvikeketjun ongelmia.

Suosituksemme mukaan maanviljelijöitä pitäisi rohkaista tehostamaan toimintaansa ja lisäämään neuvotteluvoimaansa, ja kaikkiin jäsenvaltioihin pitäisi perustaa elintarvikealan asiamiehen virka, jotta tämä voisi toimia sovittelijana elintarvikeketjun kiistatilanteissa ja varmistaa, että kaikkien tuotantoketjun toimijoiden välinen kilpailu on tiukkaa mutta oikeudenmukaista mahdollisimman edullisten kuluttajahintojen varmistamiseksi. Tunnustimme myös vähittäismyyjien omien tuotemerkkien suuren merkityksen kilpailun tehostamisessa, valikoiman parantamisessa ja halvemmissä kuluttajahinnoissa.

Olen pettynyt siihen, että José Bové ja maatalousvaliokunta eivät juurikaan kiinnittäneet huomiota näihin ehdotuksiin. Pitivät he siitä tai eivät, niin markkinat toimivat, ja mitä vapaammat markkinat, sen paremmin ne toimivat kaikkien eduksi, etenkin kuluttajien.

Kehotan kaikkia parlamentin jäseniä äänestämään tätä päätöslauselmaa vastaan ja tukemaan ECR-ryhmän vaihtoehtoista päätöslauselmaa.

Elisabeth Köstinger, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, aloite tähän mietintöön tuli komission tiedonannosta, joka koski Euroopan elintarvikeketjussa olevia merkittäviä ongelmia. Maatalousalalla toimivat ovat erityisen heikossa asemassa. Nämä hälyttävät ongelmat aiheuttavat jyrkkiä hintavaihteluita, joita on nähty maatalousalan alkutuotannossa.

Maatilat eivät ole säästyneet talouskriisiltä. Joissakin tapauksissa maatalojen tulot ovat laskeneet jopa 28 prosenttia. Tuotantokustannukset ovat korkeimmat 15 vuoteen. Joissakin maissa maanviljelijöillä on jo suuria vaikeuksia luotonsaannissa. Komissio on todennut, että jotkut elintarvikeketjun yläpäässä olevat toimijat käyttävät väärin monopoli-asemasta johtuvaa määräävää markkina-asemaansa. Tähän liittyvistä käytännöistä – tuotteiden

valikoimaan ottamista koskevista korkeista maksuista, hinnoittelun avoimuuden puutteesta ja vähäisestä neuvotteluvoimasta – kärsivät aina maanviljelijät.

Jalostajien sekä tukku- ja vähittäiskauppioiden voittomarginaalit ovat selvästi suurimmat. Joissakin tapauksissa maanviljelijöiden saamat hinnat ovat tuotantokustannuksia alhaisemmat. Emme voi sallia maksuvalmiusongelmien säilyttämistä maanviljelijöiden niskoille siitä syystä, että ylempänä ketjussa olevat toimijat suorittavat maksunsa viljelijöille vasta kuukausien päästä. Vähittäiskauppiat eivät voi pitää maanviljelijöitä pankkeina.

Yksi tämän mietinnön ydinkysymyksistä on maksuaikojen määrittely. Arvoisa komission jäsen, olette aloittanut vuoden 2013 jälkeistä yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan neuvotteluprosessin. Maatalousalalla on jonkin verran epäselvyyttä EU:n maatalouspolitiikan tulevasta suunnasta – siitä, minkä tyyppistä maataloustuotantoa Euroopassa halutaan tulevaisuudessa: vain tehokasta teollista maataloustuotantoa, vaiko monipuolista, kestävä ja ennen kaikkea laaja-alaista maataloutta?

Lähikuukausina meillä on edessämme tärkeä ratkaisu. Kehotamme parlamenttia osoittamaan, että se on sitoutunut monimuotoisuuteen ja Euroopan elintarvikehuollon turvaamiseen. Sellaiset kysymykset kuin ”Mitä syömmet tulevaisuudessa?”, ”Missä asumme?” ja ”Millä lämmitämme kotimme?”, ovat ajankohtaisempia kuin koskaan. Vastaukset ovat maataloudessa, sillä maatalouden tehtäviin kuuluu muutakin kuin vain laadukkaiden tuotteiden tuottaminen. Yhteisömme odottavat poliitikkojen ryhtyvän asianmukaisiin toimiin kestävän tuotannon turvaamiseksi Euroopassa.

Marc Tarabella, *S&D-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, aluksi pyydän anteeksi kollegani ja ryhmämme varjoesittelijän, Luís Paulo Alvesin, puolesta. Hänen matkatavaransa hävisivät, joten hän ei ehtinyt ajoissa paikalle. Siksi hän on pyytänyt minua toimimaan sijaisenaan, minkä teen ilomielin.

Haluan korostaa kollegamme José Bovén erinomaista mietintöä, jossa puhumme maanviljelijöiden oikeudenmukaisempien tulojen sekä avoimemman ja toimivamman eurooppalaisen elintarvikeketjun puolesta. Lisäksi olen iloinen maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa saavuttamastamme kompromissista.

Muun muassa meitä vuonna 2009 kohdanneen maitoalan kriisin ja sen edelleen ajankohtaisten syiden takia oli tarpeen määrittää ne vaaratekijät, jotka aiheuttivat maitoalan pitkällisen alamäen – eikä se sivumennen sanoen ole ainoa tässä tilanteessa oleva ala.

Joitakin vartenotettavia ratkaisuja on löydetty sen varmistamiseksi, että maanviljelijät pystyvät vihdoin muuhunkin kuin vain kattamaan tuotantokustannuksensa – lisäksi vielä, etteivät he aina pysty siihenkään – ja saavat todella työstään oikeudenmukaisen tulon.

Vaikka ymmärrätkin, miten tärkeää on kehittää sellainen tuotantoketju, jossa tuottajat ja kuluttajat eivät enää ole suurimpia häviäjiä ketjun molemmissa päässä, ja vaikka olemme onnistuneet löytämään joitakin tasapainoisia ratkaisuja, näyttää siltä, että Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä ja Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) ovat perumassa joitakin kompromissitarkistusten keskeisiä kohtia, joista neuvoteltiin ennen parlamentin lomaa.

Valitettavasti puheikani on liian lyhyt, jotta voisin eritellä tarkemmin niitä kohtia, jotka saatetaan hylätä täysistuntoäänestyksessä. Jos minun kuitenkin pitäisi mainita vain yksi, se olisi 21 kohta, jossa katsotaan, että unionin tasolla on kiellettävä myynti hankintahintaa alhaisemmalla hinnalla. Toteaisin, että ALDE-ryhmän ja PPE-ryhmän omaksuma kanta on

mielestäni pöyrityttävä: siinä kyseenalaistetaan tämä kohta, joka on maanviljelijöille ratkaisevan tärkeä. Miten voisimme sallia maataloustuotteidemme myynnin halvalla jakelualan eduksi ja, mikä vielä julkeampaa, jalostusalan eduksi?

Miten on mahdollista, että riippumattoman maailmanlaajuisen sääntelytoimiston perustaminen elintarvikehyödykkeillä käytävää maailmanlaajuista keinottelua vastaan kyseenalaistetaan hylkäämällä mietinnön 41 kohta?

Voisin mainita myös 52 kohdan, joka on minulle erityisen tärkeä, sillä esitin sen ryhmässäni yhdessä kollegani Csaba Sándor Tabajdin kanssa. Tässä kohdassa katsotaan, että elintarvikeketjun julkisten hankintasopimusten yhteydessä suosituimmuuskohtelu olisi taattava tuottajajärjestöille, viljelijöiden osuuskunnille ja pk-yrityksille ja kehoitetaan siksi komissiota ehdottamaan asiaa koskevia toimia. Myös tästä kohdasta tehtiin kompromissi, jonka sekä PPE- että ALDE-ryhmä tänään ilmeisesti asettavat kyseenalaiseksi.

Ovatko maatalouselintarvikeollisuuden eturyhmät saaneet yliotteen siitä, mikä tuntuu meistä kaikista itsestään selvältä tällaisena aikana, jolloin miljoonat ihmiset maailmassa kärsivät aliravitsemuksesta ja nälänhädästä ja keinottelu pahentaa perheiden taloudellisia ongelmia – keinottelu vehnävarastoilla Venäjällä tänä kesänä raivonneiden tulipalojen jälkeen on juuri nyt tästä kuvaava esimerkki. Mietin, millaista kauheaa temppeä olemme nyt tekemässä. Onko asia niin, että PPE- ja ALDE-ryhmissä jalostusta ja jakelua koskevat näkökohdat menevät tuottajien suojelun edelle siitä huolimatta, että tuottajien asema on nykyisin uhattuna.

Elintarvikeeturvan ja elintarvikeomavaraisuuden ollessa nyt uhattuina on vastuutonta kansalaisia ja maanviljelijöitä kohtaan siirtää syrjään alkuperäinen päätöslauselmamme, joka on aivan välttämätön maanviljelijöiden takia: he ovat olennainen osa yhteiskuntaamme, ellei joku sitä vielä muista.

Marian Harkin, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensimmäiseksi kiittää esittelijä José Bovéa hänen työstään tämän mietinnön parissa. Elintarvikeketju on poikkeuksellisen monimutkainen, kun niin monet eri tekijät vaikuttavat sen toimintaan. Mielestäni sitä on käsiteltävä taitavasti, ettemme päädy panemaan täytäntöön tahattomien vaikutusten lakia.

Tässä on ongelma – todellinen ongelma. Olemme oppineet sen omista jäsenvaltioistamme. Hiljattain Irlannissa tehdystä tutkimuksesta kävi ilmi, että 74 prosenttia kuluttajista uskoo, että maanviljelijät eivät saa oikeudenmukaista hintaa tuotteistaan. Irlannissa maanviljelijät saavat noin 33 prosenttia maidon vähittäismyyntihinnasta, ja vastaava luku on naudanlihan osalta 50 prosenttia ja juuston osalta 20 prosenttia. Tiedämme tämän olevan totta myös koko EU:ssa, sillä komission tutkimuksesta käy selvästi ilmi, että vuodesta 1995 alkaen ainoat elintarvikeketjun toimijat, joiden osuus vähittäismyyntihinnasta on laskenut, ovat alkutuottajat eli maanviljelijät.

Näin ei voi jatkua. Jos niin käy, menetämme paljon alkutuottajia, ja miten sitten käy EU:n elintarvikeeturvan ja elintarvikeomavaraisuuden? Meidän on käsiteltävä näitä kysymyksiä YMP:n yhteydessä. Elintarvikeketju ei toimi kunnolla eivätkä maanviljelijät saa oikeudenmukaisia tuloja. Olen Ashley Foxin kanssa yhdestä asiasta eri mieltä: nähdäkseni markkinat toimivat puutteellisesti, ja siihen on puututtava, mutta ratkaisevinta on selvittää, mitä toimia meidän pitäisi toteuttaa.

Mielestäni komission on tutkittava ja tarvittaessa torjuttava kilpailunvastaista toimintaa. On selvää, että erisuuruisiin neuvotteluvoimiin liittyvä hankintasuhteiden epätasapaino

vaikuttaa haitallisesti elintarvikeketjun kilpailukykyyn etenkin pienten toimijoiden osalta. Eri sopimuspuolten epäsuhtainen neuvotteluvoima, johon komission jäsen viittasi, voi usein johtaa tilanteeseen, jossa suuremmat ja vaikutusvaltaisemmat toimijat yrittävät määrätä sopimusjärjestelyistä oman etunsa mukaisesti. Pienet toimijat yksinkertaisesti ajetaan ahtaalle.

Eräs hyvin mielenkiintoinen seikka, joka ei ole tullut esiin tässä keskustelussa, mutta on merkittävä, on se, että on laajalti näyttöä siitä, että siirrämme hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjämme kehitysmaihin, joissa valtavat, EU:hun sijoittautuneet monikansalliset yritykset käyttävät väärin määräävää markkina-asemaansa. Näin ollen tarvitaan mielestäni maailmanlaajuisia toimia. Kannatan vapaaehtoisia sopimuksia pakollisten sijasta ja EU:n asiamiehen viran perustamista kaikkiin jäsenvaltioihin. Henkilökohtaisesti en hyväksy tappiolla myyntiä.

Lopuksi totean, että olen tyytyväinen komission jäsenen huomautuksiin ja pidän hänen ehdotuksiaan kiitettävänä. Tämä on monitahoinen kysymys ja edellyttää monipuolista lähestymistapaa.

Martin Häusling, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, José Bové on jättänyt käsiteltäväksi erinomaisen mietinnön, ja koko valiokunta oli hyvin yksimielinen: vain neljä äänesti vastaan.

Siksi olemme luonnollisesti yllättyneitä, että Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä ovat esittäneet tarkistuksia joidenkin kohtien poistamiseksi mietinnöstä. On hämmästyttävää huomata, että aiemmin saavutettu kompromissi asetetaan myöhemmin kyseenalaiseksi. Ihmettelen, mikä tähän on syynä, mutta ihmettelen myös sitä, miksi sitten uhrattaisiin aikaa yhteen kokoontumiseen ja yhteisen tekstin laatimiseen.

Kerron muutaman esimerkin siitä, mitä tarkoitan. Mietinnön 8 kohdassa vaaditaan maatalousalan hintojen ja voittomarginaalien seurantakeskuksen perustamista. Tästä on päästy yksimielisyyteen, mutta tämä edellyttää ymmärrettävästi hintavertailuja, kuten kohdan jälkiosassa todetaan. Tätä PPE-ryhmä ei tarkalleen ottaen enää halua. Hyvä Elisabeth Köstinger, tästä syystä ihmettelen, ovatko puheenne ja tekonne ristiriidassa keskenään.

Kohta, jonka ALDE-ryhmä haluaa poistaa, on vielä parempi. Yleisen näkemyksen mukaan tuotteiden myynti alle tuotantokustannushinnan pitäisi kieltää koko unionin alueella. Tästä asiasta vallitsi aikaisemmin yksimielisyys. Mielestäni polkumyyntikäytäntöjen vastustaminen on asia, jota vaadimme kaikilta – myös kauppakumppaneiltamme WTO:ssa. Miksi ALDE-ryhmä haluaa poistaa juuri tämän kohdan? Mielestämme se on käsittämätöntä.

Jäljempänä olevassa kohdassa kehotamme komissiota ehdottamaan lainsäädäntöä, jolla perustetaan välineitä hintavaihtelujen hillitsemiseksi, jotta vähennetään tuottajien korkeaa riippuvuusastetta. Tämäkin kohta on määrä poistaa. Siksi herää monia kysymyksiä, jotka koskevat syitä siihen, miksi tätä yksimielisyyttä nyt horjutetaan ja miksi sellaiset kannat, jotka oli esitetty jo Jo Leinenin mietinnössä ja joita siis myös ALDE-ryhmä tuki, asetetaan nyt kyseenalaiseksi.

Kehotankin kaikkia maatalousasioita käsitteleviä poliitikkoja hyväksymään yhteisen kannan, sillä maanviljelijöiden mielestä meidän on korkea aika esittää ratkaisuja siihen, miten voimme tehdä lopun tästä kestäättömästä tilanteesta, jossa maanviljelijät ovat elintarvikeketjun häviäjiä.

Tällä hetkellä maatalousalalla on jälleen meneillään keinottelun aalto, joka ei viime kädessä hyödytä ketään – ei maanviljelijöitä eikä kuluttajia. On vihdoin aika tehdä jotain. Myös kuluttajat vaativat meiltä tätä, ja pyydän vain, että se, mitä sanomme maanviljelijöille parlamentin ulkopuolella, täsmäisi sen kanssa, mitä teemme parlamentissa. Siksi toivon, että tämä mietintö lopulta hyväksytään juuri sellaisena, kuin se jätettiin käsiteltäväksi.

James Nicholson, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, José Bovén mietintö on hyvin ajankohtainen, ja olen tyytyväinen siihen, että meillä on tilaisuus perehtyä näihin Euroopan elintarvikeketjun toimintaa koskeviin kysymyksiin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa.

Euroopan elintarvikeketjussa on kiistatta tiettyjä ongelmia. Hyödykkeiden viimeaikaiset huippuhinnat ja markkinavaihtelut ovat mielestäni horjuttaneet elintarvikeketjun vakautta. On myönnettävä, että maanviljelijät joutuvat selviytymään sekä jatkuvasti laskevista tuottajahinnoista että yhä kasvavista tuotantokustannuksista, kun taas vähittäiskauppa käärii edelleen sievoiset voitot ja kuluttajat hyötyvät edullisista hinnoista. Tässä suhteessa olen José Bovén kanssa samaa mieltä siitä, että joihinkin ongelmiin on puututtava, jotta oikeudenmukaisuus ja kannattavuus saadaan keskenään tasapainoon.

En kuitenkaan ole täysin samaa mieltä José Bovén mietinnössä esitetystä ehdotuksesta siltä osin, miten tätä epätasapainoa pitäisi korjata, ja olen jättänyt ryhmäni puolesta käsiteltäväksi tätä asiaa koskevan vaihtoehtoisen päätöslauselman.

En todellakaan usko, että asia ratkaistaan antamalla vielä lisää Euroopan unionin lainsäädäntöä, jotta maanviljelijät saadaan noudattamaan pakollisia käytäntösääntöjä. EU:n nykyinen kilpailulainsäädäntö on riittävää, ja sen noudattamista pitäisi valvoa asianmukaisesti. Elintarvikeketjun on annettava toimia osana vapaita markkinoita ja mahdollisimman pitkälle ilman tarpeetonta ja raskasta sääntelyä ja byrokratiaa. Elintarvikeketjun hintojen avoimuutta on lisättävä, ja samoin on lopetettava vähittäiskaupan hyvän kauppataivan vastaiset käytännöt, kuten varastointimaksut ja tuottajille suoritettavien maksujen kohtuuton viivästyminen.

Toisaalta maanviljelijöitä on kannustettava järjestäytymään tehokkaammin, jotta he voivat lisätä neuvotteluvoimaansa suuriin jalostusalan yrityksiin ja vähittäiskauppoihin nähden. Mielestäni ratkaisu on kilpailuvastaisten käytäntöjen torjuminen ja vapaaehtoisten hyvien käytäntöjen edistäminen.

Kesän kuluessa viljan hinnat ovat ampaisseet pilviin, mikä aiheuttaa aina vain suurempia ongelmia elintarvikeketjussa. Markkinavaihtelut tosiaankin tuhoavat markkinat.

Jacky Héning, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, EU:n maanviljelijöiden enemmistö tulee toimeen nälkápalkalla, ja lisäksi he kärsivät rahoitusmarkkinoiden järjettömän keinottelun aiheuttamasta jatkuvasta paineesta. Useimmat maanviljelijät ovat vakuuttuneita siitä, ettei heillä enää ole tulevaisuutta. Itsemurhaluvut ovat heidän yhteiskuntaryhmässään yhdet korkeimmista.

Jos Eurooppa jatkaa maanviljelijöiden ja maataloustyöntekijöiden kurjistamista, he lopettavat toimintansa, millä on vakavat seuraukset maankäytölle, elämänlaadulle ja elintarvikeomavaraisuudelle. Tämä kiihdyttää ympäristökriisiä, jolla on vielä kammottavammat ja nopeammat seuraukset kuin Grönlannin jääpeitteiden sulamisella.

Mietintö on täynnä hienoja päätöksiä, ja siinä esitetään joitakin kiinnostavia ehdotuksia, vaikka siinä taidokkaasti väistetäänkin nykyiseen katastrofiin johtaneita perimmäisiä syitä

ja sen takia niitä keskeisiä ratkaisuja, jotka on toteutettava. Ongelma ei ole ainoastaan sen varmistaminen, että maanviljelijät ja maataloustyöntekijät – ne, jotka tässä päätöslauselmassa jätetään eniten huomiotta – saavat oikeudenmukaiset tulot; pikemminkin kyse on siitä, että saavutetaan sellainen tulotaso ja niin kannattavat hinnat, että kaikkien maatalousalan toimijoiden on mahdollista tulla vihdoin työllään toimeen.

Meidän on käännettävä huomio suuriin jakelualan yrityksiin ja niiden rahoittajiin ja tarvittaessa rangaistava niitä siitä harkitsemattomasta painostuksesta, jota ne harjoittavat alentaakseen hintoja, mutta myös pitkistä ajasta, joka niiltä kuluu erääntyvien maksujensa maksamiseen; huomio on käännettävä myös rahoittajiin, jotka keinottelevat elintarvikehyödykkeillä ja saattavat väestömme vakavaan vaaraan, sekä pankkien merkitykseen maanviljelijöiden kohtaamisissa vaikeuksissa.

Tämä mietintö on oikeansuuntainen, mutta edistystä on vielä tapahduttava.

Anna Rosbach, *EFD-ryhmän puolesta*. – (DA) Arvoisa puhemies, José Bovén ehdotuksessa todetaan, että yksi yhteisen maatalouspolitiikan keskeisistä tavoitteista oli ja on taata maanviljelijöille oikeudenmukaiset tulot. Olen tästä täysin eri mieltä. Maatalouspolitiikan osuus EU:n talusarviosta on 40 prosenttia. Kotimaassani lähes kaikki ovat samaa mieltä siitä, että maataloustuki pitäisi lakkauttaa, sillä pidämme maataloutta vapaana ja kilpailukykyisenä tuotannonalana. Tämä mietintö menee täysin päinvastaiseen suuntaan. Siinä ehdotetaan veronmaksajien rahoittamien EU:n elinten lisäämistä kokonaisen tuotannonalan yhtenäistämiseksi ja valvomiseksi tuottajasta kuluttajaan saakka. En yksinkertaisesti voi tukea tätä. On yleisesti tunnettua, että myös kuljetusala, väliportaajat ja vähittäiskauppa ansaitsevat rahaa hyödykkeillä, mutta hinnasta päättävät viime kädessä kuluttajat, toisin sanoen kaikki me, jotka yleensä käymme ostoksilla. Ehdotuksessa vaaditaan myös maatalousalan ympäristötoimia koskevan tiedotuskampanjan käynnistämistä. EU:n tehtävä ei ole, eikä pitäisikään olla, tämän tyyppisten kampanjojen järjestäminen. Jos se on maanviljelijöiden mielestä tarpeen, heidän pitäisi tehdä se omien organisaatioidensa kautta. Sitä vartenhan ne kuitenkin ovat olemassa.

Myös maatalouspolitiikan uudistamiselle on selvä tarve. José Bovén mietinnössä esittämiä ehdotuksia on kuitenkin kokeiltu jo kerran aikaisemmin, ja ne todettiin mahdottomiksi ja toteuttamiskelvottomiksi. Sitä kutsuttiin keskusjohtoiseksi suunnitelmataloudeksi. EU:n jäsenvaltioiden maatalous on äärimmäisen monipuolista, ja siksi tämä aihe on mielestäni kansallinen kysymys, joka pitäisi hoitaa lähellä yksittäisiä maanviljelijöitä ja heidän ongelmiaan.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen José Bovén työhön tämän mietinnön laatimiseksi. Olen tyytyväinen myös tähän keskusteluun, jossa korostetaan avoimuuden tarvetta koko elintarvikeketjussa.

Avoimuus on keskeinen tekijä, mutta tapa, jolla käsittelemme suuria vähittäiskaupan yksiköitä, joiden ainoana vaikuttimena on niiden osakkaiden tarpeiden täyttäminen, on yhtä tärkeä. Niiden pyrkimys markkinaosuuden ja voittojen kasvattamiseen on vahingoittanut maanviljelijöitä ja joissakin tapauksissa jalostajia.

Nykyisin maanviljelijät eivät saa markkinoilta vastinetta sille ajalle ja rahalle, jonka he sijoittavat maanviljelyyn tuottaakseen korkealaatuisia, turvallisia ja kestäviä elintarvikkeita.

Pohjois-Irlannissa naudanlihan tuotantoon kohdistuu paljon paineita, ja monet maatilat jäävät alle kannattavuusrajan. Kaikkia interventioita on tietenkin tarkasteltava YMP:n näkökulmasta. Muutoin tuotannonala joutuu pinnistelemaan selviytyäkseen. Meidän

parlamentin jäsenten on ymmärrettävä maatalouspolitiikan merkitys ja sen maatalousalalle tuoma hyöty.

Markkinat eivät ole täyttäneet maito- ja naudanliha-alan odotuksia moniin vuosiin. Olemme käyneet parlamentissa monia keskusteluja erityisesti maitoalasta.

Jos haluamme maanviljelijöiden kilpailevan vapailla markkinoilla, meidän on puututtava toimitusketjun ongelmiin, kolmansista maista peräisin olevaan tuontiin ja elintarvikkeiden kuluttajahintoihin sekä otettava huomioon tuottajahintojen lasku.

Keinottelijoiden merkitystä ja markkinavaihtelujen vähentämisen tarvetta on käsiteltävä välittömästi. Tuontikiellot ja keinottelijoiden pelonlietsonta ovat korottaneet viljakasvien hintaa tuntuvasti eri puolilla maailmaa; korotuksen vaikutus kertautuu elintarvikeketjussa.

Euroopalla on velvollisuus turvata elintarvikehuoltonsa. Tätä ei saada aikaan pakottamalla maanviljelijät luopumaan elinkeinostaan tai lisäämällä sääntelyä, vaan turvaamalla oikeudenmukaiset tuottaja- ja kuluttajahinnat.

Albert Deß (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan kiittää kaikkia niitä, jotka tekivät töitä tämän mietinnön parissa. Kaiken kaikkiaan heidän työnsä tuloksena on hyvä mietintö.

Keskustelun aikana minulle on käynyt selväksi, että tilanne Euroopassa vaihtelee suuresti. On sellaisia jäsenvaltioita, joissa muutamat suuryritykset hallitsevat markkinoita, ja – onneksi – myös sellaisia jäsenvaltioita, joissa on vielä monia pieniä vähittäiskauppiaita. Elintarvikkeiden hintojen osalta tilanne vaihtelee aivan yhtä paljon. Joissakin jäsenvaltioissa elintarvikkeiden hinnat ovat viime aikoina nousseet tuntuvasti, ja toisissa jäsenvaltioissa, kuten kotimaassani Saksassa, jossa yritysten keskinäinen kilpailu on ankaraa, elintarvikkeiden hintoja painetaan jatkuvasti alas maanviljelijöiden kustannuksella.

Meidän on tärkeintä kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan tilanne uudelleen ja toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet, jotta maanviljelijöiden olisi mahdollista tuoda lisäarvoa elintarvikeketjuun. Mietintöön sisältyy kuitenkin myös joitakin hyvin konkreettisia vaatimuksia. Minulla on aikaa mainita tässä vain muutamia, kuten 30 kohdassa esitetty vaatimus maksuajan määrittämisestä. Ei ole oikeudenmukaista, että maanviljelijät, pienyritykset ja osuuskunnat antavat lyhytaikaista rahoitusta suuryrityksille. Se on pankkien tehtävä, ei maanviljelijäosuuskuntien.

Arvoisa komission jäsen, myös niin kutsutut valikoimaan ottamista koskevat maksut on tutkittava. Tätä koskeva sääntely on yhtenäistettävä koko Euroopassa, jos aiomme varmistaa kilpailun. EU:n 500-miljoonaisen väestön elintarvikehuollon turvaaminen edellyttää maanviljelijöiden oikeudenmukaista kilpailua Euroopassa, kuten mietinnössä vaaditaan.

Haluan vielä mainita yhden asian, joka on se, että ryhmääni kuuluvat parlamentin jäsenet ovat pyytäneet tietyistä mietinnön kohdista erillistä äänestystä. Demokraatteina meidän on suostuttava siihen, mutta oletan, että ryhmäni suuri enemmistö äänestää useimpien kohtien puolesta, jotta voimme turvata maanviljelijöille oikeudenmukaiset edellytykset.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, minäkin haluan ilmaista tyytyväisyyteni esittelijä José Bovén tekemään työhön, toivottaa komission jäsenen tervetulleeksi ja ottaa myönteisen kannan Albert Dessin puheenvuoroon; hän puhui ennen minua tämän mietinnön tavoitteista.

Mielestäni on hyvin tärkeää muistaa, että tässä keskustelussa joudumme ratkaisemaan ongelman, joka liittyy maataloustuotteiden hintavaihteluihin ja ennen kaikkea siihen, että kun hinnat nousevat, korotus siirretään hyvin nopeasti eteenpäin jakelualalle, mutta tuottajahintojen laskun vaikutukset eivät sen sijaan kertaudu kuluttajahinnoissa.

Tästä syystä ongelma on kiistatta elintarvikeketjun organisointitavassa; se on selvästi tavassa, jolla niin kutsuttu lisäarvo jakautuu ketjussa. Mielestäni José Bovén mietintö tarjoaa useilla aloilla ideoita, joita meidän on kehitettävä – ja tässä osoitan sanani erityisesti komissiolle – selviytyäksemme tästä pohjimmiltaan vahingollisesta kierteestä.

Ensimmäinen idea on tietenkin elintarvikeketjun ja sen sisäisten voimasuhteiden organisointi. Mitä ehdotamme sen varmistamiseksi, että yhteistyötä tekeillä ja järjestäytyneillä viljelijöillä on enemmän neuvotteluissa tarvittavaa vaikutusvaltaa elintarvikeketjussa? Arvoisa komission jäsen, tämä on se toimialakohtaisiin järjestöihin liittyvä kysymys, jonka esititte, mutta se on myös kysymys, joka liittyy sopimusperustaan, joka aiotaan panna täytäntöön. Vaadin tälle sopimusperustalle eurooppalaista kehystä – tähän kiinnitettiin huomiota mietinnössä. Emme voi antaa kunkin maan ratkaista itse tätä ongelmaa. Tarvitaan eurooppalainen kehys. Sen täytyy olla joustava, mutta se on välttämätön. Ainakin minun mielestäni tämä ehdotus, tämä toimintatapa, liittyy siihen erottamattomasti.

Toinen kysymys koskee tietenkin hintojen avoimuutta. Tässä kannatan seurantakeskuksen perustamista; tarvitsemme sen ehdottomasti, jotta kuluttajat voidaan pitää ajan tasalla hintakehityksestä.

Nämä näkökohdat halusin tuoda esiin. Kannatan esitettyjä ehdotuksia ja Albert Dessin tavoin toivon, että esittelijän ehdotukset saavat taakseen enemmistön tuen.

Puhetta johti

varapuhemies **Rainer WIELAND**

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, ensimmäiseksi vastaan José Bovéille, että pystyn sanomaan ”ei”, jos lobbaaja yrittää vaikuttaa minuun, mutta en ole vielä nähnyt yhtään.

Jos haluamme maatalousyhteisöjen menestyvän, jos haluamme turvata riittävän elintarvikehuollon Euroopassa, jos haluamme hoitaa kulttuuriperintöämme, huolehtia eläintensuojelusta, selviytyä elintarvikkeiden kysynnästä ja taata maanviljelijöiden riittävyden, maanviljelijöiden on saatava parempi hinta tuotteistaan.

On täysin selvää, että nykytilanteessa ja tulevassa maatalouspolitiikassa suurin ongelma on maanviljelijöiden tuotteistaan saama alhainen hinta. Mielestäni on yhteiskuntavastuunamme mukaista maksaa verorahoilla siitä, mitä tavallisesti maanviljelijät tuottavat yhteiseksi hyväksi, muun muassa kulttuuriperintömme takia. Olemme täysin yksimielisiä siitä, että avoimuutta ja läpinäkyvyyttä on lisättävä, ja kilpailuasemaa suurteollisuudessa parannettava. Ensin maataloutta edeltävässä alkutuotannossa, joka on maailman laajinta liiketoimintaa ja jossa suurin osa yrityksistä on täysin kansainvälistyneitä, sekä suurissa elintarvikeketjuissa. Meidän on pohdittava kilpailua ja lisättävä avoimuutta.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Onnittelut teille, hyvä José Bové. Olette suoriutunut erinomaisesti. Mietinnössä kehitetään nerokkaasti niitä ajatuksia, joita Euroopan parlamentti esitti vuonna 2008 laatimassaan kirjallisessa kannanotossa, joka tuolloin hyväksyttiin.

Ylpeänä totean olleeni yksi sen laatijoista. Ensimmäistä kertaa otimme selkeästi kantaa sitä vastaan, että suuret liiketoimintaverkostot käyttävät monopoliasemaansa väärin maanviljelijöihin ja toimittajiin nähden. Mietinnössä kehitetään noita ajatuksia.

Hyvät kollegat, tänään Puolassa juhlitaan sadonkorjuun päättymistä. Tämä juhla on nimeltään *dożynki*, ja syömmme yhdessä vastakorjatusta viljasta valmistettua leipää. Maanviljelijät saavat tästä yhteisestä leivästä aina vain vähemmän tuloja: alle 10 prosenttia, eikä ole kauaakaan siitä, kun heidän osuutensa oli 25 prosenttia. Tämä on tilanne Puolassa ja kaikkialla Euroopassa.

Maanviljelijät ovat markkinoiden heikoin lenkki. Ne kollegat, jotka toteavat, että markkinoiden toimintaan puuttumista on lisättävä, näyttävät unohtavan, että markkinat eivät ratkaise turvallisuuteen liittyviä ongelmia, olipa kyse sitten energiavarmuudesta tai, kuten tässä tapauksessa, elintarviketurvasta. Muuten vapaat markkinat ovat hyvä asia, mutta villit markkinat eivät. Nämä markkinat, joihin maataloustuotanto kuuluu, ovat kuitenkin hyvin usein villit: vahvat liiketoimintaverkostot ja suuryritykset sanelevat ehdot heikossa asemassa oleville maanviljelijöille ja jopa järjestäytyneille maanviljelijöille, joiden asema on silti heikompi. Tähän on tultava muutos. Olen vakaasti sitä mieltä, ettei tämä mietintö jää tällä kertaa pelkäksi paperinpalaksi, vaan että toimiakin toteutetaan EU:n tasolla. Euroopan unionilla on yhtenäismarkkinat, ja niiden toimintaa pitäisi säännellä EU:n lainsäädännöllä.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Sen sijaan, että vain korostettaisiin ongelmia, jotka tässä tapauksessa ovat liiankin ilmeisiä, on selvitettävä niiden syyt ja etsittävä tehokkaita, oikeudenmukaisia ja kestäviä ratkaisuja.

Vaikka komission tiedonanto jää kauas jälkeen tätä alaa koskevista vaatimuksista, minkä esittelijäkin myöntää, totuus on, ettei mietintökään vastaa tarpeisiin. Tarvitaan konkreettisia toimenpiteitä, jotta elintarvikkeiden hintojen ohjailu ja toimitusketjun väliportaiden – kuten maatalousmarkkinoiden vapauttamisesta hyötyneiden suurten jakeluyritysten – kartelloituminen saadaan loppumaan.

Oikeudenmukaisten vähimmäishintojen takaamista on ehdotettava uudelleen maanviljelijöiden vähimmäistoimeentulon turvaamiseksi, jotta heillä on mahdollisuus elättää itsensä tällä keskeisen tärkeällä alalla ja jotta ehkäistään tuotannon lopettaminen ja elintarvikeriippuvuuden kasvu monissa maissa ja monilla alueilla, kuten Portugalissa. Tuottajahintoihin suhteutetun myyntimarginaalin enimmäismäärän vahvistamista on harkittava etenkin supermarkettien osalta, jotta varmistetaan lisäarvon oikeudenmukainen jakautuminen elintarvikeketjussa.

Tarvitaan etenkin talousarvioon liittyviä toimenpiteitä ja toimintalinjoja, jotka piristävät ja tukevat paikallisten ja alueellisten markkinoiden toimintaa ja uudenaikaistamista. Elintarvikehuollon turvaaminen, ekosysteemien suojelu sekä alkutuotannon taloudellisen ja sosiaalisen rakenteen vahvistaminen edellyttävät myös kansainvälisen kaupan organisointia siten, että tuottajat ja heidän tuotteensa mieluummin täydentävät toisiaan kuin kilpailevat keskenään. On välttämätöntä kyseenalaistaa sellainen järjestelmä, jossa elintarvikkeita pidetään vain hyödykkeenä muiden joukossa ja sallitaan niillä keinottelu, ja irtautua siitä; se johtaa tulenarkoihin tilanteisiin elintarvikeriippuvuuden ja hintavaihtelujen näkökulmasta, kuten on käynytkin.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kuten tiedämme, elintarvikkeiden hinnat ovat viime aikoina jatkuvasti nousseet – ilmeisesti myös vehnän hinta on lähdössä jyrkkään

nousuun oikullisen sään ja maataloutta koskevan keinottelun takia – vaikka kauppojen hinnat ovat täysin kohtuuttomat siihen nähden, mitä pienviljelijät ansaitsevat raskaasta työstään. EU:n tuottajille tekee myös tiukkaa kilpailla hinnoilla maailmanmarkkinoilla korkeiden sosiaalisten sekä laatua, eläinten suojelua ja ympäristöä koskevien normiemme takia – niiden samaisten normien takia, joita emme pysty tai halua valvoa tuontielintarvikkeiden osalta.

Jos aiomme pysäyttää maaseutuväestön määrän nopean laskun, joka tästä on seurauksena etenkin pienviljelijöiden keskuudessa, ja säilyttää omavaraisuutemme viimeiset rippeet, meidän on tietenkin autettava maanviljelijöitä. Jos haluamme pysäyttää maaseutualueiden rappeutumisen ja maanviljelijöiden määrän jatkuvan vähenemisen, on korkea aika lopettaa maataloustukien maksaminen suurille maatalousyrityksille ja antaa sen sijaan rahaa niille, jotka sitä todella tarvitsevat tullakseen toimeen – toisin sanoen pienviljelijöille. Ellei se ole mahdollista keskusjohtoisessa EU:ssa, niin ainakin minun mielestäni maataloustukien uudelleenkansallistaminen on ainoa vaihtoehto.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kollegamme José Bovén tehtäväksi annetussa mietinnössä käsitellään kysymystä, joka on nykyään yhteiskunnallisesti ratkaisevan tärkeä, kuluttajasta tuottajaan saakka.

Arvoisa komission jäsen, komission esittämät luvut ovat paljonpuhuvia: 20 vuotta sitten maidontuottaja sai 31 prosenttia ketjun liikevaihdosta, mikä tuolloin vastasi hiukan yli 450:tä miljoonaa euroa. Nykyisin heidän osuutensa on vain 24 prosenttia eli hieman alle 550 miljoonaa euroa. Lisää esimerkkejä löytyy hedelmien, lihan ja muiden elintarvikkeiden osalta.

Hinnoittelun selkeyttäminen on sen takia yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistamisen edellytys, sillä jos selkeyttäminen laiminlyödään, YMP näyttää tulevaisuudessa kansalaisten ja maanviljelijöidenkin silmissä pohjattomalta kuilulta. YMP:stä ammennetaan nykyään suuria voittoja, mutta kenen tai minkä hyväksi? Hyvät kollegat, on meidän velvollisuutemme ymmärtää, mitä tapahtuu.

Päinvastoin kuin olen tietyiltä tahoilta kuullut, tuottajat ovat aivan yhtä hyvin järjestäytyneitä nykyään kuin 20 tai 30 vuotta sitten. Muut sidosryhmät ovat kuitenkin kasvaneet, ja tuottajien määrä on vähentynyt vielä nopeammin kuin maanviljelijöiden. Elintarvikeketju on myös pidentynyt. Tämän tilanteen takia meidän on mukautettava kilpailulainsäädäntöä ja täydennettävä markkinoiden kriisinhallintavälineitä, jotka eivät enää näytä soveltuvan tuottajasta kuluttajaan ulottuvien ketjujen uuteen rakenteeseen. Lopuksi on vielä käsiteltävä laadukkaisiin tuotteisiin liittyvää konkreettista kysymystä, joka koskee erityisesti tuontijäljitelmiä.

Tarvitsemme selkeyttä. Arvoisa komission jäsen, yksikkönne tutkivat Ranskan hintojen ja marginaalien seurantakeskuksen toimintaa. Parantamisen varaa on vielä, mutta keskuksella on jo runsaasti tietoa kuluttajahinnoittelusta ja koloista, joihin marginaalit piilotetaan. Haluan antaa kiitosta myös varjoesittelijämme Elisabeth Köstingerin tekemästä työstä.

Arvostelua on tänään kuultu sieltä täältä. Yksi parlamenttimme ansioista on se, että kunnioitamme eri näkökantoja. Tämä pätee myös Euroopan kansanpuolueen ryhmään (kristillisdemokraatit). Jokainen saa vapaasti äänestää kuten haluaa. Omalta osaltani en tee kompromisseja äänestäessäni maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, elintarvikeketjun ongelmat ovat olleet kansalaisten huomion keskipisteenä viime vuosina.

Kuten teimme Katerina Batzelin mietinnössä, vaadimme komissiota jakamaan lisäarvon oikeudenmukaisesti ja kestävästi koko elintarvikeketjussa. Tämä voidaan saavuttaa asianosaisten osapuolten tasaväkisten voimasuhteiden avulla; tasaväkisiä suhteita ei ole tai ne ovat yksinkertaisesti epäonnistuneet, mistä on ollut vahinkoa alkutuottajien tuloille. Tilanne vaihtelee aloittain: olipa kyse sitten jalostuksesta tai laajamittaisesta jakelusta, kaikissa tapauksissa nimenomaan tuottajat kärsivät eniten neuvotteluvoiman puuttumisesta.

José Bovén mietinnössä määritellään ne asiat, joita on vielä työstettävä, sillä tämä on ongelma, joka vaatii eri osapuolten yhteistyötä myös kilpailuoikeuden alalla. Osuuskuntia ja maataloustuottajaryhmiä on laajennettava ja vahvistettava, ja elintarvikeketjun eri osat on yhdistettävä tiiviimmin toisiinsa sekä Euroopassa että kansallisella tasolla toimialakohtaisten järjestöjen kautta.

Haluan ilmaista tukeni mietinnölle sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan äänestyksessä saavutetuille kompromisseille, joita on kunnioittava tässä täysistunnossa.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, voittojen jakautuminen elintarvikeketjussa on muuttunut epätasaiseksi, ja yleensä tästä on haittaa maanviljelijöille. Tämä on mietinnössä tehty oikea päätelmä.

Valitettavasti esittelijä on keskittynyt vanhoihin maatalouspolitiikan välineisiin. Hänen mielestään maanviljelijöiden tuloja voidaan parantaa sääntelemällä tarjontaa suunnitelmatalouden tapaan. Kokemuksesta tiedämme, että suunnitelmatalous kulkee käsi kädessä raskaamman byrokratian kanssa, mutta maanviljelijät haluavat tuottaa – eivät lisää paperisotaa. Toimenpiteet, jotka eivät perustu sosiaalisen markkinatalouden peruseriaatteisiin, ovat aikaisemmin epäonnistuneet. Suunnitelmatalous ei ole viime vuosikymmeninä ollut toimiva ratkaisu maatalousalalla.

Sosiaalinen markkinatalous puolestaan tarjoaa maanviljelijöille tilaisuuden menestyvään yritystoimintaan. Jos maanviljelijöiden asemaa aiotaan parantaa, on varmistettava Euroopan maatalousalan kilpailukyky pitkällä aikavälillä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi on oleellista parantaa maanviljelijöiden neuvotteluasemaa muihin elintarvikeketjun toimijoihin nähden. Se onnistuu oikeudenmukaisten ja avoimien markkinoiden avulla, jotka pystyvät myös pitämään pintansa maailmanmarkkinoilla. Tällä hetkellä olen epävarma siitä, voinko äänestää mietinnön puolesta.

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, markkinoiden hintaketjun toiminta on häiriintynyt. Vallan epätasainen jakautuminen elintarvikeketjun toimijoiden kesken on liian usein johtanut siihen, että toimittajat eivät saa tuotteistaan kohtuullista voittoa, ja vaikka hyväksynkin tämän mietinnön yleiset tavoitteet ja tuen niitä, en ole samaa mieltä esittelijän esittämistä ehdotuksista ja ratkaisuista.

Sääntelyn lisääminen, velvoittamisvaltuudet ja markkinainterventiot eivät ole ratkaisu, eivätkä ne ole kaikkien sidosryhmien – etenkin 500 miljoonan kuluttajan – etujen mukaisia.

Kannatan toki avoimuuden lisäämistä maatalousalalla ja uskon sille olevan tarvetta, ja sen vuoksi käytännesäännöistä ja asiamiehen nimittämisestä olisi mielestäni hyötyä, mutta kehotan paikalla olevaa komission jäsentä lähestymään tätä ongelmaa hienovaraisesti.

Tukekaa kaikin mokomin vapaaehtoisia aloitteita ja kannustakaa toimittajia järjestäytymään osuuskunniksi, jotta he olisivat paremmin edustettuina markkinoilla; auttakaa kaikin mokomin heitä tuotteidensa myynninedistämässä ja markkinoinnissa ja rohkaiskaa yleisesti kaikkia markkinatoimijoita tekemään tarkoin harkittuja sopimusjärjestelyjä. Suhtaudun kaikkiin näihin toimiin myönteisesti, ja mielestäni ne ovat realistisia ehdotuksia, joita komissio voi esittää.

Loppujen lopuksi ajatukseni on kuitenkin se, että puututte vapaiden markkinoiden toimintaan omalla vastuullanne.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, José Bovén mietinnössä luodaan laaja yleissilmäys niihin vaikeuksiin, joita maanviljelijät kohtaavat perustehtävässään, joka on maailman ruokkiminen, ja samanaikaisesti kohtuullisten ja riittävien tulojen hankkiminen itselleen, vaimolleen ja lapsilleen, ei ainoastaan työssäoloaikana vaan myös eläkkeellä.

Maailmanlaajuinen elintarvikekriisi osoittaa, että maatalous ja maatalousteollisuus toimivat huonosti. Tosiasiat ovat selviä: keinottelun takia tuottajat ansaitsevat yhä vähemmän ja kuluttajat maksavat heidän tuotteistaan yhä enemmän.

Kaiken lisäksi maanviljelijät joutuvat täyttämään tiukat normit, vaikka vapaakauppasopimukset mahdollistavat sellaisten maataloustuotteiden tuonnin Eurooppaan, jotka eivät varmasti täytä vastaavia normeja.

Jos siis WTO:n laatimat nykyiset markkinasäännöt eivät anna maanviljelijöille mahdollisuutta kohtuulliseen toimeentuloon tai takaa maailman väestölle terveellistä ravintoa, näitä sääntöjä on uudistettava, sillä ne eivät enää täytä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Tässä mietinnössä painotetaan kysymystä, jolla on hyvin suuri merkitys maatalousalalla, joka edellyttää EU:n tasolla yhteensovitettuja toimia sen vuoksi, että vuodesta 1996 alkaen elintarvikkeiden keskihinta on tähän mennessä noussut vuosittain 3,3 prosenttia, maataloustuotteiden kustannukset ovat kasvaneet 3,6 prosenttia ja maanviljelijöille maksetut hinnat ovat nousseet vain 2,1 prosenttia. Näin ollen tilanne on se, että elintarvikeketjun neuvotteluvoimat ovat vakavasti epätasapainossa, mikä vaatii pikaisesti korjaamista.

Yhteisessä maatalouspolitiikassa asetettujen tavoitteiden mukaisesti maanviljelijät ja maatalouselintarvikeala noudattavat erittäin vaativia laatunormeja ja pitävät tuottamiensa elintarvikkeiden kuluttajahinnat kohtuullisina. Siitä huolimatta pieni määrä vaikutusvaltaisia vähittäismyyjiä sanelee hintansa 13,4 miljoonalle maanviljelijälle ja 310 000 maatalousteollisuusyritykselle Euroopan unionin alueella lähes neuvottelematta.

Näin ollen kannatan sitä, että Euroopan komissiota pyydetään esittämään lainsäädäntöehdotuksia ongelman ratkaisemiseksi, muun muassa esittämään EU:n kilpailusääntöihin sellaisia muutoksia, jotka menevät pidemmälle kuin pelkät elintarvikeketjua käsittelevän korkean tason työryhmän laatimat suositukset ja strategiat. Komissiota on myös pyydetävä järjestämään Euroopan alueen maanviljelijöille laaja tiedotuskampanja heidän oikeuksistaan, kieltämään hyvän kauppataivan vastaiset menettelyt, joista kärsitään erityisesti helposti pilaantuvien tuotteiden kuten hedelmien ja vihannesten osalta, sekä edistämään maanviljelijäorganisaatioiden tukemista, jotta niillä olisi suurempi kriittinen massa ja paremmat neuvottelumahdollisuudet.

Olisi hyödyllistä niputtaa maanviljelijäjärjestöt ja -osuuskunnat yhteen pienten ja keskisuurten yritysten kanssa, jotta ne voisivat hyötyä erityisistä poikkeuksista.

Myönnämme, ettei aina ole ollut helppoa tasapainoilla markkinatalouden vapaan kilpailun sääntöjen – joita kannatamme – tarkan noudattamisen ja Euroopan komissiolta vaadittujen kiireellisten toimien välillä, mutta mielestämme siinä on yleisesti ottaen onnistuttu, ja siksi hyväksymme tämän mietinnön ja kannatamme sitä.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Meillä on edessämme eurooppalainen ongelma, joka on odottanut ratkaisemistaan vuosikymmenien ajan. Isäni oli hedelmien ja vihannesten tukkukauppias, ja muistelen, että lapsuudessani 40 vuotta sitten hän havaitsi maanviljelijöille maksetun hinnan ja kuluttajahintojen väliset erot Budapestissa. Näin ollen ongelma oli jo tuolloin olemassa, jopa keskitetyn taloussuunnittelun olosuhteissa. Olen samaa mieltä lähes kaikista esittelijän antamista suosituksista, myös jäsenvaltioiden ja EU:n hintojen seurantajärjestelmän laajentamisesta ja asiamiehen viran perustamisesta. Mielestäni pakollisiin sopimuksiin perustuva Ranskan käytäntö on hyvä esimerkki. Sikäli kuin on kyse yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta toivon, että komission jäsen Dacian Cioloş tukee sekä sitä että tuottajajärjestöille annettavaa lisätukea. Maanviljelijöillä on omat tehtävänsä ja velvoitteensa, ja on myönnettävä, ettei heillä järjestäytymättöminä ole selviytymismahdollisuuksia. Tämä on erityisen tärkeää uusissa jäsenvaltioissa, sillä järjestöt eivät ole paholaisen keksintö...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Esther de Lange (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, se, mitä täällä on kerrottu elintarvikeketjun toiminnasta, on oikeastaan itkettävää. Haluan siksi kertoa vain yhden esimerkin – sipuleista; siinä tiivistyy mielestäni hienosti tämän keskustelun ydin. Nykymarkkinoilla maanviljelijä saa 10 senttiä nettokilolta, vaikka sama nettokilo myydään kaupoissa 1 eurolla. Maatilan ja supermarketin kassan välissä marginaalit ja valta jakautuvat epätasaisesti. Siksi Euroopan parlamentti vaati tutkimuksen tekemistä marginaalijakaumista jo vuonna 2008. On sivumennen sanoen häpeällistä, että edellinen komissio kieltäytyi tekemästä tällaista tutkimusta. Nyt näyttää kuitenkin siltä, että saamme sen sijaan seurantakeskuksen, ja Euroopan parlamentin on huolehdittava siitä, että näin todella tapahtuu ja että keskus saadaan toimintakuntoon.

Kollegani José Bovén laatima mietintö on hyvä, sillä siinä todella osutaan naulan kantaan. Esittelijä on saattanut innostua hieman liikaa joissakin kohdissa, mutta mietinnön perusnäkökohdat ansaitsevat laajan tuen huomenna. Sanon tämän erityisesti niille poliittisille ryhmille, jotka uhkaavat huomenna äänestää mietintöä vastaan. Tietävätkö ne – ja tarkoitan erityisesti liberaali- ja konservatiiviryhmiä – esimerkiksi, kuinka paljon tämän omenakilon tuottaminen maksaa maanviljelijälle? Se maksaa 30–35 senttiä, vaikka sama maanviljelijä saa samasta omenakilosta 20–25 senttiä. Se tarkoittaa, että hän joutuu tosiasiassa myymään omenat tappiolla, vaikka kuluttaja maksaa niistä 1,25 euroa. Jälleen kerran esitän nämä huomautukset niille, jotka haluavat äänestää mietintöä vastaan: esimerkiksi sille osalle Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmää, joka on aina etunenässä vaatimassa yhä uusia ympäristöä ja biologista monimuotoisuutta koskevia määräyksiä ja torjunta-aineiden vähentämistä. Vaikka nuo vaatimukset saattavat olla aiheellisia, ette voi olettaa tuottajan tekevän näitä investointeja varmistamatta maanviljelijöille pysyviä ja kohtuullisia tuloja. Ne, jotka haluavat huomenna äänestää tätä mietintöä vastaan, tuhoavat kaiken sen uskottavuuden, jota heillä muuten olisi ollut

seuraavan kerran, kun he yrittävät saada läpi vaatimuksiaan. Toivon heidän pitävän sen mielessä huomenna, kun he äänestävät mietintöä vastaan.

Luís Paulo Alves (S&D) . – (PT) Keskustelemme tänään valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä, jonka on laatinut José Bové. Kiitän häntä hänen tavastaan sitoutua siihen sekä sen hyvästä lopputuloksesta – itselläni oli etuoikeus toimia mietinnön varjoesittelijänä ja neuvotella siinä tehdyistä 17 sitoumuksesta. Mietintö on aivan olennainen nyt, kun maatalouspolitiikka on yhä markkinakeskeisempää, eurooppalaiset maanviljelijät joutuvat tyytymään erittäin alhaiseen tulotasoon ja miljoonat kuluttajat huomaavat, että elintarvikkeiden hintojen säilyttäminen kohtuullisena on täysin välttämätöntä meitä kohdanneen kriisin takia.

Maanviljelijöiden tulot riippuvat yhä suuremmassa määrin markkinoiden tuottamasta lisäarvosta ja elintarvikkeiden hinnat siitä, miten hyvin nämä markkinat toimivat. Se tarkoittaa, että elintarvikeketjun toimivuuden parantaminen on täysin välttämätöntä, jotta saavutettu hyöty jakautuisi tasapuolisemmin maataloustuottajilta kuluttajille ja ensin mainituille turvattaisiin kohtuullinen toimeentulo ja jälkimmäisille kohtuulliset hinnat.

Tämän toteuttamiseksi koko elintarvikeketjussa vakiintuneet suhteet on saatava uudelleen tasapainoon. Myös suhteiden avoimuutta on lisättävä varmistamalla, että käytössä on oikeudenmukaisiin ja kilpailukykyisiin parhaisiin käytäntöihin perustuva järjestelmä.

Siksi vaadimme komissiota kiinnittämään huomiota ehdotuksiin, joilla on takanaan maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan laaja tuki.

Astrid Lulling (PPE) . – (DE) Arvoisa puhemies, Werner Langen on antanut minulle toisen minuutin puheaikaa, sillä hän ei ole itse paikalla. Haluan ensin pyytää anteeksi esittelijältä ja parlamentin jäseniltä, että olen vasta äsken saapunut tähän keskusteluun, mutta kuten tiedätte, parlamentin puhemiehistö kokoontuu samaan aikaan ja keskustelee parhaillaan siitä, mitä tehdä puolitiehen jääneelle puheenjohtajakokouksen ehdotukselle, joka koskee parlamentin jäsenten läsnäoloa puheen aikana, jonka komission puheenjohtajan José Manuel Barroso pitää huomenna unionin tilasta. Toivon, että pääsemme eroon tästä surkeasta ehdotuksesta.

José Bovén mietinnön osalta haluan todeta, että oli hyvä, että Euroopan komissio kehotti meitä parantamaan Euroopan elintarvikeketjun toimintatapaa tiedonannossaan, johon tämä mietintö perustuu. Tavoitteena on tietenkin turvata maatalousalalle oikeudenmukaisempi osuus elintarvikeketjun tuottamasta lisäarvosta. Tämä ei valitettavasti toteudu nykyisin joillakin alueilla.

Kannatan myös luettelon laatimista tilannetta pahentavista syistä, joita ovat esimerkiksi vallan väärinkäyttö, maksujen viivästyminen, rajoitettu markkinoillepääsy ja monet muut tekijät. Jos diagnoosi on oikea, on hoitokeinojenkin oltava sitä. Valitettavasti maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan äänestyksessä ei onnistuttu poistamaan José Bovén mietinnöstä kaikkia tähän liittyviä epäjohtamismukaisuuksia.

Elämme edelleen Euroopan unionissa, emme Neuvostoliitossa – emmekä halua luoda mitään sellaista tälle alueelle. Kuten tiedämme, Neuvostoliiton järjestelmä ei kyennyt ruokkimaan väestöä kunnolla eikä antanut maanviljelijöille mahdollisuutta harjoittaa elinkeinoaan vapaasti. Siksi hylkään kaikki José Bovén määräämät hoitokeinot, jotka ovat ristiriidassa sosiaaliseen markkinatalouteen perustuvan järjestelmämme kanssa – se ei ehkä ole täydellinen, mutta varmasti parempi. Onneksi Euroopalla ei ole taakkanaan imperialististen salaliittojen haamuja.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – *(DE)* Hyvä jäsen Astrid Lulling, Werner Langenin anteliaisuus on kiistatonta, mutta tässä tapauksessa liioitteleitte sitä. Werner Langen ei ole voinut antaa teille minuuttia, koska hänellä ei ollut, mistä antaa.

Spyros Danellis (S&D) . – *(EL)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, jos maanviljelijöiden on määrä saada oikeudenmukaiset tulot, on nykyisissä olosuhteissa täytettävä kolme edellytystä: ensinnäkin tulojen on oltava riittävän pysyvät, jotta tuottajat voivat tehdä suunnitelmia ja investointeja pitkällä aikavälillä, toiseksi niiden on vastattava tuotannon arvoa ja tuotantokustannuksia, jotka määräytyvät vapaiden maataloustuote- ja tuontimarkkinoiden mukaisesti: näillä markkinoilla ei ole epävarmuutta ja hintasuhteiden vääristymistä aiheuttavia ulkoisia tekijöitä; kolmanneksi tulojen on kuvastettava maataloustuotteiden arvon todellista osuutta kuluttajahinnoista.

Jos nämä kolme edellytystä aiotaan täyttää, meidän on muutettava käsitystämme maanviljelystä ja yhteisestä maatalouspolitiikasta ja suunniteltava radikaaleja toimia, joiden avulla Euroopan unioni täydentää YMP:tä. Tämä asetetaan tavoitteeksi José Bovén mietinnössä, jossa tätä kysymystä lähestytään kokonaisvaltaisesti esittämällä ehdotuksia avoimuudesta, kilpailusta ja toimista sopimusten täytäntöönpanoon liittyvän vallan väärinkäytön torjumiseksi. Ehdotuksilla pyritään lopettamaan keinottelu ja vahvistamaan sellaiset edellytykset, joilla turvataan kannattava tuotanto nykyisissä olosuhteissa.

Christa Kläß (PPE). – *(DE)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, sen vähän ruoan, jonka nautimme, on oltava terveellistä ja maukasta. Olemme säätäneet monia lakeja varmistaaksemme, että maatalousala täyttää korkeat normimme. Euroopan maanviljelijät tuottavat ja toimittavat laadultaan erinomaisia elintarvikkeita. Laadulla on kuitenkin hintansa. Maanviljelijöiden oikeudenmukaiset tulot vahvistettiin Euroopan unionin perustamissopimuksissa, ja ne ovat vielä tänäkin päivänä yksi yhteisen maatalouspolitiikan päätavoitteista. Maanviljelijät joutuvat kuitenkin myymään tuotteitaan pohjahintaan – usein alle tuotantokustannushinnan. Se on suorastaan pöyristyttävää, ja juuri tätä haluamme muuttaa.

José Bovén mietinnössä on kuitenkin se vaara, että saatamme vahingoittaa vakavasti sosiaalisen markkinatalouden saavutuksia. Säädelyillä markkinoilla ei ole tulevaisuutta. Menneisyys on osoittanut meille sen. Mikä siis on ihanneratkaisu? Kauppiaille ei voi olla hyväksi joutua säännöllisesti ilmoittamaan markkinaosuutensa ja myyntinsä. Se ei muuta mitään, vaan ainoastaan lisää byrokratiaa. Meidän on parannettava ja tiukennettava nykyisten säädösten valvontaa torjuaksemme markkina-aseman väärinkäyttöä. Kauppiat ovat meille tarpeellisia kumppaneita, joten meillä ei ole varaa kahlita heitä siten, että se vaikeuttaa heidän elinkeinoaan.

José Bovén mietintö on hyvää tarkoittava aloite, mutta huomattavia osia siitä on karsittava ja muutettava toteuttamiskelpoisiksi. Se auttaa meitä pääsemään lähemmäs yhteistä tavoitettamme: jatkuvasti saatavilla olevia terveellisiä ja kohtuuhintaisia elintarvikkeita, jotta kaikki voivat olla tyytyväisiä ja kaikilla on mahdollisuus tulla toimeen. Tämä tarkoittaa myös maanviljelijöiden, tuottajaorganisaatioiden ja toimialajärjestöjen aseman vahvistamista. Maanviljelijät parantavat neuvotteluasemaansa markkinoilla, jos he voivat yhdistää voimansa asianmukaisten tarjousten tekemiseksi. Maanviljelijöiden itsensä on ymmärrettävä, että he saavuttavat enemmän yhteistoiminnalla. Kauppiain ja tuottajaryhmien on lähennyttävä toisiaan tässä asiassa. Se hyödyttää kaikkia osapuolia.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Yksi konkreettinen maanviljelijöitä koskettava ongelma on voittojen epäoikeudenmukainen jakautuminen elintarvikeketjussa, mikä vaikuttaa siihen, saavatko maanviljelijät riittävästi tuloja.

Sellaisia osittain omavaraisia maatiloja, jotka keskittyvät pääasiassa kotitarvetuotantoon ja tuottavat hyvin vähän markkinoille, on runsaasti. Tämäntyyppisen maanviljelyn pääpiirteitä ovat tehottomuus, kotitarvekulutuksen suuri osuus tilan tuotteiden käytöstä ja maataloustyöntekijöiden itsenäisen ammatinharjoittajan asema. Tässä tilanteessa osa maatiloista ei pysty tehokkaasti hyödyntämään yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa myönnettävää tukea.

Kun pidetään mielessä, että maatalous kuuluu niihin aloihin, jotka ovat kärsineet talouskriisistä eniten, Euroopan komission on mahdollistettava ja turvattava sellaiset toimenpiteet, joiden tavoitteena on kannustaa maanviljelijöitä kestäväan ja eettisesti hyväksyttävään tuotantotapaan sekä antaa vastinetta tehdyille investoinneille. Näin löydettäisiin tasapaino ja autettaisiin samalla parantamaan Euroopan elintarvikeketjun toimintaa.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan 28. kesäkuuta hyväksymä mietintö oikeudenmukaisista tuloista maanviljelijöille on tärkeä askel elintarvikeketjun toiminnan parantamiseksi Euroopassa.

Näin ollen tämä mietintö on tärkeä toimenpide, kun otetaan huomioon se vakava kriisi, joka on vaikuttanut useisiin maataloussektorin osiin jo pidemmän aikaa ja on nyt saattanut tuhannet yritykset vaikeuksiin.

Siksi tarvitaan nopeita toimia, ja mietinnössä ehdotetaan monia toimenpiteitä, joita voidaan toteuttaa avoimen hinnoittelun ja oikeudenmukaisen kilpailun turvaamiseksi markkinoilla. Asioihin on myös puututtava tehokkaasti ostajan valta-aseman ja sopimusten väärinkäytön sekä hyödykkeillä harjoitettavan maailmanlaajuisen keinottelun lopettamiseksi.

Mielestäni ala on organisoitava uudelleen keskittämällä huomio maanviljelijöihin, joille pitäisi antaa tarkoituksenmukainen rooli uudenlaisten maataloustuotemarkkinoiden kehittämisessä. Lisäksi elintarvikeketjua on järjeistettävä, jotta vähennetään elintarvikekuljetusten ympäristövaikutuksia, lisätään tietoisuutta vahvasti paikallisista tuotteista ja edistetään niiden markkinointia.

Henkilökohtaisesti annan täyden tukeni kaikelle, minkä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on hyväksynyt, ja äänestyksen osalta totean, että aion myös äänestää valiokunnan päätösten puolesta, kuten jotkut kollegoistani ovat jo etukäteen ilmoittaneet.

Haluan kuitenkin korostaa kahta aihetta, jotka mietinnössä on muiden aiheiden ohella tuotu esiin. Ensimmäinen niistä koskee kilpailusääntöjen tarkistamista niiden tuottajien eduksi, jotka valmistavat vahvasti paikallisia tuotteita.

Toinen on komissiolle osoitettu kehoitus ehdottaa sellaisia välineitä, joilla tuetaan ja edistetään viljelijöiden johtamia elintarvikeketjuja väliportaiden määrän vähentämiseksi ja jotta tuottajat saisivat suuremman hyödyn tuotteidensa markkinoinnista.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, ajattelutapani puolesta olen liberaali. Kun on kyse taloudesta, markkinat ja kilpailu ovat mielestäni hyvä asia.

Niille parlamentin jäsenille, joiden mielestä samoja vanhoja markkinasääntöjä voidaan soveltaa maatalouteen, totean kuitenkin seuraavaa: voitteko nimetä mitään toista talouden kannalta yhtä merkittävää alaa kuin maatalous, jossa hinnat ovat yhtä ennalta-arvaamattomat ja voivat vaihdella yhtä paljon?

Sanotaan, että joidenkin eurooppalaisten maanviljelijöiden tulot ovat puolittuneet. Kuka meistä suostuisi siihen, että hänen tulonsa puolittuvat? Kuka voi sanoa, että tämä on kunniallinen ja oikeudenmukainen tilanne? Lisäksi hinnat – nämä nykyiset hullut hinnat – vaikuttavat kaikkiin. Ne estävät maanviljelijöitä hyötymästä korotuksista ja ne estävät kuluttajia hyötymästä alennuksista.

Niinpä todellinen ongelma on kuin onkin hinnoittelun avoimuus; se on työn lisäarvon ongelma. Arvoisa puhemies, oman näkemykseni mukaan maatalous ei tarkoita haikailua menneiden aikojen perään. Maatalous antaa takeet tulevaisuudesta. Se antaa Euroopalle takeet jatkuvasta ja varmasta tarjonnasta sen 500 miljoonalle asukkaalle.

Tietääkö kukaan täällä yhtään suurta maata, joka ei historiansa aikana ole kantanut huolta elintarvikehuollostaan? Hyvät kollegat, meidän on toimittava maatalouden suhteen samalla tavoin kuin rahoitusalan suhteen. Meidän on pelastettava se lisäämällä sen avoimuutta ja varmistamalla, että sen kustannukset ovat selvät. Hyvät kollegat, Eurooppa tarvitsee maanviljelijöitään. Haluan sanoa José Bovéille, että hän saa minun ääneni ja varmasti monien Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraatit) jäsenten äänet.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minusta kaikkein tärkein näkökohta tässä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä on sen lähettämä poliittinen viesti. Se on viesti lisäarvoketjulle, että myös maanviljelijöillä, ja erityisesti heillä, on oikeus asianmukaiseen korvaukseen työstään. Nykyinen tilanne ei voi jatkuu. Elintarvikkeiden myynti pilkkahintaan ja hyödyntäminen sisäänheittotuotteina sekä maksujen maksaminen maanviljelijöiden tuotteista vasta kolmen kuukauden kuluttua niiden toimituksesta on tilanne, jolla ei ole mitään tekemistä oikeudenmukaisen kilpailun ja reilun kaupan kanssa.

Jos kilpailu ei toimi, asiaan on puututtava poliittisin keinoin. Markkinarakenteet eivät ole kohtalon armoilla. Markkinoiden epätasapainon korjaaminen on varmistettava poliittisin keinoin. Tilanteen kohentaminen pitkällä aikavälillä edellyttää lukuisia toimenpiteitä. Niihin kuuluvat hinnoittelun avoimuus, tuottajaryhmien vahvistaminen, hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen poistaminen ja varmat maksuajat. Käytettävissämme on laaja valikoima erilaisia toimenpiteitä. Käyttäkäämme niitä.

Valiokunta-aloitteinen mietintö on hyvä ja merkittävä alku, ja siksi äänestän sen puolesta.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, aivan ensimmäiseksi haluan antaa kiitosta maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan työstä, ja näin ollen myös José Bovén työstä.

Elintarvikkeiden ja hyödykkeiden hintavaihtelut aiheuttavat maanviljelijöille suuria ongelmia. Heidän keskitulonsa laskivat Euroopan unionissa yli 12 prosenttia vuonna 2009, ja jyrkimmillään tulot laskivat puolella. Maanviljelijöiden on pystyttävä toisaalta saamaan

työstään oikeudenmukaiset tulot ja toisaalta tuottamaan vaativat laatumormit täyttäviä elintarvikkeita kuluttajille riittävän edullisin hinnoin.

Sen vuoksi meillä on ratkaistavana kolme haastetta: on varmistettava, että maanviljelijöiden volyymit ovat kohtuulliset ja hinnat oikeudenmukaiset, jotta he voivat harjoittaa pysyvää, varmaa ja ennen kaikkea kannattavaa tuotantoa ja saada samalla käsityksen tulevista tuloistaan; on parannettava elintarvikeketjun tasapainoa ja hinnoittelun avoimuutta kuluttajien eduksi ja varmistettava, että toimet hyödyttävät viime kädessä maanviljelijöitä ja kuluttajia eivätkä elintarvikeketjun muita osia, jotka tekevät siitä nykyisin monimutkaisemman.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa tehdyn työn ansiosta José Bovén mietintö on tasapainoinen. Siinä ehdotetaan joitakin ratkaisuja haasteisiin, jotka olen juuri määritellyt. Mielestäni on välttämätöntä panna täytäntöön uudenlaista markkinasääntelyä, joka perustuu erityisesti elintarvikeketjun eri osien parempaan yhdistämiseen.

Tuottajaorganisaatioiden vahvistaminen, mallisopimusten käyttöönotto tietyillä aloilla ja itsesääntelyä koskevat aloitteet ovat mielestäni tutkimisen arvoisia vaihtoehtoja. Lisäksi on oleellista tukea korkealaatuisia tuotteita ja kestäviä tuotantotapoja, ja sitä varten tarvitsemme uskottavan eurooppalaisen järjestelmän ja korkeasta laadusta kertovia tuotemerkkejä ja -tunnuksia. Maatalousmarkkinoita on säänneltävä, mutta kohtuullisesti ja järkevällä tavalla.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Kannatan varauksetta José Bovén erinomaista mietintöä, jossa hän vaatii maanviljelijöille vihdoin kohtuullisia ja oikeudenmukaisia tuloja. Olemme nähneet, mitä tapahtuu, kun kysymys maanviljelijöiden tuloista jätetään pelkästään niin kutsuttujen vapaiden markkinoiden ratkaistavaksi. Olemme nyt tulleet siihen pisteeseen, että yksi maatila lopettaa toimintansa sinä aikana, jonka yksi kollegoistani käyttää lyhyeen puheenvuoroon. Nykyisen toimintamallin takia yksi maatila lopettaa toimintansa joka kolmas tai neljäs minuutti, millä on tuhoisia yhteiskunnallisia, inhimillisiä ja ympäristöä koskevia seurauksia.

Pyydän niitä, jotka haluavat jatkossakin jättää maanviljelijöiden tulot yksinomaan vapaiden markkinoiden määrättäväksi, pohtimaan myös tätä näkökohtaa ja myöntämään, että sääntelyä todella tarvitaan. Haluan painottaa kolmea alaa. Yksi niistä on vähittäismyyntiverkoston suhteellisen osuuden sääntely. Se on välttämätöntä. Yhdenkään niistä ei pitäisi kasvaa muiden kustannuksella, ja pienmyymälöillä, osuusliikkeillä ja maanviljelyelinkeinolla pitäisi olla markkinoillepääsymahdollisuuksia. Vähimmäisostohinnat on taattava. Jopa eniten voitontavoitteluun suuntautuneita kauppaketjuja olisi vaadittava maksamaan viljelijöille vähimmäisostohinta. Maataloustuottajaorganisaatioille olisi annettava runsaasti tukea. Pääomaa olisi sijoitettava markkinoille pääsyn edistämiseksi – varoihin, joilla edistetään pääsyä EU:n markkinoille – ja ketjumyymälöitä, jotka saattavat markkinoille paikallisesti tuotettuja, terveellisiä ja tuoreita elintarvikkeita, olisi tuettava.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää tästä mietinnöstä. Yleensä valiokunta-aloitteiset mietinnöt ovat mitäänsanomattomia, emmekä saa tilaisuutta keskustella asioista, joten oletettavasti on myönteistä, että keskustelemme aiheesta, joka on nykyään hyvin kiistanalainen ja arkaluonteinen: kohtuullisista hinnoista ja oikeudenmukaisista tuloista maanviljelijöille.

Pelkästään se tosiasia, että tämä mietintö on laadittu, tarkoittaa, että elintarvikemarkkinoilla on ongelma ja että sen ratkaisemiseen tarvitaan poliittisia toimia. Olen huolissani siitä, että tästä kannasta on jonkin verran peräännytty kesäkuukausina, mutta ainakaan minä en vedä pois tukeani José Bovén mietinnöltä. Vaikka olen huolissani joistakin sen osista, kannatan sen yleistä johtoajatusta, joka on se, että tarvitaan toimia tuottajien huolenaiheiden ratkaisemiseksi ja sen varmistamiseksi, että heille maksetaan oikeudenmukaisia hintoja.

On yksinkertainen tosiasia, että tuottajat joutuvat tyytymään heille tarjottuihin hintoihin: he eivät määrää hintaa, jonka he saavat tuotteistaan. Kunpa he voisivatkin, ja jos he olisivat järkeviä, heidän pitäisi ehkä pitää elintarviketoimitukset niukkoina, ja me kaikki maksaisimme siitä kalliisti. Mutta he eivät määrää hintoja, vaan joutuvat tyytymään niihin, ja he tarvitsevat suojelua.

Haluan vastata muutamiin ECR-ryhmän kollegojen esittämiin huomautuksiin. Kaksi sanaa hirvittävät minua, ja ne ovat: keveä sääntely. Ajatus keveästä sääntelystä elintarvikealalla tai pankkialalla – pelkäänpä, ettei se toimi. Keveä sääntely, jota ei valvota, on tuomittu epäonnistumaan, joten luopukaamme siitä ajatuksesta. Sama pätee ajatukseen vapaiden markkinoiden toimivuudesta. On kysyttävä, kenen puolesta ne toimivat? Kuten kollegat ovat todenneet, maatalous – elintarvikeketju – on eri asia. Se ei muistuta mitään muuta alaa.

Pyytäisin niitä, jotka sanovat markkinoiden toimivan, koska ne pitävät kuluttajahinnat mahdollisimman alhaisina, vastaamaan seuraavaan kysymykseen: Miten kauan se voi jatkua? Entä säilyvätkö halvat elintarvikkeet pitkällä aikavälillä? Toimia tarvitaan. Kannatan José Bovén mietintöä muutamien pienin varauksin, ja toivon kollegojen tekevän samoin.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, ensinnäkin haluan onnitella mietinnön laatijaa erinomaisesta ja tasapainoisesta mietinnöstä.

Toimiva ja koko Euroopan kattava maatalous, elintarviketuotanto on meille suuri ja tärkeä turvallisuuskysymys. Se ei siten ole mikään perinteinen kaupan ala, jonka voimme alistaa markkinoille, niin kuin täällä on jo monta kertaa todettu. Kyse on tällä hetkellä koko maatalouden tulevaisuudesta.

Investoinnit, joita nykypäivänä maataloudessa muiden muassa nuoret viljelijät joutuvat tekemään, jos haluavat tilanpitoa jatkaa, ovat erittäin suuria ja merkittäviä. Jotta investointeja ja riskejä uskalletaan ottaa myös tulevaisuudessa, me tarvitsemme maanviljelijöille vakaan tulotason sekä oikeudenmukaiset tulot heidän tekemästään työstä.

Tällä hetkellä on tosiasia, että kauppa pääsee helpommin sanelemaan ehtonsa monessakin tapauksessa. Tämä asia koettelee nimenomaan tuottajaa. Mietinnössä on nostettu esiin erittäin tärkeitä ratkaisun elementtejä viljelijöiden oikeudenmukaisemman tulotason puolesta ja toivon, että ne voidaan viedä myös käytännön tasolle.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio toteaa tiedonannossaan, että on oleellista toteuttaa toimia taloudellisten yksiköiden vilpillisten käytäntöjen torjumiseksi koko elintarvikeketjussa. Komissio tyytyy kuitenkin ehdottamaan näiden käytäntöjen torjumiseksi vain hyvien käytäntöjen vaihtoa, tiedotuskampanjoita ja vapaaehtoisten sopimusmallien laatimista. Tämä lähestymistapa tuo vain vähäisiä muutoksia – jos lainkaan – eikä tee loppua poikkeavista käytännöistä eikä eurooppalaisten maataloustuottajien jatkuvasti laskusuunnassa olevasta tulokehityksestä.

Emme saa unohtaa, että yhteinen maatalouspolitiikka myös turvaa viljelijöille oikeudenmukaiset tulot ja takaa sen, ettei korkealuokkaisia elintarvikkeita myydä kiskurihintaan ja että hinnat ovat vakaat ja kuluttajille avoimet. Tämä on se, mitä mietinnössä esitetyt ehdotukset tarjoavat, ja aion antaa niille täyden tukeni.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen monia tässä erinomaisessa mietinnössä olevista ehdotuksista. On kiistatonta, että kauppaketjut käyttävät asemaansa pienten tuottajien kiristämiseen. Minulla on kuitenkin yksi huolenaihe: sellaiset ehdotukset, jotka heikentävät omien merkkien asemaa.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa monet vähävaraisemmat kuluttajat ostavat näitä omia merkkejä ja ovat todenneet ne usein hyvin laadukkaiksi. Havaitsin myös itse hiljattain Cross Handsin yrityspuistossa Walesissa, että monet pienet elintarvikejalostamot ja -pakkaamot tuottavat pienille ja suurille ketjuille omia merkkejä. Sen takia – vaikka onkin hyvin tärkeää tehdä kaikki mahdollinen elintarvikehuollon turvaamiseksi – meidän ei pitäisi tehdä mitään, mistä olisi vahinkoa vähävaraisemmille kuluttajille ja pienyrityksille.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatamme tätä mietintöä siltä osin kuin siihen on sisällytetty *Lega Nord* -puolueen aiemmin esittämiä ehdotuksia erityisesti hinnoittelun avoimuudesta. Ne liittyvät oikeudenmukaisen hinnan maksamiseen maanviljelijöille heidän tuotteistaan, kuljetusten karsimiseen elintarvikeketjuista sekä monipuolisen ja laadukkaan paikallistuotannon säilyttämisen edistämiseen ja siten paikallistalouksien kehityksen tukemiseen.

Tuotteen lähtökustannusten ilmoittaminen saisi kuluttajat tiedostamaan, kuinka paljon sen kulkeminen useiden välikäsien kautta vaikuttaa lopulliseen hintaan, ja saisi heidät valitsemaan lyhyen toimitusketjun ja siten suosimaan paikallisia tuottajia.

Maatalousmarkkinoilla tapahtuvien vaihteluiden torjumiseksi on olennaista kieltää maataloustuotteiden myynti alle tuotantokustannushinnan ja lisätä Euroopan markkinoille tulevien tuotteiden tarkastuksia, sillä valitettavasti usein käy niin, että eurooppalaiset maanviljelijät noudattavat EU:n sääntöjä, kun taas EU:n ulkopuolelta tulevat viljelijät jättävät ne täysin huomiotta. Taakka tästä kaikesta lankeaa aina EU:n maanviljelijöiden niskoille.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Elintarvikeketjun toiminnan tehostamisesta huippuunsa on tullut erityisen tärkeä asia, jotta helpotettaisiin talous- ja rahoituskriisistä toipumista. Koska kansalaisten ostovoima on laskenut tasaisesti, tarvitaan pikaisia parannuksia elintarvikkeiden kuluttajahintojen nousun estämiseksi.

Mielestäni se, että elintarvikkeiden hinnat eivät noudata hyödykkeiden hinnoissa tapahtuvia vaihteluja, liittyy pääasiassa toimitusketjussa toimivien väliportaiden määrään.

Tuen sellaisten välineiden hyväksymistä, joilla pyritään edistämään ja tukemaan lyhyitä toimitusketjuja ja markkinoita, joilla maanviljelijät voivat myydä omia tuotteitaan. Tämä auttaa luomaan suorat yhteydet kuluttajien ja maanviljelijöiden välille ja oikeuttaa viimeksi mainitut saamaan suuremman osuuden lopullisen hinnan arvosta samalla kun kansalaiset hyötyvät alhaisemmista hinnoista.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan yhtyä esittelijälle annettuihin kiitoksiin ja niiden jäsenten puheenvuoroihin, jotka ovat esittäneet tukensa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa omaksutuille kannoille – valiokuntahan hyväksyi tämän mietinnön suurella

ääntenenemmistöllä. Haluan myös kehottaa komission jäsentä ottamaan mallia joidenkin jäsenvaltioiden hyvistä käytännöistä ja tutustumaan kotimaani Portugalin hyvin konkreettiseen esimerkkiin: viime viikolla se toteutti tällä alalla merkittäviä ja rohkeita toimenpiteitä vahvistamalla viljelijöille suoritettaville maksuille maksuajan, joka on helposti pilaantuvien tuotteiden osalta 30 päivää ja ihmisravinnoksi tarkoitettujen elintarvikkeiden osalta 60 päivää. Mielestäni näiden maksuaikojen määrääminen supermarketille on hyvä esimerkki, jota voitaisiin noudattaa Euroopan laajuisesti, ja kehotan komissiota käyttämään lähtökohtana Portugalin hyviä käytäntöjä.

Lara Comi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, yhteisen maatalouspolitiikan tärkein tavoite on aina ollut oikeudenmukaisten tulojen takaaminen maanviljelijöille, ja mielestäni meidän on pidettävä siitä kiinni.

Komission toteuttaman uudelleentarkastelun tuloksena on tullut ilmi monia eroavuuksia alkuperäiseen periaatteeseen nähden, emmekä voi katsoa niitä kaikkia läpi sormien. Maanviljelijät ovat vakuuttuneita, että heidän työnsä on taloudellisesti aliarvostettua. Heidän siirtymistään toimitusketjun ensimmäisestä vaiheesta tärkeän toimijan asemaan sen toiseen vaiheeseen ei enää pidetä ratkaisevana tekijänä lopullisen hinnan vakauttamisen kannalta.

On välttämätöntä valvoa hyödykkeiden hintavaihteluja, joista on kuluttajille pelkkää haittaa. Mielestäni olisi hyödyllistä tarkastella uudelleen sitä, miten tavarat liikkuvat toimitusketjussa, jotta estetään hyödykkeiden hinnannousu siten, että se ei vastaa kulujen oikeudenmukaista jakautumista tehdyn työn mukaan.

On tärkeää valvoa, lisääntykö tuotteen kustannusten epäsuhde toimitusketjun alku- ja loppupään välissä aiheuttaen haittaa kuluttajalle. Vaarana olisi, että markkinoille saatettaisiin kalliimpia tuotteita, joiden laatu ei vastaavasti nouse.

Dacian Cioloș, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, tämän pitkällisen keskustelun päätteeksi olemme voineet tehdä sen johtopäätöksen, että José Bovén mietinnössä käsitellystä kysymyksestä, joka koskee diagnoosia, vallitsee jotakuinkin yksimielisyys. Maanviljelijöiden työn tehostamiseksi ratkaistavana on yksi ongelma, ja sen perusteella, mitä olemme voineet havaita, näkemykset sen ratkaisutavasta ja uudistusten laajuudesta eroavat.

Joka tapauksessa yksi asia on mielestäni selvä: se, että yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) on sovellettu jo yli 40 vuotta, osoittaa myös sen, että maatalousmarkkinoilla tarvitaan sääntöjä, jotta ne toimisivat. Säännöt eivät estä markkinoiden toimintaa, vaan päinvastoin tehostavat sitä ja auttavat viime kädessä saavuttamaan maatalouselintarvikealan perimmäisen tavoitteen, joka on selvästi määritelty Lissabonin sopimuksessa: varmistamaan markkinoiden elintarviketoimitukset ja samalla turvaamaan maataloustuottajille kohtuullisen elintason.

Tältä osin säädösten käyttöönoton pohtiminen ei mielestäni välttämättä tarkoita talouden ja tuotannon suunnittelua. Säännöt ovat kuitenkin välttämättömiä, aivan kuten ne ovat välttämättömiä maatalouselintarviketuotannon aloilla. Yleisesti myönnetään, että keskusteluissa pitäisi kenties kiinnittää huomiota koko maatalouselintarvikeketjuun.

Olen myös hyvin selvillä siitä, että vaikka voimme käsitellä joitakin näkökohtia osana YMP:n uudistusta vastataksemme joihinkin kysymyksiinne tai vaikkapa ottaaksemme huomioon joitakin ehdotuksianne, minun on tietenkin tehtävä yhteistyötä kollegojeni

kanssa komissiossa, jotta tätä kysymystä käsitellään yleisemmin etenkin niiden kohtien osalta, jotka eivät tarkasti ottaen kuulu maataloustuotannon piiriin.

Nämä toimet ovat välttämättömiä, sillä vaikka voimme nykyisin olla ylpeitä maatalouselintarvikealasta ja elintarviketeollisuudesta, joka on yksi Euroopan unionin merkittävimmistä teollisuudenaloista – ellei merkittävin – 13 prosentin osuudellaan Euroopan teollisuuden työpaikoista ja 14 prosentin osuudella sen liikevaihdosta, EU:lla on myös vahva maataloushyödykeala.

Maataloustuotannon ja maatalouselintarvikealan välille on luotava selvempi yhteys nimenomaan siten, että lopputulos hyödyttää kuluttajien lisäksi myös tuottajia ja tuotanto voi jatkuu.

En aio käsitellä yksityiskohtaisesti täällä esiin tuotuja asioita. Vakuutan vain teille ja Elisabeth Köstingerille, joka on jo lähtenyt, että esitän YMP:n uudistusta koskevat ehdotukseni piakkoin, marraskuussa. En ole salailun kannattaja: kuulemisprosessi vain kulkee omaa rataansa. Voitte kuitenkin olla varmoja, että kuulemiset toteutetaan siten, että ne tukevat koko Euroopan unionin alueen kattavaa kilpailukykyistä ja kestävä eurooppalaista maataloutta. Juuri tämän tavoitteen saavuttamiseksi maataloutta pitäisi tarkastella paitsi aluekohtaisesti myös osana elintarvikeketjua.

Odotan innolla tästä mietinnöstä toimitettavaa lopullista äänestystä ja vakuutan teille, että jotkin näistä ehdotuksista sisällytetään niihin YMP:n tulevaisuutta koskeviin ehdotuksiin, joita komission on määrä esittää.

Puhetta johti

varapuhemies **Silvana KOCH-MEHRIN**

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää työjärjestyspuheenvuoron. Kesä on ohi ja olemme jälleen kokoontuneet yhteen syksyllä, mutta puhemiehen noudattama menettely vaikuttaa edelleen epäselvältä. Arvoisa puhemies, olette kolmas puhemies, jota minulla on ollut ilo seurata tässä istunnossa. Ilmoitin ennen teidän edeltäjäanne istuntoa johtaneelle puhemiehelle haluavani käyttää ”catch the eye” -menettelyn mukaisen puheenvuoron. Syy ei ole henkilökohtaisesti teidän, mutta mielestäni olisi oikeudenmukaisempaa, jos päätökset siitä, kenellä on mahdollisuus käyttää puheenvuoro, voitaisiin tehdä aikaisemmin. Valiokuntien kokouksia pidetään yhtä aikaa täysistunnon kanssa, ja osallistuin aluekehitysvaliokunnan kokoukseen. Minulle ei kerrottu, että ilmeisesti minulla ei olisi mitään mahdollisuutta käyttää tänään puheenvuoroa. Lähdin valiokunnan kokouksesta puhuakseni täällä.

Voitaisiinko pöytäkirjaan merkitä, että parlamentin jäsenien mielestä olisi suureksi avuksi tietää, voivatko he käyttää puheenvuoron. Jos olisin tuolloin tiennyt tämän – niin kiinnostava kuin keskustelu onkin ollut – olisin pysynyt aluekehitysvaliokunnan kokouksessa enkä olisi hukannut aikaa odottamalla täällä turhaan puheenvuoroani. Pyydän anteeksi, mutta haluaisin tähän selvennystä.

Puhemies. – (DE) Huomautuksenne merkitään varmasti istunnon pöytäkirjaan. Hyvin monet ovat olleet halukkaita osallistumaan keskusteluun ”catch the eye” -menettelyn mukaisesti, mikä on tietenkin hyvä asia ja myös menettelyn tarkoitus. Minusta on valitettavaa, etteivät kaikki halukkaat voi käyttää puheenvuoroa. Olen pahoillani, ettei teitä onnistanut tällä kertaa ettekä saanut tilaisuutta puhua. Toivon teille parempaa onnea ensi kerralla.

José Bové, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, ensinnäkin olen tyytyväinen juuri käymäämme keskusteluun, jossa hyvin suuri määrä jäseniä pystyi käyttämään puheenvuoron. On totta, että tällä kertaa, istuntojakson ensimmäisenä päivänä, meitä on oikeastaan liian paljon tähän keskusteluun, mikä osoittaa vain sen, miten kiinnostuneita kaikki ryhmät ovat maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan työstä.

Tärkeintä minulle on se, että mietintö, josta olemme keskustelleet, teksti, josta parlamentti huomenna äänestää, on yhteinen teksti. Muutamat puhujat ovat maininneet tämän. Olen mietinnön esittelijä, mutta teksti on laadittu yhdessä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa, ja mielestäni se on hyvin tärkeää. Jokainen esitti oman ideansa tai kertomuksensa, ja laadimme tämän ehdotuksen yhdessä. Minusta on tärkeää korostaa tätä. Minun nimeni näkyy tässä mietinnössä, mutta se on yhteinen mietintö, ja halusin toistaa sen.

Useat puhujat korostivat, että maanviljelijöiden tulot on turvattava heidän maataloustuotteidensa myynnin avulla. Juuri se on maatalouden perusta. Maanviljelijöille maksetaan heidän tuotteidensa myynnistä, ja näin ollen se, että nykyään maanviljelijät eivät voi myydä tuotantokustannuksia halvemmalla, on keskeinen ja välttämätön edellytys, jos haluamme, että Euroopassa on tulevaisuudessakin maanviljelijöitä.

Maatalouspolitiikan avulla on mahdollista tukea maataloustoimintaa, säilyttää se eri alueilla ja torjua luonnonhaittoihin liittyviä tai alueellisia vääristymiä. Siksi on tosiasia, että yhteistä maatalouspolitiikkaa ei ole, elleivät maanviljelijät pysty saamaan toimeentuloaan ensisijaisesti tuotannostaan. Voimakkaimmin tätä vaativat maanviljelijät, ja parlamentti on juuri menestyksekkäästi toistanut heidän vaatimuksensa.

Toinen näkökohta, joka mielestäni nousi selvästi esiin keskustelustamme juuri äsken, on avoimuuden tarve koko elintarvikeketjussa. Kaikki puhujat palasivat tähän näkökohtaan useilla eri tasoilla, erityisesti jalostusteollisuuden tuottajien kanssa käymien neuvottelujen tai suurten jakeluyritysten osalta, jotka usein, esimerkiksi silloin kun kyseessä ovat hedelmät ja vihannekset, kääriivät taskuihinsa uskomattomia voittoja. Nykyisin kaikki tämä myönnetään, eikä tulojen turvaamisen tarvetta enää epäillä.

Monet puhujat kiinnittivät huomiota myös keinottelua koskevaan ongelmaan, enkä aio käydä sitä uudestaan läpi.

Näin ollen totean, että heti kun äänestys on toimitettu huomenna täysistunnossa – ja mielestäni kaikki puheenvuorot ovat osoitus maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan yhteisestä tahdosta jättää tämä mietintö käsiteltäväksi ja saada kaikki kollegat vakuuttuneiksi – heti kun teksti on hyväksytty ja sen puolesta on huomenna äänestetty, pallo on sen jälkeen komissiolla. Haluaisin vielä todeta komission jäsenelle seuraavaa: nyt on teidän asianne ryhtyä toimiin. Tämä on aloite, jonka me teemme. Esitämme teille ehdotuksia.

Toivomme tietenkin, että komissio ja neuvosto jatkavat nyt tätä työtä, sillä on selvää, ettei parlamentti yksin voi tehdä mitään. Toisaalta, tekemällä yhteistyötä pystymme kehittämään uutta yhteistä maatalouspolitiikkaa. Ennen kaikkea kuitenkin pystymme luomaan toivoa eurooppalaisille maanviljelijöille.

Puhemies. - (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 7. syyskuuta 2010 klo 12.30.

Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma ihmisoikeuksista Iranissa ja erityisesti Sakineh Mohammadi-Ashtianin ja Zahra Bahramin tapauksista.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D), kirjallinen. – (PT) Kiitän esittelijää ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa siitä, että ne äänestivät huomattavalla ääntenenemmistöllä tämän mietinnön puolesta, ja parlamentin jäseniä siitä, että ne sitoutuivat tähän asiaan ja asettivat sen etusijalle. Viimeaikaiset äärimmäiset hintavaihtelut ovat paljastaneet kuluttajahintojen ja pientuottajille maksettujen hintojen välisen ilmeisen epäsuhteen ja siten tuoneet esiin elintarvikeketjun kiistattoman epätasa-arvoisuuden.

Neuvotteluvoiman väärinkäyttö ajaa erityisesti pientuottajat ahtaalle. Siksi kehotan parlamenttia äänestämään mietinnön puolesta suurella ääntenenemmistöllä, jotta Euroopan parlamentti voi antamallaan signaalilla kannustaa Euroopan komissiota ja kansallisia hallituksia toteuttamaan asianmukaisia toimia. Hiljattain esimerkiksi Portugalin hallitus on rohkeasti määrännyt supermarketit suorittamaan viljelijöille kuuluvat maksut 30 päivän määräajassa pilaantuvien tuotteiden osalta ja 60 päivän määräajassa ihmisravinnoksi tarkoitettujen elintarvikkeiden osalta. Tavoitteena on luoda tasapainoisemmat sopimussuhteet elintarvikeketjuun kuuluvien jalostajien, jakelijoiden ja tuottajien välille.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Oikeudenmukaisten tulojen takaaminen maanviljelijöille on yksi yhteisen maatalouspolitiikan päätavoitteista. Olemme tietoisia ongelmatilanteesta elintarvikemarkkinoilla. Maanviljelijät ovat huonossa neuvotteluasemassa tukkumyyjiin ja kauppaketjuihin nähden, ja heidän on pakko suostua aina vain alhaisempiin elintarvikkeiden ostohintoihin, vaikka peruselintarvikkeiden kuluttajahinnat pysyvät ennallaan tai nousevat entisestään. Myyjän voittomarginaalit maanviljelijästä ostajaan ulottuvassa ketjussa ovat 200 prosentista ylöspäin. Mietinnössä korostetaan joitakin hyvän kauppatavan vastaisia sopimuskäytäntöjä, rajoitettua markkinoillepääsyä ja maksuja, joita tuottajilta peritään heidän osallistumisestaan vähittäiskaupan alan elintarviketoimituksiin, maksujen myöhästymistä ja viivästymistä, yksipuolista sopimusten muuttamista ja muuta vastaavaa. Elintarvikemarkkinoiden tilanteeseen on puututtava viipymättä, ja osto- ja myyntihintojen hallinnointia varten on luotava sääntelykehys. Hinnoittelun avoimuudesta elintarvikeketjussa olisi apua: se lisäisi kilpailukykyä, vähentäisi hintavaihteluja ja lisäisi markkinoilla toimivien kumppaneiden tietoisuutta tarjonnasta, kysynnästä, hinnoista ja neuvotteluista. Nähdäkseni kuitenkin ainoa tehokkaasti toimiva väline on tuotantokustannukset kattavien vähimmäishintojen määrittely. Tämä takaisi maanviljelijöille oikeudenmukaiset tulot ja vähentäisi tappiolla myyntiä. Kyseinen hinta voisi toimia viitehintana tuottajajärjestöjen ja elintarvikeketjussa alempana olevien alojen välisissä neuvotteluissa.

Jim Higgins (PPE), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö ei automaattisesti korjaa tilannetta, jossa jalostajat ja vähittäiskaupan ala monesti käyttävät hyväksi alkutuotantoa harjoittavia maanviljelijöitä. Sen sijaan siinä tuodaan päivänvaloon epäoikeudenmukaiset käytännöt ja se, että komission ja jäsenvaltioiden hallitusten yhteistoiminta on välttämätöntä maanviljelijöiden tuotantokustannusten ja kuluttajahintojen välisen eron kaventamiseksi. Kun mietinnöstä keskusteltiin valiokunnassa, korostin maidontuottajien viimeaikaista joskin nyt parantunutta tilannetta, jossa maitolitrnan tuotantokustannukset olivat 27 senttiä, vaikka siitä maksettiin 5 senttiä tuotantokustannuksia vähemmän. Tärkeintä on se, että mietintö ei jää keräämään pölyä, vaan että sen suositukset pannaan täytäntöön.

Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen. – (FR) José Bovén valiokunta-aloitteisessa mietinnössä käsitellään kaikin puolin ratkaisevaa kysymystä maanviljelijöiden tuloista. Elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet 3,3 prosenttia vuodesta 1996, vaikka maanviljelijöille maksettavat hinnat ovat nousseet vain 2,1 prosenttia ja tuotantokulut ovat nousseet 3,6 prosenttia.

Euroopan parlamentin jäsenenä ymmärrän täysin ranskalaisten ja eurooppalaisten maanviljelijöiden vaikeudet, jotka ovat toisinaan ylitsepäsemättömiä. EU:n tuki, joka myönnetään yhdessä erässä erityisten alakohtaisten kriisien jälkeen, ei voi parantaa maanviljelijöiden tilannetta pitkällä aikavälillä. Siksi maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta päätti laatia tämän maanviljelijöiden tuloja koskevan mietinnön, joka on tarkoitettu vetoomukseksi Euroopan komissiolle, jotta se toteuttaisi elintarvikeketjusta perinpohjaisen analyysin.

Epäselvät käytännöt rajoittavat kaikkia pyrkimyksiä ratkaista lukuisten toimijoiden väliset huomattavat jännitteet ja kaikkia yrityksiä korjata epätasapainoa, jotta jakautuminen olisi tasaisempaa. Maanviljelijät todella haluavat selvittää toimielinten havaitsemat epäjohtonmukaisuudet.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) José Bovén laatima mietintö todellakin sivuaa yhtä kaikkein arkaluonteisimmista ajankohtaisista kysymyksistä. Talouskriisi on vaikuttanut erityisen rajusti maanviljelijöiden tuloihin, ja on toteutettava toimenpiteitä maatalojen ja maaseudun kotitalouksien nostamiseksi taas jaloilleen. Toimenpiteitä tarvitaan kuitenkin myös niiden uudistamiseksi, sillä uudistaminen on ainoa keino, jolla voimme taata niiden kilpailukyvyn ja kohtuullisen tulotason. Siksi haluan tuoda esiin oman näkemykseni toteamalla, että mielestäni mietinnössä olisi pitänyt käsitellä myös maaseudun kehittämistä, joka on yksi perusratkaisuista eurooppalaisen maanviljelyn ongelmiin erityisesti uusissa jäsenvaltioissa.

18. Ihmisoikeudet Iranissa ja erityisesti Sakineh Mohammadi-Ashtianin ja Zahra Bahramin tapaukset (keskustelu) 500 Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma ihmisoikeuksista Iranissa ja erityisesti Sakineh Mohammadi-Ashtianin ja Zahra Bahramin tapauksista.

Dacia Cioloş, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, koska kollegani, korkea edustaja ja komission varapuheenjohtaja Catherine Ashton ei päässyt paikalle, esitän hänen suostumuksellaan komission puolesta seuraavan julkilausuman.

Iranin ihmisoikeustilanne on erittäin huolestuttava. Viimeksi kuluneiden kuukausien aikana korkea edustaja ja komission varapuheenjohtaja Catherine Ashton ja hänen alaisuudessaan toimivat yksiköt ovat useaan otteeseen ottaneet kantaa ihmisoikeusrikkomuksiin kyseisessä valtiossa.

Monet teistä ovat tehneet samoin. On keskeisen tärkeää, että tuomme jatkossakin esiin nämä epäinhimilliset, vanhanaikaiset käytänteet, joita Iranissa valitettavasti yhä harjoitetaan.

Kesäkuussa julkaistussa Euroopan unionin kannanotossa vaadittiin Irania kunnioittamaan sananvapautta, pitämään kiinni oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja lopettamaan kaikki uskonnollisiin ja etnisiin vähemmistöihin sekä naisiin kohdistuva syrjintä.

Kuolemanrangaistus ja vähemmistöjen oikeudet ovat olleet aiheena monissa muissakin EU:n kannanotoissa tänä vuonna. Euroopan unioni ei vaadi Iranilta enempää kuin miltään muultakaan maalta. Pyydämme julkilausumien ja diplomaattiedustustojen luottamuksellisten toimien avulla Iranin viranomaisilta vain sitä, että ne kunnioittaisivat kansalaisten oikeuksia tavalla, johon ne ovat sitoutuneet kansalaisyhteisönsä ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja muiden ihmisoikeuksia koskevien sopimusten mukaisesti.

Kollegani korkea edustaja/komission varapuheenjohtaja Catherine Ashton ja hänen viralliset edustajansa Brysselissä ja Teheranissa ovat kiinnittäneet suurinta mahdollista huomiota Sakineh Mohammadi-Ashtianin tilanteeseen.

Korkea edustaja/komission varapuheenjohtaja antoi 6. heinäkuuta julkilausuman, jossa selkeästi vaadittiin Iranin viranomaisia tutkimaan uudestaan Sakineh Mohammadi-Ashtianin tapaus samoin kuin lukuisten muiden sellaisten henkilöiden tapauksia, joiden kuolemanrangaistukset on langetettu räikeästi kansainvälisten säännösten vastaisesti, kaiken tämän tapahtuessa valtiossa, jossa kuolemanrangaistus on valitettavasti edelleen laillinen.

Asia on jo otettu esille Iranin viranomaisten kanssa myös turvautumalla diplomaattisiin kanaviin. Koko kivittämisen ajatus on niin raakalaismainen, että meidän on jatkossakin tuomittava se kaikilta osin ja toistettava näkemystämme mahdollisimman päättäväisesti niin kauan, että tällaisista käytännöistä lopulta luovutaan.

Lisäksi Euroopan unioni on ottanut suoraan Iranin hallituksen kanssa esille Zahra Bahramin tapauksen ja hänen pidätyksensä, joka liittyy Ashuran juhlinnassa joulukuussa 2009 esiintyneisiin ongelmiin. Euroopan unioni on painottanut sitä, että Iranin ja Alankomaiden kansalaisen Zahra Bahramin olisi saatava oikeudenmukainen ja kaikin tavoin avoin oikeudenkäynti. Koska kyse on EU:n kansalaisesta, konsulipalvelujen ja oikeusavun pitäisi myös olla kaikilta osin Zahra Bahramin käytettävissä. Korkea edustaja seuraa Zahra Bahramin tapaus jatkossakin hyvin tarkasti yhteistyössä Euroopan unionin Teheranissa olevien diplomaattiedustajien kanssa.

Haluan vakuuttaa teille, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot tuomitsevat Iranin ihmisoikeusloukkaukset jatkossakin niin kauan kuin niitä esiintyy, joko kahdenvälisessä yhteydenpidossa, julkisissa kannanotoissa tai monenvälisten kontaktien yhteydessä.

Roberta Angelilli, *PPE-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kidutus, ruoskiminen ja kivittäminen ovat asiaankuulumattomia, raakalaismaisia ja epäinhimillisiä käytänteitä, jotka rikkovat räikeästi keskeisimpiä ihmisoikeuksia vastaan.

Tällaisia väkivallantekoja kuvaamaan ei ole parempia sanoja kuin Sakineh Mohammadi-Ashtianin itsensä lausumat sanat. Luen otteita hänen kirjoittamastaan kirjeestä: ”Usein öisin”, Sakineh kertoo, ”ennen kuin käyn nukkumaan, kysyn itseltäni: miten he valmistautuvat heittämään minua kivillä, tähtäämään kasvoihini ja käsiini?” Sitten hän vetoaa: ”Kertokaa kaikille, että pelkään kuolemaa; auttakaa minua pysymään hengissä.”

Parlamentin on otettava tämä epätoivoinen hätähuuto huomioon. Sakinehia ei saa jättää yksin. Hänen on oltava taisteluvierimme, jonka avulla liputamme Iranin ihmisoikeuksien puolesta. Kansainvälisen yhteisön on vaadittava tämän pikateloituksen lykkäämistä. Meillä on oltava rohkeutta sanoa, että olemme valmiit katkaisemaan diplomaattisuhteet, koska ihmisoikeuskysymyksissä ei ole kompromisseja ja hiljaisuus merkitsee myöntymistä.

Meidän, vapaiden naisten ja miesten, on päättäväisesti tuomittava teloitus ja vahvistettava sitä osaa Iranin yleisestä mielipiteestä, joka on eri mieltä hallinnon kanssa ja tarvitsee kipeästi tukeamme ja tinkimättömyyttämme asiassa. Vallitseva hallintojärjestelmä perustuu pelkoon, alistamiseen ja vapauksien ja perusoikeuksien rikkomiseen, ja meidän tässä istuntosalissa on ilmaistava mahdollisimman selkeästi olevamme Sakinehin puolella.

María Muñoz De Urquiza, *S&D-ryhmän puolesta.* – (ES) Arvoisa puhemies, aviorikos, homoseksuaalisuus ja rauhallinen osallistuminen mielenosoituksiin ovat kolme rikosta, joista Iranissa on langetettu kolmelle ihmiselle hirvittävät tuomiot. Niitä ei pitäisi katsoa rikoksiksi Iranissa – Euroopassa ne eivät tietenkään ole rikoksia – koska Irania sitovat kansainväliset ihmisoikeuksia suojaavat välineet, joiden mukaan kyse ei ole rikoksista, joiden vuoksi ihmisiä voidaan tuomita tai joista etenkään voidaan langettaa yhtä järkyttäviä rangaistuksia kuin kuolemantuomio, etenkään silloin, kun kyse on myös alaikäisistä.

Tästä syystä Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä ensinnäkin tuomitsee sen, että ihmisten voidaan katsoa syyllistyneen rikokseen heidän käytettyään henkilökohtaista vapauttaan edellä mainituin tavoin, ja lisäksi vaadimme painokkaasti, ettei Sakineh Ashtiania ja Ebrahim Hamidia teloiteta ja että kyseiset tapaukset on tutkittava kokonaan uudelleen. Vaadimme, että kivitysrankaistus kumotaan ja Iran ratifioi Yhdysvaltojen ajaman kuolemanrankaistusta koskevan kiellon. Pyydämme, että Iranin ihmisoikeustilanteen valvomiseksi käynnistettäisiin Yhdistyneiden Kansakuntien operaatio ja että neuvosto ei ainoastaan tuomitse näitä toimia, vaan ulottaa matkustuskiellon laajemmalle ja jäädyttää ihmisoikeuksia ja perusvapauksia polkeville yksityishenkilöille ja järjestöille osoitetut varat.

S&D-ryhmä tuomitsee järjestelmällisen sorron, josta aktivistit ja ihmisoikeuksien puolustajat Iranissa kärsivät, ja pyydämme tämän vuoksi neuvostoa ja komissiota esittämään ihmisoikeuksien puolustajia suojaavia lisätoimia.

Marietje Schaake, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, ihmisoikeustilanne Iranissa järkyttää meitä eurooppalaisina erityisen paljon, ei ainoastaan sen vuoksi, että pidämme EU:ta arvoyhteisönä ja uskomme maailmaan, jossa ei ole kuolemanrankaistusta, vaan myös siksi, että tänä päivänä olemme kaikki niin tietoisia yksittäisistä ihmisistä, joita numeroiden taakse kätkeytyy. Pelkästään Iranissa teloitettiin vuonna 2009 ainakin 388 ihmistä. Näiden yksittäisten kuolemantapausten tarkoituksena on saada yksi sukupolvi luopumaan vapausvaatimuksistaan, mutta itse asiassa niistä seuraa aina vain lisää vaateita.

Viime viikkoina Alankomaissa on käyty vilkasta keskustelua Iranin ihmisoikeuksista sen jälkeen, kun Alankomaiden ja Iranin kansalainen vangittiin. Iranin hallitus ei tunnusta kaksoiskansalaisuuden omaavien Alankomaiden kansalaisuutta. Tämän vuoksi Alankomaiden diplomaatit eivät ole voineet keskustella kyseisen henkilön kanssa, kuten eivät myöskään hänen asianajajansa. Alankomaiden hallitus toimii kaikkialla maailmassa vangittuina olevien kansalaisten puolesta riippumatta siitä, millaisesta tapauksesta kulloinkin on kyse. Kansalaisten hyvinvoinnista huolehtiminen on perustuslaillinen velvoite.

Kysymys on merkityksellinen kaikille jäsenvaltioille ja siihen olisi puututtava EU:n laajuisesti Iranin osalta antamalla ihmisoikeuksille tärkeämpi sija asialistallamme. Puhumme tänä päivänä ihmisistä – naisista ja yksilöistä –, joiden elämä on käytännössä ohi, vaikka he vielä ovatkin elossa. Zahra ja Sakineh eivät poikkea niistä tuhansista Iranissa vangituista, jotka tunnetaan huonommin ja joista saattaa tuntua siltä, ettei heidän äänensä tule kuulluksi. Iranin hallituksen olisi käsitettävä, että jyrkkien puheiden, sotilasteknologian tai joustamattomien rangaistusten avulla ei päästä eroon Iranin itse aiheutetusta

eristyneisyydestä saati viedä maata eteenpäin. Sen sijaan kansalaisten hyvinvoinnista huolehtimiseen perustuva legitimitetti herättää kunnioitusta ja lisää uskottavuutta kansainvälisen yhteisön keskuudessa. Oikeudenmukaisuus ja turvallisuus ovat itse asiassa saman kolikon kaksi puolta: ihmisiä, jotka hirttavat lapsia, jotka sensuroivat ja raiskaavat järjestelmällisesti ja jotka kivittävät naisia, ei voi jättää rankaisematta.

Kun käännyimme Iranin puoleen, elvyttäkäämme ihmisoikeusvuoropuhelu siten, että EU lähettää vahvan viestin muustakin kuin euroon ja sanktioihin liittyvistä kysymyksistä ja haastaa Iranin sen kannalta arkaluonteisimmassa ja meidän kannaltamme keskeisimmässä kysymyksessä – ihmisoikeuksissa ja perusvapauksissa – sekä liittää seuraamuksia näihin asioihin liittyviin väärinkäytöksiin.

Barbara Lochbihler, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, näiden kahden naisen teloittamisen taustasta on jo keskusteltu. Haluankin nyt mainita lyhyesti, että myös Iranissa on aktivistiliike, joka pyrkii estämään kivittämisen ja tekemään lopun tästä karmeasta käytännöstä. Aktivistien toiminnan ansiosta asiassa on edetty jonkin verran.

Iranin oikeuslaitoksen entinen johtaja Ayatollah Shahrudi antoi vuonna 2002 ja uudelleen vuonna 2008 määräyksen, jonka mukaan kivitysten olisi loputtava. Iranin lainsäädäntö antaa kuitenkin yksittäisille tuomareille mahdollisuuden langettaa mieleisiään tuomioita. Viime vuoden kesäkuussa Iranin parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunta suositteli, että kivityksiä koskeva artikla kumottaisiin rikoslakia tarkistamalla, ja asiaa käsitellään parhaillaan parlamentissa. Valvontaneuvostolle jätetty ehdotus edellyttää kyseisen elimen hyväksyntää. Valvontaneuvosto tutkii, ovatko lait perustuslain ja islamin määräysten mukaisia. En osaa sanoa varmasti, mutta ilmeisesti ehdotus ei sisällä minkäänlaista viittausta kivitysrangaistukseen. Toisaalta valvontaneuvosto voi myös saattaa kivitystä koskevan artiklan uudelleen voimaan.

EU:n on tämän vuoksi tehtävä kaikkensa, jotta kivitys kiellettäisiin lain nojalla, ja niinpä on tärkeää vedota Iranin parlamentin vastuuseen. Se, miten Sakineh Mohammadi-Ashtianin käy, aiheuttaa edelleen suurta huolta. Ei ole mitään takeita siitä, ettei häntä lopulta kuitenkin kiviteta. Hänet saatetaan myös hirttää sen vuoksi, että hänen väitetään olleen osallisena miehensä murhaan. Meidän on siis vaadittava kaikkien teloitusten lopettamista Iranissa, hänen teloituksensa mukaan luettuna. Lisäksi on käynnistettävä hänen tapauksensa kattava ja riippumaton uudelleentutkinta. Se olisi pitänyt jo aloittaa, ja on aivan oikein, että Catherine Ashton on vaatinut juuri sitä.

Charles Tannock, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, jälleen kerran Euroopan parlamentissa joudutaan keskustelemaan Iranin raakalaismaisesta teokraattisesta hallinnosta. Iranin viranomaiset teloittavat armotta nuorukaisia ja nuoria aikuisia, jotka ovat tehneet rikoksen lapsena. Aviorikokseen syyllistyneet naiset tuomitaan šaria-lain hudud-osion mukaiseen kivitysrangaistukseen, joka liitetään niin sanottuihin seksuaalisiin väärinkäytösrikoksiin.

Kun suurimmassa osassa niistä maailman valtioista, joissa edelleen on mahdollista langettaa kuolemanrangaistus aikuisille, siihen turvaudutaan vain kun kyse on raa'asta murhasta, Iranin islamilainen tulkinta rikoksista, joista seuraa kuolemanrangaistus, on erittäin löyhä ja kattaa homoseksuaalisuuden ja aviorikoksen.

Haluan tässä yhteydessä tuoda esiin Ebrahim Hamidin tapauksen. Kyse on 18-vuotiaasta pojasta, jota odottaa teloitus sodomian vuoksi, vaikka häntä syyttänyt henkilö on myöntänyt valehdelleensa. Tukijoiden mukaan tapahtumahetkellä 16-vuotias poika ei käynyt toiseen

miehen kimppuun eikä myöskään ole homoseksuaali – ei sillä, että sillä pitäisi ylipäättään olla merkitystä. Pojan asianajaja Mohammed Mostafaei on joutunut piileskelemään, koska hänestä on annettu pidätysmääräys.

Otan esiin myös Sakineh Mohammadi-Ashtianin tapauksen, tämänpäiväisen keskustelun aiheen. Sakineh Mohammadi-Ashtiania on syytetty aviorikoksesta sekä myöhemmin moraalin rappeutumisesta ja siveettömyydestä, joka liittyy esiintymiseen ilman pään peittävää huivia ulkomaisessa lehdessä, vaikka kyseessä on selkeästi tapaus, jossa oli erehdytty henkilöllisyydestä. Asiaa pahentaa vielä se, että nyt häntä syytetään lisäksi osallisuudesta väitettyyn murhaan, joka hänen oli pakko tunnustaa, kun tapaus nousi kansainvälisen huomion kohteeksi ja Iranin hallintoa painostettiin.

Meidän olisi tuomittava jyrkästi Iranin kauhistuttava ihmisoikeustilanne, aivan samoin kuin teemme, kun kyse on sen pyrkimyksistä uraanin rikastamiseksi ydinaseita varten tai sen päättäväisestä halusta tuhota Israelin valtio ja vaientaa toisinajattelijoiden äänet. Lisäksi on mainittava vielä Alankomaiden ja Iranin kaksoiskansalaisuuden omaava Zahra Bahrami, jonka pidätyksen perusteena oli kuuluminen monarkiaa kannattavaan järjestöön.

Tänä iltana vaadimme Euroopan parlamentissa Iranin presidenttiä osoittamaan laupeutta, mutta minun on myönnettävä, että en ole kovin toiveikas.

Jacky Hénin, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, vapaudet Iranissa ovat nostattamassa valtaisan protestien ja huolenilmausten aallon.

Haluamme antaa tukemme kaikille demokraateille, jotka haluavat, että sana oikeus merkitsee jotakin. Tuomitsemme jyrkästi Zahra Bahramin pidätyksen ja tuomitsemisen. Tuomitsemme jyrkästi Sakineh Mohammadi-Ashtianin pidätyksen ja kuolemantuomion kivittämällä. Vaadimme, että heidät vapautetaan syytteistä ja päästetään vapaaksi. Haluamme painottaa, että kaikkien valtioiden on tarpeen pitää kiinni maallisuuteen liittyvistä arvoista ja periaatteista ja välttää valtion ja uskonnon sekoittamista toisiinsa siten, että seurauksena on rikoksen ja synnin liittäminen yhteen tavalla, jota ei voida hyväksyä ja joka rajoittaa vapauksia.

Haluamme tuoda uudelleen esiin tukevamme kuolemanrangaistuksen poistamista kaikista maista, ja pyydämme Iranin oikeusviranomaisia ottamaan käyttöön kuolemanrangaistusta koskevan kiellon, kieltämään selkeästi teloitukset aviorikoksen vuoksi ja luopumaan kidutuksen käytöstä – kansainvälisen oikeuden mukaisesti.

Francesco Enrico Speroni, *EFD-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, yhdyn kaikkiin niihin, jotka vaativat, ettei raakalaismaista kivitystä aviorikoksen vuoksi panna täytäntöön ja että ihmisoikeuksia kunnioitetaan – en ainoastaan Sakineh Mohammadi-Ashtianin kohdalla, vaan kaikkien niiden naisten ja myös miesten kohdalla, jotka ovat samassa tilanteessa.

Haluan painottaa asiaa, jonka kuulin edellisen puhujan juuri ottavan esiin: tapahtumat, joita olemme todistamassa, johtuvat suurelta osin rappiosta, ääriuskonnollisuudesta ja islamin lain fundamentalistisesta soveltamisesta, minkä jotkut ihmiset halusivat valitettavasti ottaa käyttöön myös vapaassa ja demokraattisessa Euroopassamme.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan kiittää Euroopan parlamenttia siitä, että se äänesti lähes yksimielisesti sen puolesta, että keskustelua tästä tärkeästä asiasta viedään eteenpäin.

Pyyntö, jonka esitin yhdessä kollegani Roberta Angelillin kanssa ja jonka niin monet kollegoistamme allekirjoittivat, perustui haluun pelastaa ihmishenki. Jokainen päivä voi olla Sakinehin viimeinen, eikä meillä ole enää varaa tuhlaata aikaa. Hänen tuomiotaan ei saa panna täytäntöön, koska se on väärä.

Vaativuksella on kuitenkin laajempikin ulottuvuus, koska tämän naisen kokemukset symboloivat samalla niin monia muita iranilaisten naisten, miesten ja nuorten tarinoita. Olkoon toimintamme Sakineh Mohammadi-Ashtianin hyväksi vasta alkua uudelle vaiheelle suhteissamme Iraniin. Iranin hallinto rikkoo perusoikeuksia, polkee etenkin naisten vapauksia ja ennen kaikkea jättää huomiotta kansainvälisen yhteisön vetoomukset.

Euroopan parlamentti on jo aiemmin hyväksynyt tätä kysymystä koskevia päätöslauselmia, joita pelkästään viime vuoden aikana laadittiin kaksi. Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja on tuonut kantansa esiin tämän vuoden kesäkuussa ja heinäkuussa antamissaan julkilausumissa. Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous on hyväksynyt useita päätöslauselmia, joissa vaaditaan teloitusten lykkäystä odoteltaessa kuolemanrangaistuksen kumoamista. Kaiken huippu on se, että tällä hetkellä Iran kuuluu naisten asemaa käsittelevään YK:n toimikuntaan. Iranin hallituksen sanoma näyttää olevan se, että jos haluatte olla tekemisissä kanssamme, teidän on hyväksyttävä meidät sellaisina kuin olemme, ja tätä me emme voi hyväksyä.

Ihmisoikeuksien edistäminen on yksi Euroopan unionin ulkopolitiikan tukipilareista ja se velvoittaa meitä sitoumukseen. Asenne, jonka omaksumme tällaisessa asiassa, voi jopa vaarantaa yhdentymisprosessin. Kaikki kansalliset hallitukset ovat ryhtyneet toimiin ja meidän on liityttävä niihin.

Nuoret iranilaiset, jotka osoittivat mieltään Italiassa, sanoivat: "Emme usko saavamme suuria aikoja; saatamme pelastaa ihmishengen, mutta emme pelasta Irania." Meidän on hyväksyttävä vakavat sanktiot ja osoitettava, että ryhtymisemme näihin toimiin on vasta ensimmäinen askel ja että siirrymme eteenpäin emmekä enää pidä suhteita Iraniin yllä, vaikka se merkitsisi jopa kauppasaartoa.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämän keskustelun avulla – jossa rehellisesti sanottuna toivoin useampien olevan läsnä, koska se ansaitsee paljon suuremman osallistujajoukon – parlamentti pyrkii yhtymään niihin eri puolilta maailmaa viime päivinä kuultuihin kannanottoihin, joissa vastustetaan Sakineh Mohammadi-Ashtianin järkyttävää kuolemantuomiota kivittämällä hänen poikansa Sajadin esitettyä asiaa koskevan vetoomuksen ja pelastamaan kaikki muut summittaisissa oikeudenkäynneissä Iranissa kuolemaan tuomitut tai perusteettomasti vangitut naiset, kuten Zahra Bahrami.

Näin globalisaation aikakaudella on entistäkin selvempää, että ihmisoikeuksia ja naisten oikeuksia ei voi erottaa toisistaan. Jos yksikin nainen kärsii kivityskuoleman, meidän omatuntomme ja meidän vapautemme kivitetään hänen mukanaan.

Päätöslauselmassamme kehotamme sekä Euroopan unionin korkeaa edustajaa Catherine Ashtonia että ihmisoikeuksista vastaavaa komission jäsentä Viviane Redingia – kahta vaikutusvaltaista naista – ryhtymään ilman lisäviivittelyä kaikkiin tarvittaviin toimiin Iranin hallituksen kanssa ja kansainvälisillä foorumeilla, jotta Sakinehin kuolemantuomio kumottaisiin, Zahra vapautettaisiin, raakalaismaisesta kivittämiskäytännöstä luovuttaisiin ja ryhdyttäisiin uusiin toimiin taistelussa kuolemanrangaistuskiellon aikaansaamiseksi ja Iranin demokraattisen opposition tukemiseksi.

Me Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän italialaiset naisjäsenet sytytämme huomennillalla yhdessä kollegoidemme kanssa kynttilän Euroopan parlamentin pihalle täällä Strasbourgissa. Me kutsumme sitä ”Sakinehin elämän valoksi” ja pyydämme kaikkia jäseniä osallistumaan, jottei pimeys laskeudu tämän järkyttävän ja suurta symboliarvoa omaavan asian ylle ja jottei iranilaisia ja Iranin oppositiota jätetä yksin.

Vaadimme unionilta pontevampaa puuttumista asiaan, koska mielestämme ihmisoikeuksien puolustaminen täällä ja ympäri maailmaa on alue, jossa Euroopan unionin uskottavuus ja identiteetti ovat vaakalaudalla.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, Sakineh Mohammadi-Ashtianin tapaus, joka luonnollisesti yhdistää meitä tänä iltana ja joka on saanut lukuisat kansalaiset Euroopassa liikkeelle, on nähtävä myös tilaisuutena ottaa esiin useiden muidenkin naisten tilanne.

Mieleeni tulee etenkin samassa tilanteessa oleva Zahra Bahrami. Hän on vaarassa joutua teloitetuksi samankaltaisissa olosuhteissa pidetyn oikeudenkäynnin seurauksena, toisin sanoen hän joutui painostuksen kohteeksi, eristetyksi – täydelliseen eristykseen – useiksi kuukausiksi sekä väkivallan ja kidutuksen uhriksi pyrittäessä saamaan hänestä irti tunnustuksia, jotka eivät tietenkään enää myöhemmin ole käypiä. Syytökset ovat samanlaisia: sotiminen Jumalaa vastaan. Hänellä ei ole mahdollisuutta turvautua asianajajaan tai puolustusasianajajaan.

Lisäksi on muistettava äsken mainittu Ebrahim Hamidin tapaus, jossa kyse on alaikäisestä, jolla ei myöskään ole asianajajaa, sekä ihmisoikeuksia puolustavan toimittajan Shiva Nazar Aharin tapaus. Amnesty International pitää häntä mielipidevankina, ja hän on tällä hetkellä suljettuna koppiin, jossa hän ei voi liikuttaa käsiään ja jalkojaan. Myös hän on vaarassa kuolla.

Mielestäni on kunniaksi parlamenttillemme, että se on ryhtynyt toimiin Sakineh Mohammadi-Ashtianin tapauksissa ja kaikissa näissä tilanteissa. Vaadimme kuolemanrangaistuksen kumoamista, kaikkien näiden teloitusten lykkäämistä, kaikkien rauhanomaisiin mielenosoituksiin osallistuneiden välitöntä vapauttamista ja tietysti alaikäisten vapauttamista, koska kyseessä olevassa maassa myös lukuisia alaikäisiä on tuomittu kuolemaan. Lisäksi vaadimme kiireisenä asiana, että Punaisen Ristin kansainvälinen komitea päästetään vierailemaan vankien luona.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, lukuisat kansalaisyhteiskunnan keskeiset jäsenet, poliittiset johtajat, akateemikot ja kansalaisjärjestöjen ja katolisen kirkon edustajat ovat ryhtyneet toimiin vapauttaakseen Sakineh Mohammadi-Ashtianin, 42-vuotiaan iranilaisen perheenäidin, joka on tuomittu kuolemanrangaistukseen kivittämällä väitetyn aviorikoksen vuoksi. Tuomio langetettiin 99 ruoskaniskun jälkeen saadun tunnustuksen perusteella.

Kuolemanrangaistusta kivittämällä voidaan pitää yhtenä kidutuksen muotona, jossa uhri on haudattava siten, että vain hänen päänsä jää näkyviin maan pinnalle. Kivissä, joita teloituksen uhria kohti saa heittää, on oltava teräviä kulmia ja reunoja, mutta ne eivät saa olla sellaisia, että hän kuolee heti, ja kuolemaan johtavia kärsimyksiä on kestettävä vähintään 20 minuuttia tajuissaan.

Iranissa on viime vuosina kivitetty satoja eri-ikäisiä naisia kuoliaaksi aviorikoksen vuoksi, ja tällä hetkellä vankilassa on ainakin 40 naista lisää odottamassa samaa kohtaloa. Mielestäni parlamentin on ehdottoman tärkeää tuoda esiin, että se vastustaa tällaisia julmuuksia.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission edustaja, hyvät kollegat, puhun kollegani Rashida Datin puolesta. Hän laati päätöslauselmaa Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta, mutta hänen oli valitettavasti jäätävä tänään Pariisiin.

Rashida Dati halusi jättää tämän päätöslauselman kahdesta syystä.

Ensimmäinen on tietysti se, että hän halusi Euroopan parlamentin liittyvän niihin kansainvälisiin järjestöihin, hallituksiin ja merkittäviin henkilöihin ympäri maailmaa, jotka ovat ryhtyneet toimiin Sakineh Mohammadi-Ashtianin puolustamiseksi pyytääkseen Iranin viranomaisia perumaan hänelle langetetun kuolemanrangaistuksen kivittämällä.

Euroopan parlamentin kaltainen toimielin, joka on aina ollut eturintamassa ihmisoikeuksia puolustettaessa, ei voi vain pysyä hiljaa, vaan sen on puututtava asiaan ilmaistakseen voimallisesti, että se kieltäytyy hyväksymästä Sakinehin kuolevan. Parlamentin on tämän päätöslauselman avulla osoitettava, että kaikista yhteiseen kulttuuriperintöömme kuuluvista yleismaailmallisista arvoista muistuttaminen ei ole toisten asioihin sekaantumista.

Toinen päätöslauselman taustalla vaikuttava syy on se, että Rashida Dati halusi Sakineh Mohammadi-Ashtianin tapauksesta irrallaan tuoda esiin Euroopan parlamentin vahvan sitoutumisen kaikenlaisen naiseen kohdistuvan väkivallan torjumiseksi. Olemme tilanteessa, jossa Sakineh Mohammadi-Ashtianista on tahtomattaan tullut kaikkien naispuolisten väkivallan uhrien symboli.

Kollegamme Ria Oomen-Ruijten on myös sittemmin kiinnittänyt huomiomme Zahra Bahramin tapaukseen. Kyse on Alankomaiden kansalaisesta, joka pidätettiin Iranissa ja joka pakotettiin antamaan nauhoitettuja tunnustuksia häntä kohtaan esitettyihin syytteisiin mukautumiseksi. Tämän vuoksi hän on mukana tässä päätöslauselmaesityksessä.

Hyvät kollegat, meidän on puhuttava näiden kahden naisen puolesta, jotka eivät enää itse pysty puolustautumaan siellä missä he ovat. Pyydän teitä Rashida Datin puolesta ainoastaan antamaan runsaasti ääniä tarjotaksemme tukea ja lähettääksemme vahvan viestin niille, jotka tällaisia rangaistuksia langettavat.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Sakineh Ashtiani, Ebrahim Hamidi, Nasrin Sotoodeh, Zahra Bahrami and Mohammad Mostafaei ovat ainoastaan pieni joukko Teheranin hallinnon harjoittaman raakalaismaisen vainon tuhansista uhreista. Jos Ebrahim Hamidi, joka on alaikäinen, tai Sakineh Ashtiani, jota uhkaa julma kuolema kivittämällä, teloitetaan, Teheranin viranomaiset paitsi rikkovat maansa velvoitteita kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen allekirjoittajana myös ottavat kantaakseen vastuun vastenmielisistä rikoksista, jotka ovat häpeäksi Iranin rikkaalle kulttuurille.

Muutama päivä sitten olin Lissabonissa järjestetyssä mielenosoituksessa – yhdessä monista Sakineh Ashtianin tuomion vastaisista mielenosoituksista ympäri maailmaa – toivoen, että Teheranin viranomaiset kuulisivat vaikkapa Brasilian presidentin Lula da Silvan sanat, jos heissä on jäljellä edes vähän järkeä, myötätuntoa ja ihmisyyttä.

Mitä tulee Euroopan unionin suhteisiin Iraniin, arvoisa puhemies, tärkeintä huomenna tässä istuntosalissa hyväksyttävässä päätöslauselmassa ovat seikat, jotka liittyvät tarpeeseen kieltää kaikkia alistamisesta ja vapauksien sortamisesta Iranissa vastuussa olevia matkustamasta Euroopan unionin alueella ja jäädyttää heidän varansa, sekä komissiolle ja neuvostolle esitetty pyyntö ryhtyä toimiin niiden ihmisten auttamiseksi ja suojelemiseksi,

jotka taistelevat demokratian ja ihmisoikeuksien puolesta Iranissa. Tämä liittyy siihen, millainen Iran tällä hetkellä on, mutta ennen kaikkea myös siihen, millaisia me Euroopassa olemme: puolustamme ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin liittyviä arvoja, jotka eivät ole vain eurooppalaisia vaan yleismaailmallisia.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, Sakineh Ashtiani antaa Iranin teloituksille kasvot ja on kyseisen valtion oikeudellisten menettelyjen epäoikeudenmukaisuuden ja perusoikeuksien rikkomisen vertauskuva. Tahdon omalta osaltani yhtyä kansainvälisten solidaarisuusliikkeiden vaatimukseen rangaistuksen kumoamisesta ja Sakineh Ashtianin välittömästä vapauttamisesta: hänen vapauttaan vaatimalla ajetaan samalla yhtäläisiä oikeuksia naisille, sananvapautta ja vapautta aktiiviseen osallistumiseen vapaassa yhteiskunnassa.

Annan vahvan tukeni syrjinnän torjunnalle ja etenkin iranilaisille naisille; haluan painottaa heidän rooliaan taistelussa demokratian puolesta Iranissa. Monien iranilaisten naisten rohkeus ja päättäväisyys ovat innoituksen lähde, ja meidän on tuettava heitä taistelussa demokratian ja sellaisen Iranin puolesta, jossa vallitsevat rauha, vapaus ja yhtäläiset oikeudet.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, sen tuomitseminen, mitä Iranissa parhaillaan tapahtuu, on äärimmäisen tärkeää, sillä se säästää ihmishenkiä, mutta se on myös viesti, joka tavoittaa opposition ja antaa sille voimaa toimia. Meidän on suojeltava yksittäisiä ihmisiä. Mielestäni tarvitaan yksityiskohtaista keskustelua siitä, mitä on tarpeen tehdä, jotta olisimme tehokkaampia. Suunnittelemme useita päätöslausemia, käymme keskusteluja, Catherine Ashton käynnistää erilaisia toimenpiteitä, mutta tulosta ei tule. Jos haluamme maailman silmissä näyttää muultakin kuin tiettyjen arvojen puolustajilta, jos haluamme varmistaa, ettei ihmisoikeuksia rikota, ja jos haluamme, että näytämme paitsi jaloilta myös tehokkailta sen osalta mitä sanomme, meidän on käytävä erillinen keskustelu siitä, millaisissa toimissa meidän olisi nyt oltava osallisina ja miten voimme toimia tehokkaasti.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ehdotan Iranin kivittämistä. Kuinka tällainen raakalaismainen ihmisten kohtelu voidaan hyväksyä?

Tiedättekö, että kivittämisen ajaksi miehet haudataan vyötäröä myöten ja naiset rintoja myöten, luultavasti siveellisyyssyistä? Islamilaisen rikoslain mukaan heittoaseet on valittava huolella. Sääntönä on keskikoko. Kivet eivät saa olla liian isoja, jottei vain yksi riitä tappamiseen, eivätkä liian pieniä, jolloin niitä ei voi nimittää kiviksi. Lisäksi koko toimituksen on kestettävä hieman alle puoli tuntia.

Entä mitä voi päätellä Geneven islamilaisen keskuksen johtajan Hani Ramadanin reaktiosta, kun hän rauhoittelee meitä sanoen, että rikoksentekejiä ei saa herjata ja että heidän puolestaan rukoillaan heidän kuoltuaan? Kuinka kyynistä!

Mitä me Euroopassa voimme tehdä rikolliseksi väitetyn Sakineh Mohammadi-Ashtianin hyväksi? Ehdotan Sakineh Mohammadi-Ashtianille oikeutta turvapaikkaan Euroopassa. En usko, että kukaan on vielä ehdottanut tätä, ja kyse on asiasta, jonka voisimme lisätä päätöslausemaan.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, Iranin hallinnon Sakineh Mohammadi-Ashtianille langettama tuomio on yksi monista ihmisoikeusrikkomuksista, jotka Euroopan parlamentin on tuomittava.

Kuten Sakineh Mohammadi-Ashtianin poika on ilmoittanut, hänet saatetaan teloittaa päättymässä olevan ramadanin jälkeen. Näin ollen meillä ei ole paljon aikaa, ja reaktiomme täytyy olla riittävän vahva ja painokas, jotta Iranin viranomaiset vastaavat siihen jättämällä tuomion panematta täytäntöön.

Järjestämme tällä viikolla parlamentin ulkopuolella mielenosoituksen, jossa vaaditaan hänen vapauttamistaan. Pyydämme kaikkia jäseniä tukemaan meitä tässä yrityksessä estää raakalaismaisen teon toteutumisen 2000-luvulla. Se on velvollisuutemme parlamentin jäsenenä, kansalaisina ja ennen kaikkea ihmisinä. Pyydän Catherine Ashtonia, neuvostoa ja ihmisoikeuksista vastaavaa komission jäsentä toimimaan painokkaammin ihmisoikeuksien rikkomisen tuomitsemiseksi ja sen vaatimiseksi, että kansainvälisiä sopimuksia ja yleissopimuksia noudatetaan, ja ryhtymään kaikkiin mahdollisiin poliittisiin toimiin painostuksen lisäämiseksi ja sen varmistamiseksi, että Iran kunnioittaa ihmisoikeuksia.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Olen taistellut naisiin kohdistuvaa väkivaltaa vastaan vuosikymmeniä, yli kaksikymmentä vuotta, joista viimeiset kymmenen vuotta ihmisoikeuksiin ja naisten oikeuksiin liittyviä kysymyksiä hoitavana asianajajana. Lisäksi olen kirjoittanut aiheesta kaksi kirjaa, joten älkää erehtykö: vastustan voimakkaasti kaikkea naisiin kohdistuvaa väkivaltaa. Haluan kuitenkin kiinnittää Catherine Ashtonin huomion asiaan, joka eroaa muiden täällä esiin ottamista kysymyksistä. Haluan kutsua hänet vierailulle Unkariin ottamaan viimeinkin selvää siitä, millaisia ihmisoikeusrikkomuksia tapahtuu ihan täällä Euroopassa. Ei ole oikein, että koko päivän ohjelmaa muutetaan tämän tästä – en tiedä, kuinka moneen otteeseen viimeksi kuluneen vuoden aikana aloitettuani täällä Euroopan parlamentissa –, jotta voidaan keskustella ihmisoikeuksista Iranissa, vaikka silmät suljettiin Unkarissa vuonna 2006, kun viattomia ihmisiä vangittiin pitkiksi ajoiksi näytösoikeudenkäyntien aikaan, eikä Euroopan unioni tehnyt yhtikäs mitään. Tänä päivänä Unkarissa yksi oppositiojohtajista on ollut puolitoista vuotta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Barbara Matera (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Sakineh Mohammadi-Ashtianin puolustaminen merkitsee sitä, että puolustetaan elämää, oikeutta elämään ja siten oikeutta elää.

Euroopan unionin perusoikeuskirja ja kaikki omien maiden perustuslait sisältävät periaatteidensa joukossa yksilölle taatut loukkaamattomat oikeudet, joihin kuuluu etenkin oikeus ihmisarvoon ja elämään.

Käymämme taistelun ei pidä koskea vain yhtä ihmistä, vaan kaikkia ihmisiä, joilta riistetään heidän elämänsä missä päin maailmaa tahansa ja mistä tahansa syystä. Mikään tilanneanalyysi, perinne, uskonto, laki tai viranomainen ei saa vaikuttaa yksilön elämään – tarkoitan siis määritellä sen kesto.

Niitä maita vastaan, joissa kuolemanrangaistus hyväksytään ja joissa sitä käytetään tai joissa sallitaan muut vakavat ihmisoikeusrikkomukset, tarvitaan sydämestä lähteviä mutta määrätietoisia toimia. Tässä asiassa Euroopan on oltava määrätietoinen, pidettävä kannastaan kiinni ja vaadittava kyseisten oikeuksien kunnioittamista omissa diplomaattisissa ja kauppasuhteissaan. Sakinehista ei suinkaan ole tulossa ensimmäinen uhri. Ilmoittakaamme, että nyt riittää.

Dacian Cioloș, *komission jäsen.* – (FR) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan komission puolesta kiittää parlamenttia tästä keskustelusta, tuesta, jota täällä on selkeästi osoitettu ihmisoikeuksien kunnioittamista kohtaan.

Voin vakuuttaa teille komission puolesta, että kaikki mahdollinen tehdään sen varmistamiseksi, että Iranin viranomaiset saadaan neuvottelupöytään ja että näihin kysymyksiin saadaan selvennystä diplomaattisissa neuvotteluissa.

Lisäksi voin Catherine Ashtonin puolesta vakuuttaa teille, ettemme tyydy pelkkiin julkilausumiin, ja tässä yhteydessä voin kertoa, että EU:n puheenjohtajavaltion paikalliset viranomaiset Iranissa ja Iranin hallitus pitivät 29. elokuuta uuden kokouksen. Komissio ja korkea edustaja jatkavat ponnistelujaan, jotta tuloksia saataisiin aikaan.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan keskiviikkona klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Mara Bizzotto (EFD), *kirjallinen.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä tänään käytävä keskustelu on tarpeen, koska myös Euroopan parlamentti yhtyy suuriin kansainvälisiin ponnisteluihin teloitusten pysäyttämiseksi Iranissa, etenkin nuoren Sakinehin kivityksen ollessa kyseessä. Kuten niin usein näyttää kuitenkin olevan, tämänkaltaiset keskustelut käydään aina kovalla kiireellä ja aikaa on hädin tuskin teloitusten tai muiden sellaisten tekojen, joihin liittyy räikeitä ihmisoikeusrikkomuksia, estämiseen. Meidän olisi tämän sijasta mietittävä, millaisiin toimiin voisimme ryhtyä päästäksemme eroon maailmassa tapahtuvien ihmisoikeusrikkomusten syistä, joita ovat esimerkiksi diktatuuri, teokratiset järjestelmät, islamilainen radikalismi ja totalitarismi. Mitä tulee juuri Iranin tapaukseen, toivon, ettei kukaan täällä kuvittele, että meidän toimintamme, toimet, jotka liittyvät Euroopan parlamentin suhteisiin Iranin kanssa, voidaan lopettaa äänestettyämme käsillä olevista päätöslauselmista, olivatpa ne sitten miten oikeamielisiä tahansa ja olimmepa niistä kuinka suuressa määrin tahansa samaa mieltä. On sietämätöntä, että Teheranin teokraatit ja fanaatikot, jotka maata hallitsevat, voivat tulla tänne Euroopan parlamenttiin, kuten tapahtui pari kuukautta sitten, ja luennoida meille demokratiasta. Toimintamme olisi annettava EU:lle sysäys puuttua Teheranin suhteita koskevaan kysymykseen tiukasti, yksiselitteisesti ja määrätietoisesti.

Zita Gurmai (S&D), *kirjallinen.* – (EN) Rikokset, joista Sakineh Ashtiania syytetään, ovat tekaistuja ja epäselviä. Häntä on kidutettu ja painostettu oikeusprosessin aikana. Hänellä ei ole ollut minkäänlaista oikeusturvaa. Viranomaiset ovat ahdistelleet hänen asianajajaansa. Kyse on pöyristyttävästä prosessista. Ensin hänet tuomittiin aviorikoksesta. On uskomatonta, että tällainen tapaus edes otetaan käsittelyyn! Kellekään ei kuulu se, mitä ihmisten makuuhuoneissa tapahtuu niin kauan kuin asianosaisten yksityiselämässä vallitsevat yhteisymmärrys ja rakkaus. Ihmiselämää ei ole kahta samanlaista; jokainen elämä on arvokas ja ainutlaatuinen. Sitä on vaalittava ja suojeltava, jopa rikosoikeudenkäynneissä. Sen vuoksi kuolemanrangaistus ei ylipäätään ole hyväksyttävissä. Kuolemanrangaistukselle ei ole olemassa mitään moraalista tai uskonnollista oikeutusta. Niiden, jotka uskovat, että Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, olisi vastustettava kuolemanrangaistusta sillä perusteella, että kenelläkään ihmisellä ei ole oikeutta tuhota mitään Jumalan kaltaista tai ottaa pois hänen suurinta lahjaansa: elämää. Olen iloinen siitä, että eurooppalaiset valtiot ovat ryhtyneet vastustamaan tätä julmaa ajojahtia. Sakineh Mohammadi-Ashtiania ruoskittiin kaksi päivää sitten, ja hänen poikansa pelkää, että hänet saatetaan teloittaa ramadanin jälkeen. Toivon, ettei meiltä lopu aika kesken.

19. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä aiheista

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista työjärjestyksen 150 artiklan mukaan.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen 3 artikla antaa Euroopan unionille vastuun taloudellisesta, sosiaalisesta ja alueellisesta koheesiosta ja jäsenvaltioiden välisestä yhteisvastuusta. Koheesio ja etenkin alueellinen koheesio on siis yksi unionin päätavoitteista, jonka avulla pyritään varmistamaan tasapainoinen kehitys ja häivyttämään alueellisia eroja. Lissabonin sopimuksessa mainitaan myös saarialueiden tukeminen.

Käytän puheenvuoron, koska Espanjan hallitus on ilmoittanut Baleaarien, Kanariansaarten, Ceutan ja Melillan asukkaille tarjottavien alennushintaisten lentojen tukien leikkaamisesta. Toisin sanoen se aikoo leikata asukkaille tarjottavia alennuksia. Kyseisten alueiden asukkaat pitävät lentämistä keskeisen tärkeänä matkustusmuotona. Se ei ole vaihtoehtoinen liikennemuoto, vaan asukkaat ovat pikemminkin riippuvaisia siitä, koska se on heidän ainoa keinonsa olla yhteydessä ulkopuoliseen maailmaan. Alennusten ylläpitämisen avulla varmistetaan näin ollen kyseisten alueiden yhtäläiset mahdollisuudet ja kilpailukyky.

Pyydän parlamenttia tukemaan alueellista koheesiota ja luotan siihen, että se saa Espanjan hallituksen harkitsemaan uudelleen alennusten poistamista.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tiedämme, että valehteleva on pahasta. Tiedämme, että kun joku lupaa jotakin, mutta epäonnistuu sitten lupausten täyttämässä, kyse on pettämisestä. Kuusi vuotta sitten, kun neuvottelut Latvian liittymisestä Euroopan unioniin olivat käynnissä, Latvian hallitus lupasi laajentumisesta vastaavalle komission jäsenelle, että se ratkaisee kansalaisuuden puuttumiseen liittyvän ongelman. Kysymykseen ei ole tähän päivään mennessäkään löydetty ratkaisua. Latvia on jo pitkään kuulunut EU:hun, mutta Euroopassa on 300 000 Latviassa asuvaa ihmistä, joilla ei vielä ole virallista asemaa. Minusta näyttää siltä, että valehtelusta on tullut muotia Euroopassa. Olen ehkä väärässä. Jos olen väärässä, ongelma on ratkaistava. Tämä on todella tärkeää. Kiitos tarkkaavaisuudestanne.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme useaan otteeseen keskustelleet Gazan ongelmasta sekä Israelin ylläpitämästä taloussaarrosta ja sen aiheuttamasta ahdingosta, mutta meillä ei useinkaan ole tilaisuutta juhlaa niitä hyviä uutisia, joita Gazasta saadaan.

Kesän aikana Gazassa olevat lapset tekivät kaksi maailmanennätystä. 7 000 lasta teki uuden maailmanennätyksen koripallojen pallottelussa ja samanlainen määrä lapsia rikkoi leijalennätyksen maailmanennätyksen. Tästä on kiittäminen UNRWA:ta ja sen järjestämää pienten lasten kesäleiriohjelmaa, joka tarjoaa lapsille tekemistä olosuhteissa, jotka ovat todella hyvin surkeat.

Toivon, että parlamentti onnittelee lapsia suorituksesta ja muistaa, että puolet Gazan väestöstä on alle 18-vuotiaita. He eivät ole äänestäneet ketään. He eivät ole vastuussa mistään alueen ongelmista. He kaipaavat vain normaalia elämää ja hiukan toivoa ja näkymiä tulevaisuutta varten. Kiitän myös UNRWA:ta ja sen organisaatiota sekä kaikkia sen palveluksessa toimivia palestiinalaisia siitä, että kesäleirit oli mahdollista järjestää.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, kansainvälinen lehdistö on kertonut meille rohkaisevia uutisia Baskimaasta. Yksi aseellisen konfliktin osapuolista,

ETA, on tehnyt juuri julkisen aloitteen poliittisen ja rauhanomaisen ratkaisun puolesta. Sen lausunnossa mainitaan sotilaallisen toiminnan lopettaminen, mikä on enemmän kuin pelkkä tulitauko, josta tiedotusvälineet ovat kertoneet, ja mihin liittyy turvautuminen kansainväliseen seurantaan, jossa Euroopan unionin on oltava täysipainoisesti osallisena.

Euroopan unionilla oli merkittävä rooli jo vuoden 1998 Pohjois-Irlannin rauhanprosessin täytäntöönpanossa ja lujittamisessa. Myös Baskimaassa Euroopan unionin on täytettävä velvoitteensa, jotka ovat merkittävät, jotta kaikki konservatiivien jatkuvasti esille tuomat varaukset eivät nakerra perustaa nyt uudelleen heränneeltä toivolta. Euroopan parlamentin on varmistettava, että se tarttuu jokaiseen mahdolliseen tilaisuuteen edistää rauhaa Baskimaassa, joka on aivan Euroopan unionin sydämessä.

Arvoisa puhemies, haluan vielä kerran painottaa, että baskikonfliktin näyttämö on aivan Euroopan unionin sydämessä. Kyse on paiseesta, joka vaarantaa demokratian, ja unionilla on kaikki syyt ajaa aktiivisesti rauhanomaista ratkaisua.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, jokaisella Euroopan unionin jäsenvaltiolla on edessään ankeat ajat. Eri puolilla Eurooppaa tehdään voimakkaita leikkauksia julkisiin menoihin, mutta veronmaksajien on silti rahoitettava Euroopan unionin kasvavat menot vuosi toisensa jälkeen. Meidän on kysyttävä itseltämme, miksi tämän parlamentin keskeisin tavoite ei ole suojella edustamiamme veronmaksajia ja pienentää EU:n menoja.

On absurdia, että kun kotimaassa leikataan yleiseen järjestykseen ja koulutukseen sekä muihin keskeisiin julkisiin palveluihin osoitettavista varoista, samanlaista kuria ei noudateta EU:ssa. Monien julkisen sektorin työntekijöiden palkat on jäädytetty tai niitä on leikattu – kysynpä vain, kuinka paljon solidaarisuutta läsnä oleva komission jäsen heille aikoo osoittaa. Jos jäsenvaltiot leikkaavat tosiasiallisia menojaan 20 prosentilla seuraavan viiden vuoden kuluessa, meidän olisi vaadittava EU:ta tekemään samoin. Euroopan parlamentin olisi vaadittava, että komissio leikkaa menojaan ja osoittaa käyttämättömät varat jäsenvaltioille.

Puhetta johti

varapuhemies **Dagmar ROTH-BEHRENDT**

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, euroalueen velkakriisi, joka on Euroopan unionin vaatimuksesta ajanut oman maani Kreikan Kansainvälisen valuuttarahaston syliin, on tuonut esille vakavan sosiaalisen ja demokraattisen vajeen Euroopan unionissa ja ennen kaikkea Lissabonin sopimuksessa.

Näin ollen kohtaamme yhteiskunnallisten iskujen (esimerkiksi työehtosopimusten peruminen Kreikassa) lisäksi myös poliittisia iskuja, kun Kreikan valittu hallitus ei pysty tekemään päätöksiä, koska kaikesta tästä on saneltu pöytäkirjassa, jonka ovat allekirjoittaneet Euroopan unioni ja Kansainvälinen valuuttarahasto, eikä Euroopan parlamentti saa aikaan päätöslauselmaa, jossa nämä päätökset hyväksyttäisiin tai hylättäisiin, vaan kaikesta päätetään presidentin asetusten avulla.

Se, mitä halusin kuitenkin tuoda esiin, on, että myös Euroopan tasolla on kyse poliittisesta iskusta, sillä kansalta tai Euroopan parlamentilta ei ole kysytty mielipidettä 122 artiklan mukaisesta rahoitusmekanismista, jolla annetaan eurooppalaisille valtioille mahdollisuus luotonantoon.

Toisin sanoen kyse on instituution vaihtamisesta, minkä vuoksi haluaisin että Te, arvoisa puhemies, ottaisitte asian esille ja valvoisitte, että kysymystä käsitellään Euroopan parlamentissa kansainvälisten sopimusten tekemistä koskevan 218 artiklan mukaisesti.

John Buffon (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, Walesista tulevana parlamentin jäsenenä huolestuin kovasti kuullessani komission jäsenen Janusz Lewandowskin suunnitelmasta luopua Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävästä vuotuisesta korjauksesta. Janusz Lewandowskin mukaan korjaus ei ole enää oikeutettu, sillä EU:n talousarvio on muuttunut merkittävästi, ja korjaus on menettänyt alkuperäisen oikeutuksensa.

Hyvä komission jäsen Lewandowski, pidätte itseänne rehellisenä välitysmiehenä, joten olkaa hyvä ja kertokaa minulle, miksi Yhdistyneen kuningaskunnan odotetaan jatkuvasti maksavan lisää. Mitä tekemistä tällä on rehellisyyden kanssa?

Kuten kenties tiedätte, brittiläiset veronmaksajat joutuvat lopulta käyttämään noin 10 miljardia puntaa euron tukemiseen Kansainvälisen valuuttarahaston yhteydessä. Lisäksi meiltä pyydetään taloudellista tukea Kreikalle, Latvialle ja Unkarille, jotka kamppailevat talousvaikeuksissa. Vaikuttaa siltä, että Yhdistynyt kuningaskunta joutuu maksamaan noin 23 miljardia puntaa euron vahvistamiseksi. Mitä vielä? Kuinka paljon lisää meidän on maksettava? EU pyytää kansallisia hallituksia leikkaamaan jäsenvaltioiden julkisia menoja samalla kun EU:n talousarvio seuraavaa kautta varten sen kuin kasvaa. Kuinka kauan meidän on maksettava EU:n ja euron takia? Mitä hyötyä Yhdistyneen kuningaskunnan asukkaille koituu siitä, että kuulumme tähän valheelliseen unioniin?

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, viime viikolla juhlimme Unkarissa toisen Wienin jaon 70:tä vuosipäivää. Kyseisen jaon perusteella Pohjois-Transilvania palautettiin Unkarille jonkinlaisena hyvityksenä epäoikeudenmukaisuudesta, jota Eurooppa oli osoittanut Unkarille ensimmäisen maailmansodan jälkeisessä Trianonin rauhansopimuksessa. Valitettavasti Pohjois-Transilvania irrotettiin jälleen kerran emämaastaan toisen maailmansodan jälkeen. Paremman Unkarin puolesta toimiva liike luottaa siihen, että 70 vuoden jälkeen Unkarin kansa yhdistyy jälleen mahdollisimman pian Euroopan unionin sisäpuolella ilman rajoja. Vetoan sen puolesta, että Euroopan parlamentti suhtautuisi avoimin mielin Érmellékin ja Székelyn alueiden autonomiapyrkimykseen. Avasin itse Székelyn alueella kolme kuukautta sitten toimiston kuullakseni etnisten unkarilaisten valitukset rajan molemmin puolin ensi tilassa. Vetoan kollegoihini, suosittelen heitä avaamaan mahdollisimman paljon paikkoja Baskimaassa, Etelä-Tirolissa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ottaa esille kysymyksen, joka on tällä hetkellä tiedotusvälineiden ykkösaihe, eli romaniyhteisön integraation Euroopassa. Huomenna järjestetään keskustelu komission ja neuvoston kanssa. Toivon, että siitä tulee antoisa, että komissio toimii roolinsa mukaisesti vahvistaen eurooppalaista lainsäädäntöä, ja ettei Ranskasta alkunsa saanut polemiikki anna loputtomasti aihetta mielipiteitä muokkaaviin populistisiin puheisiin.

Romanit eivät tänä päivänä tarvitse ainakaan eri leirien välisiä riitoja. He tarvitsevat todellista eurooppalaista strategiaa, joka tarjoaa kestäviä ratkaisuja heidän integroimisekseen. Tästä syystä meidän on keskityttävä koulutukseen, harkittava keskeisellä sijalla vuoteen 2020 liittyvässä strategiassa olevien asianmukaisten kurssien käyttöönottoa, edistettävä

terveydenhoidon saatavuutta – vastaanotolle pääsyä, hoitoja, lääkkeitä, perhesuunnittelua – ja ennen kaikkea löydettävä ratkaisuja romaniväestön integroimiseksi pysyvästi työmarkkinoille.

Integraation onnistumista helpottaa tietysti turvautuminen tähän varattuihin eurooppalaisiin varoihin. Meidän on siis varmistettava, että jäsenvaltiot käyttävät niitä viisaasti.

Älkäämme hukatko tätä tilaisuutta mennä ongelman ytimeen ja lähestyä romaniväestön integrointia järkipäisesti.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Schengen on vapaata liikkuvuutta edistävä yhteinen alue. Uskon, että Romania täyttää vaatimukset, joita edellytetään alueilta, joilla on tähän mennessä tehty tarvittavia arviointoja. Tämä on vahvistunut kaikissa arvioinneissa, joita tähän mennessä on tehty, ja tarkoituksena on saattaa arviointiprosessi päätökseen tämän vuoden loppuun mennessä.

Tätä taustaa vasten olen vakaasti sitä mieltä, että Romania kykenee hallitsemaan tehokkaasti maahanmuuttajavirrat Schengen-alueen ulkorajoilla niiden normien mukaisesti, joita nykyiset tämän kysymyksen kanssa painivat Schengen-sopimuksen jäsenvaltiot noudattavat.

Kysymys ei kuitenkaan ole minkäänlaisessa yhteydessä EU:n kansalaisten liikehdintään Euroopan unionin alueella. EU:n tasoisen koordinoinnin tavoitteena on näin ollen oltava romanien aseman parantaminen kaikkialla Euroopassa eikä kansalaisten oikeuksien rajoittaminen. Mielestäni ei myöskään ole hyväksyttävää yhdistää mitenkään toisiinsa romanikysymystä ja muita asioita, kuten Romanian liittymistä Schengen-alueeseen.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan tuomita sen, että Marokon poliisi hakkasi Länsi-Saharan itsenäisyyttä ajavia aktivisteja El Aaiúnissa elokuun 28. päivänä.

Meidän on esitettävä kritiikkiä Israelia, Kiinaa ja Marokkoa kohtaan samalla tavoin kuin aivan oikein teemme Kuubassa, Venezuelassa ja Hondurasissa tapahtuvien ihmisoikeusrikkomuksien osalta; toistan vielä kerran, että emme ole toimineet näin ja uskottavuutemme maailman ja Euroopan silmissä on vaakalaudalla.

Puhuessamme nyt perusoikeuksista en voi eurooppalaisena ja baskina jättää huomiotta sitä, että ETA ilmoitti eilen tulitauosta ryhtymättä kuitenkaan toimiin, joita me odotamme. Haluamme, että järjestö lopettaa toimintansa pysyvästi ja että riippumattomat kolmannet osapuolet voivat varmistaa asian. Haluamme ETAn luopuvan väkivallasta lopullisesti ja tunnustavan, millaista vahinkoa se on saanut aikaan.

Baskimaan tulevaisuus on pelkästään baskiyhteiskunnan ja sen demokraattisesti valittujen edustajien käsissä. Pyydän, että me Euroopan parlamentissa edellytämme ETAlta näitä vähimmäisvaatimuksia, ja aion tehdä työtä sellaisten aloitteiden hyväksi, joiden avulla tähän päästään.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Taantuman aikana kumppanimme idässä, toisin sanoen Venäjä, syyllistyi jälleen yhteen ihmisoikeusrikkomukseen. Panimme merkille Ingušian ja Dagestanin kidnappaustapaukset ja sen, ettei mielenosoituksia useassa tapauksessa sallittu. Näin kävi 31. heinäkuuta, 30. elokuuta ja 31. elokuuta. Pidätettyjen joukossa olivat Lev Ponomarev, Sergei Udaltsov, Mikhail Sznajder, Andrei Dmitrev, Aleksandr Gudimov and Andrei Pivarov. Moskovassa 25. elokuuta järjestetyn U2-yhtyeen konsertin aikana Amnesty Internationalin koju suljettiin ja tuhottiin. Mielestäni

tämänkaltaiset valitettavat tapahtumat olisi aina huomioitava keskusteluissa, joita EU:n toimielimet käyvät itäisten kumppaneidemme kanssa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Tänä kesänä edes kausityö ei saanut työttömyyttä laskemaan: viimeisten Eurostatin tietojen mukaan euroalueella keskimäärin 10 prosenttia aktiiviväestöstä on työttömänä, mutta luku on yli 20 prosenttia, kun kyse on nuorista Euroopan unionissa.

Erityisen huolestuttavaa on se, että Euroopan komissio, neuvosto ja kansalliset hallitukset eivät nosta ongelmaa paremmin esille ja ajavat vakaus- ja kasvusopimuksen rajoitetun soveltamisen lisäksi tiukkaa politiikkaa; näin toimittaessa pilataan yhden nuoren sukupolven tulevaisuus. Joissakin valtioissa, kuten Ranskassa, on jopa ryhdytty toimiin romanikansalaisten massakarkotusten käynnistämiseksi tai romanien palauttamiseksi kotimaahansa; tämä lietsoo rasismia ja muukalaisvihaa itse valtion tasolla. Tällaisia asenteita ei voi hyväksyä ja meidän on syytä hylätä ne; ne osoittavat myös sen, että loppujen lopuksi vapaa liikkuvuus koskee vain pääomaa ja tavaroita. Tällaisista poliitikoista on tarpeen päästä kiireesti eroon. Euroopan unionin kannalta on keskeisen tärkeää puolustaa ihmisoikeuksia ja luoda työpaikkoja, joihin liittyy oikeuksia.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Euroopan unionissa palaa valitettavasti vuosittain useita tuhansia hehtaareja metsää. Pelkästään tänä vuonna Portugalissa on palanut yli 100 000 hehtaarin suuruinen alue. Edes suojellut alueet, kuten Peneda-Gerês, eivät ole säästyneet: kyseisessä kansallispuistossa paloi yli 8 000 hehtaarin alue.

Nämä toistuvat katastrofit tuhoavat luonnon- ja kulttuuriperintöä, tuottavat korjaamatonta vahinkoa biodiversiteetille, tuhoavat infrastruktuuria ja aiheuttavat ympäristöongelmia. Euroopan unioni ei investoi metsäpalojen ehkäisemiseen. Monet palot johtuvat sitä paitsi aavikoitumisesta ja siitä, ettei maataloussektoria varten ole olemassa tarvittavia politiikkoja. Tästä syystä olen sitä mieltä, että nyt on aika, Euroopan unionin on korkea aika, hyväksyä metsäpalojen estämiseen tähtäävä strategia ja tehostaa maataloussektorin tukiohjelmiä.

Corina Crețu (S&D). – (RO) On kulunut kolme kuukautta siitä, kun László Tőkésistä tuli yksi Euroopan parlamentin puhemiehistä.

Tőkésin kiistanalaisen valinnan jälkeen hän on valitettavasti osoittanut aiheellisiksi niiden henkilöiden pelot, jotka varoittivat valitsemasta tehtävään miestä, joka on kiivas etnisiin kriteereihin perustuvan separatismien kannattaja ja joka kylvää vihaa alueella, jossa EU:n uudet jäsenvaltiot pyrkivät paikkaamaan menneisyyden haavat ja pääsemään sopuun yhdentyneen Euroopan hengessä.

Uudessa varapuhemiehen tehtävässään László Tőkés on valitettavasti tiukentanut kiihkokansallisten viestiensä sävyä menen jopa niin pitkälle, että hän on ollut käynnistämässä etniseen alueelliseen autonomiaan tähtääviä katutasen tukitoimia joillakin Romanian alueilla. Tämä vaarantaa vakavasti yhden Euroopan unionin jäsenvaltion yhtenäisyyden.

Tästä syystä, kun otetaan huomioon asenne, joka on vastoin Euroopan unionin arvoja ja normeja, vaadin, että László Tőkésin valtuudet Euroopan parlamentin puhemiehenä otetaan käsiteltäväksi ja kumotaan.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten ehkä tiedätte, saimme viime viikolla loppuun neuvottelut rahoitusalan valvontapaketesta, josta äänestetään seuraavassa täysistunnossa. Minulla on ilo kertoa teille, että puolustimme viimeiseen asti

ehdotusta, jonka mukaan Euroopan keskuspankin johtajasta tulisi automaattisesti Euroopan järjestelmäriskikomitean puheenjohtaja seuraavien viiden vuoden ajaksi.

Mielestäni tämä uudistus on hyvin tärkeä. Se merkitsee sitä, että Euroopan keskuspankki osallistuu jatkossa paljon suuremmassa määrin eurooppalaisten rahoitusmarkkinoiden ja -laitosten valvontaan. Se merkitsee myös sitä, että Jean-Claude Trichet'n on tässä parlamentissa säännöllisesti järjestettävissä kuulemistilaisuuksissa vastattava kysymyksiin, jotka liittyvät myös rahoitusvalvontaan eikä pelkästään hintojen vakauteen.

Liberaalina uskon enemmän uudistukseen kuin vallankumoukseen. Tämän uudistuksen ansiosta tämän kriisin aiheuttaneiden rahoituslaitosten on vaikeampaa jatkaa toimintaa entiseen malliin.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Muutama päivä sitten Portugalin Aroucassa sanottiin erään kenkätehtaan kaikki työntekijät irti pelkällä tekstiviestillä minkäänlaista lisäselitystä antamatta. Otan tapauksen esille täällä, koska valitettavasti kyseessä on räikeä esimerkki kollektiivisen irtisanomisen väärinkäytöstä Euroopassa. Se on kaikkien EU:n säädösten vastainen ja vaarantaa sen, että pidetään kiinni terveestä järjestä, kunnioituksesta ja ihmisarvosta.

Eurooppaan on tullut yli kahdeksan miljoonaa uutta työtöntä sen jälkeen, kun kriisi alkoi, ja kaiken kaikkiaan työttömänä on nyt 25 miljoonaa ihmistä; kuinka monet heistä on sanottu irti yhtä häpeällisellä tavalla kuin tässä tapauksessa? Sanoisinpa, että aina vain useammat, valitettavasti. Euroopan unionissa sanotaan, että unionilla on pitkät perinteet työntekijöiden oikeuksien vaalimisessa. Nykyinen lainsäädäntö ei ole kuitenkaan ollut tehokas. Koska tilanne on tämä, mihin lisätoimiin komissio aikoo ryhtyä? Juuri tästä syystä kysymys on niin tärkeä. Sellaisille joukkoirtisanomisille kuin Aroucassa ei ole oikeutusta. Ihmisten irtisanominen tekstiviestillä on uusi, muttei hyvä keksintö: voi hyvin sanoa, että se on yksi huonoimmista.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Anglo Irish Bank -pankista on tullut yritys pankkitoiminnan epäonnistumisen ruumiillistuma. Pankin häikäilemättömyys on johtanut tilanteeseen, jossa se on saanut 25 miljardin hätäavustuksen, tai niin meille aluksi kerrottiin. Nyt avustuksen ennustetaan olevan 35 miljardia euroa.

Todellinen tilanne on se, että Irlannin hallitus ei tiedä. Se vain esittää arveluja. Me sen sijaan tiedämme, että kustannukset irlantilaisille veronmaksajille ovat 210 miljoonaa euroa viikossa. Me tiedämme, että pankki on ilmoittanut tämän vuoden ensimmäisten kuuden kuukauden tappioiksi 8,2 miljardia euroa, ja tilanne vain pahenee.

Irlannin valtiovarainministeri on tällä viikolla Brysselissä hakemassa EU:lta lupaa hätäavun jatkamista varten. Kehotan komissiota ja kilpailusta vastaavaa komission jäsentä kertomaan hänelle mahdollisimman selväsanaisesti, että pankki olisi lakkautettava kahden tai kolmen vuoden kuluessa eikä kymmenen vuoden kuluessa, kuten Irlannin hallitus haluaa. Siihen lystiin meillä ei ole varaa.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, Chillessä on tällä hetkellä 33 kaivosmiestä odottamassa pelastamista. He saavat Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän täyden tuen, kuten saavat myös Asturiasin, El Bierzon, Aragonin ja Palencian kaivoksissa ja kaduilla olevat kaivostyöntekijät, jotka vaativat eurooppalaisen hiiliteollisuuden pelastamista.

Pelastaminen on Euroopan komission käsissä, ja kun se päättää Espanjan kuninkaan asetuksen ja hiiliteollisuuden tukea koskevien EU:n säännösten elinkelpoisuudesta, se päättää samalla 40 000 perheen toimeentulosta Espanjassa. Se joko rohkaisee tai ei rohkaise investoimaan lounaan ja puhtaaseen hiiliteknologiaan, ja samalla se päättää siitä, ovatko monet Euroopan alueet, mukaan luettuna oma alueeni Asturias, tulevaisuudessa alan kärjessä ja pidetäänkö ainoasta kotimaisesta energialähteestämme kiinni.

Komission on tiedostettava, millaisia yhteiskunnallisia, taloudellisia ja strategisia seuraamuksia koituisi hiilen, hiiliteollisuuden ja sen työntekijöiden vastaisesta päätöksestä.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunta äänesti viime vuonna vastoin kalastuskumppanuussopimusten uusimista Guinean kanssa sen pääkaupungissa Conakryssa tapahtuneen joukkomurhan vuoksi. Tänä syksynä ja elokuussa olemme valmistautuneet Guinean vaaleihin. Kyse on ensimmäisistä demokraattisista vaaleista vuoden 1958 jälkeen. EU on onneksi lähettänyt paikalle vaalitarkkailijoita, ja yksi kollegoistamme on siellä nyt johtamassa erästä operaatiota, jonka tarkoituksena on seurata vaaleja ja varmistaa, että ne sujuvat demokraattisesti.

Tässä maailmankolkassa tarvitaan EU:n tukea. Naapurivaltiossa Guinea-Bissaussa olemme voineet havaita käytävän kauppaa muun muassa huumeilla, joiden lopullinen päämäärä on tosiasiasa Eurooppa ja jotka alun perin ovat lähtöisin Latinalaisesta Amerikasta. Guinean vaalit ovat osoittautuneet niin hankaliksi, että toista kierrosta on lykätty 19. syyskuuta asti laajalle levinneen vaalivilpin vuoksi. On tärkeää, että me täällä parlamentissa panemme tämän merkille ja panostamme Länsi-Afrikan tilanteen tukemiseen.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Puheenvuoroni koskee Moldovan tasavallassa eilen pidettyä kansanäänestystä, jossa maan kansalaisten piti ottaa kantaa siihen, ovatko he halukkaita valitsemaan presidenttinsä suorilla vaaleilla. Muutos olisi merkinnyt Chişinăussa pitkään vallinneen pattitilanteen loppua.

Moldovan kommunistit kehottivat boikotoimaan kansanäänestystä. Valitettavasti heidän strategiansa onnistui, sillä kansanäänestyksen tulosta ei voitu vahvistaa heikon äänestysaktiivisuuden vuoksi.

Kommunistien vastustajien, Chişinăun demokraattisten puolueiden koalition, on päästävä tämän epäonnistumisen yli ja varsinkin nieltävä ylpeytensä. Uskon, että sen jälkeen kyseisten puolueiden on autettava maataan sen matkatessa kohti Eurooppaa. Marraskuussa pidettävät vaalit ovat keskeisen tärkeä poliittinen testi tuotaessa Moldovaa lähemmäs Euroopan unionia.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Kuten olette kuulleet, Moldovan tasavalta on ollut poliittisessa pattitilanteessa jo reilusti yli vuoden ajan. Olemme kuitenkin kaikkia tietoisia siitä, että kun otetaan huomioon, miten vähän sillä on ollut aikaa, se on ottanut valtavia askelia kohti Euroopan unionia.

Eilinen kansanäänestys olisi todellakin saattanut lopettaa poliittisen pattitilanteen Moldovan tasavallassa ja tuoda maan lähemmäs Euroopan unionia. Näin ei kuitenkaan käynyt. En kuitenkaan usko, että tämä merkitsee sitä, että kommunistit voittivat yhdyntymistä Eurooppaan ajavan allianssin, vaan kyse on vain pienestä esteestä Moldovan tasavallan tiellä kohti Euroopan unionia.

Mielestäni Moldovan tasavallalle on jatkossakin tarjottava tukea ja kannustusta, koska se on osoittanut selkeästi, että sen tulevaisuus on Euroopassa.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, kesäkuussa alkanut protesti, johon osallistuu imaameja ja mufteja Bulgarian kaikista 1 200 muslimiseurakunnasta, on leviämässä. Lauantaina vartijat piirittivät Sofiassa sijaitsevan päämuftin toimiston. Käsky tuli ylimmältä muslimineuvoston puheenjohtajalta Nedim Gendzheviltä, joka toimii tehtävässään tuomioistuimen määräyksestä vastoin kansan tahtoa. Vartijat estivät työntekijöitä pääsemästä rakennukseen joitakin päiviä ennen muslimien Eid al-Fitr -vapaapäivää. Muftit ovat esittäneet 213 000 nimikirjoitusta vuonna 2009 laillisesti vaaleilla valitun johdon tueksi, mutta oikeus kieltäytyy yhä asian rekisteröinnistä. Tämä naurettava tilanne nostaa esille valtion tökerön puuttumisen uskonnollisten yhteisöjen itsehallintoon ”hajota ja hallitse” -periaatteen perusteella.

Bulgarian muslimit ovat laittoman toiminnan uhreja. Toimet ovat oikeusvaltion vastaisia johtuen oikeuslaitoksen ja hallituksen saamattomuudesta, minkä avulla ei kyetä takaamaan kansalaisille järjestäytymis- ja uskonnonvapautta. Tämän vuoksi kehotan Euroopan komissiota ottamaan tapauksen erityistutkintaan.

Kiitos.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti EU:n erillisvirastoista. Olin tänään Wienissä lanseeraamassa pientä erillisvirastoja käsittelevää taskukirjaa. Kirjaa varten tekemäni tutkimukset paljastivat, että jos lasketaan mukaan toimeenpanovirastot, hajautetut virastot ja neuvoston alaiset virastot, meillä on ensi vuonna yli 40 erillisvirastoa. Tämä maksaa meille 1,7 miljardia euroa vuosittain, ja yli 7 000 EU:n virkamiestä tekee töitä tämän EU:n salaisen toisen hallinnon piirissä.

Tämä hallitsematon kasvu ja ongelmat, joita siitä on seurannut, ovat jo yleisesti tiedossa. Nyt kaivataankin kipeästi ratkaisuja. Esitän kirjassani yksitoistakohtaisen suunnitelman, jonka avulla voidaan vuosittain säästää 500 miljoonaa euroa veronmaksajien rahoja. Jokainen kansalainen voi tilata kirjan ilmaiseksi itselleen verkkosivustoni kautta.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Viime maanantain traagiset, kahdeksan Slovakian kansalaisen hengen vaatineet tapahtumat Bratislavassa Devinska Nova Vesin alueella ovat aiheuttaneet järkytystä ja surua kaikkialla Slovakiassa. Konekivääritulituksessa menetettyjen ihmishenkien lisäksi 15 ihmistä haavoittui. Tähän mennessä tutkimuksissa on käynyt ilmi, että ampumisen taustalla olivat huonot välit naapureiden kesken, mikä luultavasti ajoi epävakaa yksilön tähän kauhistuttavaan tekoon. Teon taustalla ei kuitenkaan ollut rotukysymyksiä, sillä ainoastaan yksi kahdeksasta uhrista oli romani.

Viranomaiset reagoivat nopeasti, poliisin erityisjoukkojen toimet olivat asianmukaisia ja hallitus seuraa nyt tiiviisti tämän raa’an teon tutkintaa ja tukee politiikallaan toimia, joiden avulla voidaan parantaa kansalaisten turvallisuutta ja turvata heidän oikeutensa. Tarkoitus on kiinnittää huomiota etenkin niin sanottuihin korkean riskin alueisiin ja uudelleenarviointiin. Haluan vielä lisätä, arvoisa puhemies, että Slovakian tasavalta on kunnioittanut uhrien muistoa viettämällä kansallista surupäivää.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Jäsenvaltioiden leikatessa julkisia menojaan haluan painottaa roolia, jonka EU voi ottaa, jotta se auttaa meitä elvyttämään taloutemme.

EU:lla on käytettävissään monia tärkeitä rahastoja, mukaan luettuina seitsemäs puiteohjelma, maaseudun kehittämiseen tarkoitettut varat ja rakennerahastot.

Tuore esimerkki siitä, miten varoja käytetään oikein hyväksi, on tämänpäiväinen ilmoitus osoittaa 107 miljoonaa puntaa kokoojakatuun Walesin Port Talbotissa. Yli 50 miljoonaa puntaa rahoituksesta tulee Euroopan aluekehitysrahastolta. Tämän tärkeän hankkeen avulla on jatkossa mahdollista ottaa kokonaan uusi alue kaupungista elvytyksen kohteeksi, ja haluan erityisesti esittää onnitteluni Neath Port Talbotin maakuntaneuvostolle ja tietenkin Walesin kansalliskokoukselle.

Meidän on varmistettava, että tämän tyyppinen rahoitus jatkuu koko vuoden 2011 ja myös uusien rahoitusnäkyvien aikana vuoden 2013 jälkeen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, energian toimitusvarmuus on erittäin tärkeä osa EU 2020 -strategiaa. Itse asiassa ilman sitä on vaikea nähdä, miten mitkään tavoitteista voidaan saavuttaa.

On selvää, että valtiot toivovat saavuttavansa uusiutuvaa energiaa koskevat tavoitteensa suunnitelmien mukaisesti, mutta vaikka niin kävisikin, olemme edelleen riippuvaisia kolmansien maiden toimituksista. Tällä hetkellä useimmilla valtioilla on yksipuolisia järjestelyjä. On aika siirtyä monenvälisiin järjestelyihin. Tätä helpotetaan Lissabonin sopimuksen 194 artiklalla.

Toivon, että pääsemme tilanteeseen, jossa meillä on paitsi yhteinen maatalouspolitiikka ja yhteinen kalastuspolitiikka myös yhteinen energiapolitiikka, etenkin kun kyse on yhteyksistä kolmansiin maihin – ensinnäkin toimitusvarmuuden varmistamiseksi ja toiseksi sen varmistamiseksi, että Venäjän kaltaiset maat eivät voi käyttää etuaan hyväksi, kuten ne ovat tehneet viimeisen parin vuoden ajan.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Ruokavaliolla on suuri vaikutus fyysiseen ja henkiseen kehitykseen sekä omaan terveyteemme pitkällä aikavälillä.

Epäterveellinen ruokavalio on ratkaiseva tekijä sellaisissa sairauksissa kuin diabetes, syöpä ja sydäntaudit. Tästä syystä on tärkeää, että asianmukaista ravitsemuskasvatusta tarjotaan paitsi aikuisille etenkin lapsille. Itse asiassa etenkin kouluilla voi olla ratkaiseva rooli annettaessa terveellistä ruokavaliota koskevaa opetusta.

Haluan lisäksi kiinnittää huomionne siihen, millaista haittaa on lelujen yhdistämisestä roskaruokaan, ja varoittaa asiasta.

Meidän on siis varmistettava, että Euroopan komissio kiinnittää mahdollisimman nopeasti huomiota lastemme ravitsemuskasvatukseen ja terveyteen.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, kaikki meistä ovat korostaneet tarvetta investoida koulutukseen ja tietoyhteiskuntaan, ja olemme käyttäneet kaikki mahdolliset keinot niin tehdäksemme. Samanaikaisesti meidän on kuitenkin pantava merkille ja tuomittava huono lainsäädäntö, johon turvaudutaan jokaisessa Euroopan valtiossa.

Kerron teille esimerkin Kreikasta: Kreikassa opiskelijoiden on päästävä läpi korkeakoulujen pääsykokeista. Kreikan hallitus katsoi aiemmin, että hyväksytyt suorituksen raja on 10; toisin sanoen opiskelijoiden oli saatava kymmenen kahdestakymmenestä pisteestä voidakseen kirjoittautua korkeakouluun.

Hiljattain Kreikan hallitus luopui tästä hyväksytyt suorituksen rajasta käsittämättömistä syistä. Seurauksena on se, että opiskelijat voivat nyt saada opiskelupaikan kreikkalaisessa korkeakoulussa arvosanalla 0,91/20. Tähän nyt vähintäänkin on saatava muutos. Meidän

kaikkien on tuomittava tällaiset toimet korkea-asteen koulutuksen edistämiseksi eri puolilla Eurooppaa.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Myös Keski- ja Itä-Euroopan alueen taloustilanteeseen liittyy parempia tuloksia, mikä on hyvä uutinen. Tästä huolimatta on havaittavissa myös, että vaikka Unkarin taloudelliset näkymät ovat parantuneet, kansainvälinen arvio sen taloudellisesta tilanteesta on hieman heikentynyt. Tämän vuoksi ei ole odotettavissa, että lyhytaikaiset korot laskevat seuraavien kuuden kuukauden aikana. Tämä devalvoi noin 1,5 miljoonan unkarilaisen ottamat valuuttalainat, ja nämä kansalaiset joutuvat tilanteeseen, jossa heitä uhkaa häätö. Pyydämme eurooppalaista hallintoa kaikin tavoin ponnistelemaan sen varmistamiseksi, että luottamus Unkariin palautetaan ja kansainvälisten sijoittajien luottamus vahvistaa Unkarin forinttia. Tällä on ennen talven tuloa valtavan suuri merkitys 1,5 miljoonan valuuttalainan kanssa kamppailevan ihmisen kannalta.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, La Macarena ei ole ainoastaan iloinen tanssi; se on myös keskellä Kolumbiaa sijaitseva surullisenkuuluisaksi tullut pikkukaupunki. Vuonna 2009 alueen paikalliset maanviljelijät valittivat saastuneesta vedestä. Sitten La Macarenan haudankaivaja väitti haudanneensa noin 2 000 tunnistamatonta ruumista.

Justice for Colombia -järjestön koordinoima poliitikoista ja ammattiyhdistysaktivisteista koostuva valtuuskunta osallistui La Macarenassa pidettyyn kuulemistilaisuuteen. Monet tilaisuuteen tulleet olivat kulkeneet päiväkausia viidakossa kertoakseen omat tarinansa sukulaisista, jotka oli raiskattu ja joita oli uhkailtu ja jotka lopulta olivat kadonneet jäljettämiin. Järjestäjät kertoivat meille kaksi päivää myöhemmin saaneensa tappouhkauksia. Näimme joukkohaudan, jota vartioivat sotilaat, joita itseään epäillään osallisuudesta näihin tappoihin.

Maailmassa ei ole yhtäkään valtiota, jossa katoaa pakkokeinojen seurauksena enemmän ihmisiä kuin Kolumbiassa. 90 prosenttia väkivallanteoista jää rankaisematta. EU:n vapaakauppasopimuksen pikainen solmiminen olisi ainoastaan palkinto järjestelmällisistä ihmisoikeusrikkomuksista Kolumbiassa.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, keskustelu käytiin juuri, mutta haluan vielä kerran kiinnittää huomiota Sakineh Mohammadi-Ashtianiin, jonka Iranin hallitus on tuominnut kuolemaan ja jota joka päivä uhkaa teloitus äärimmäisen raa'assa kivittämiserituaalissa.

Viime viikonloppuna hänelle määrättiin lisärangaistukseksi 99 ruoskaniskua brittisanomalehden julkaistua valokuvan naisesta, jonka pää ei ollut peitetty. Valokuvassa oli kuitenkin eri nainen, eivätkä sanomalehden anteeksipyynnöt ole mitenkään vaikuttaneet tuomioon. Sakineh Mohammadi-Ashtianin pelastamiseksi ja näiden halpamaisten käytänteiden julkituomiseksi on syntynyt laaja solidaarisuusliike.

Mikä valtio voi 2000-luvulla ilmoittaa selvin sanoin rikoslaissaan minkä kokoisia kiviä tuomittua kohti on heitettävä, jotta tämä saadaan hengiltä? Kyseinen valtio on Iran.

Kivitykset on onnistuttu viime vuosina estämään ainoastaan kansainvälisen ja poliittisen liikehdinnän ansiosta ja vain sen avulla on mahdollista saada Iranin hallitus taipumaan. Velvollisuutemme poliittisina päättäjinä, kansalaisina ja ihmisinä on estää tapahtumasta se, mikä ei olisi mitään muuta kuin murha. Tästä syystä kehotan Euroopan unionia ryhtymään toimiin Sakineh Mohammadi-Ashtianin pelastamiseksi.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

20. Euroopan globalisaatorahaston rahoitus ja toiminta (lyhyt esittely)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Miguel Portasin budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan globalisaatorahaston rahoituksesta ja toiminnasta (2010/2072(INI)) (A7-0236/2010).

Miguel Portas, esittelijä . – (PT) Arvoisa puhemies, esittelemäni mietintö perustuu kompromissiin kahden sellaisen ryhmän välillä, joilla on hyvin erilaiset näkemykset työllisyyspolitiikasta ja työttömien suojelusta. Haluaisin siksi kiittää varjoesittelijöitä sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa ja budjettivaliokuntaa yhteistyöhalukkuudesta, jota ne ovat osoittaneet saadakseen aikaan sopimuksen, joka voi olla hyödyllinen joukkoyrityksien uhreille Euroopan unionissa.

Tämä sopimus perustuu kahteen lähtökohtaan: ensimmäinen on se, että kriisin yhteiskunnalliset vaikutukset tuntuvat jatkossakin, myös talouden mahdollisesti elpessä, mikä on kaikkea muuta kuin varmaa. Joukkoyrityksien ei siksi ole menneisyyttä, vaan ne vaikuttavat valitettavasti edelleen maidemme yhteiskunnalliseen elämään. Ensimmäinen päätös on siksi yksinkertainen: haluammeko vai emmekö halua jatkaa vuoteen 2020 asti Euroopan globalisaatorahastoa, joka on ainoa väline, jonka EU on omistanut joukkoyrityksien kohteeksi joutuneille työntekijöille? Mietinnössä annettu vastaus on selkeä: kyllä, me haluamme lähettää voimakkaan viestin työttömille; kyllä, me katsomme, että heitä on tuettava ohjelmilla, joilla helpotetaan uudelleenkoulutusta ja työelämään palaamista; ja kyllä, he ansaitsevat mielestämme uuden mahdollisuuden, ja me, vastuussa olevat poliitikot, olemme sen heille velkaa.

Toinen lähtökohta on se, että rahastoa käynnistettäessä sen toimintatavassa oli paljon puutteita, mutta sitä koskevaan asetukseen esitetyt muutokset ovat lisänneet huomattavasti sen hyödyntämistä koskevien tukihakemusten määrää. On kuitenkin vielä liian aikaista suorittaa arviointia, mutta voimme havaita ja määritellä tärkeimmän ongelman. Joukkoyrityksien kestää noin 12–17 kuukautta ennen kuin raha tulee jäsenvaltioihin ja joissain tapauksissa vielä kauemmin. Meillä on kiireellisten sosiaalisten tarpeiden täyttämiseen tarkoitettu rahasto, joka etenee etanan vauhdilla. Juuri sosiaaliset seuraukset huolestuttavat minua: tämän hitauden takia monet työntekijät eivät loppujen lopuksi hyödy rahastosta; se myös vähentää hakemusten laatimista alueilla ja maissa, joiden tilanne on vakavin.

Hallitukset eivät puolestaan pane hakemuksia täytäntöön ennen kuin ne on hyväksytty Brysselissä, koska silloin ne joutuisivat aloittamaan rahoituksen kansallisen osan avulla samaan aikaan, kun talousarvioissa toteutetaan säästöjä. Siksi mietinnössä ehdotetaan monia lyhyen aikavälin toimenpiteitä, joilla aikaa lyhennetään puoleen, ja siksi ehdotetaan, että rahastosta tehdään pysyvä vuodesta 2013 alkaen.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jotkin rahastosta eniten hyötynneet jäsenvaltiot vastustavat sen yksinkertaistamista: ne pelkäävät, että sen toiminnan nopeuttaminen johtaa siihen, että rahaa vaaditaan koko ajan enemmän. Puhukaamme suoraan: se riski on olemassa riippumatta siitä, onko rahasto hidaskas vai nopea. Riski pitkään kestävästä keskinkertaisesta kasvusta on olemassa, koska se riippuu siitä, mikä vaikutus säästötoimilla on talouksiemme elpymiseen.

Puhumme tänään kuitenkin jostakin aivan muusta: EU:n asenteesta joukkoyrityksiin ja siitä, uhraammeko niiden uhrit talousarvion rajoitusten alttarille vai pystymmekö

kiinnittämään näihin ihmisiin ainakin sen verran huomiota kuin kiinnitimme rahoitusjärjestelmään, joka pelastettiin veroillamme.

Tämän mietinnön päätös perustuu etiikkaan, siihen, miten suhtaudumme lähimmäisiimme ja siihen, miten suhtaudumme EU:hun. Minä haluan yksiselitteisesti sosiaalisen EU:n.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Haluaisin sanoa muutaman seikan Euroopan globalisaatorahaston rahoituksesta ja toiminnasta.

Yhdeksän jäsenvaltiota, mukaan luettuna Romania, joka on muita heikommassa asemassa globalisaation vaikutusten osalta, ei ole päässyt tähän mennessä hyödyntämään tätä rahastoa. Yksi syy siihen on kelpoisuusperusteiden rajoittavuus, myös niihin vuonna 2009 tehdyn tarkistuksen jälkeen.

EGR on hyödyllinen väline, mikäli se on joustava. Haluan kuitenkin kiinnittää huomiota siihen, että asiasta vastaavat Romanian viranomaiset eivät ole vielä hyväksyneet lainsäädäntöpuitteita, joita EGR:n käyttö edellyttää. Samaan aikaan kaiken tämän kanssa työttömien määrä Romaniassa on kahden viime vuoden aikana tasaisesti kasvanut ja tänä kesänä siellä on ilmoitettu koko EU:n suurimmasta määrästä rakenneuudistustoimia.

Uskon, että EGR:n saatavuus ja rakennerahastojen ja liittymistä valmistelevan tuen parempi hyödyntäminen olisivat lieventäneet talouskriisin vaikutusta Romaniassa.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos, että annatte minulle tilaisuuden puhua lyhyesti. Euroopan globalisaatorahasto on olennaisen tärkeä, ja sitä on suojeltava ja tuettava. Ilman omaa syytään työttömiksi jääneiden työntekijöiden tarpeita on tuettava.

Minuun otti äskettäin yhteyttä tästä erityisrahastosta kiinnostunut vaalipiirini asukas, ja Yhdistyneen kuningaskunnan uutta hallitusta on moitittava siitä, että konservatiivien ja liberaalien liittouma kehottaa lopettamaan tämän rahaston. Toivon todella, että he istuvat alas ja miettivät uudelleen tätä vastuutonta asennettaan rahastoon, joka todella auttaa työtä tekeviä ihmisiä. Olennaisen tärkeää on, että meidän antamaamme tukea ja suojelua tarvitaan ja että tarvittaessa on myös tehtävä mukautuksia.

Tuen tätä rahastoa. Haluan, että sitä tuetaan ja suojellaan, ja haluaisin myös varmistaa, että sitä käytetään mahdollisimman asianmukaisesti.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin kiittää Miguel Portasia hänen työstään. Koska olen vaalipiirini myötä osallisena kahdella alueella, joilla on tehty hakemus Euroopan globalisaatorahastolle, minun on sanottava, että se on yleisesti hyvin myönteistä kehitystä. Komissio tuli hyvin ystävällisesti käymään ja selitti sitä Waterford Crystal -yhtiön työntekijöille. Yksi heistä kuvaili sitä lahjaksi Euroopan unionilta, ja sellaiseksi se on tarkoitettu.

Tukihakemus on kuitenkin pettänyt hienoisesti ihmisten odotukset. Se johtuu osittain valtion virastoista, joista yksi – FÁS – on hyvin tuttu komissiolle, koska se on aiemmin ollut komission kuultavana varojen väärinkäytön takia. Se on heikentänyt niiden asemaa työntekijöiden osalta.

Meillä on kuitenkin myös tapana olla liian joustamattomia erityisesti silloin, kun ihmiset yrittävät perustaa oman yrityksensä, sekä varojen osoittamisen ajankohdan osalta. Aloituspäivämäärä on hakemuksen päivämäärä, jonka pitäisi olla päivämäärä, jolloin rahoitus myönnetään. On käsiteltävä tällaisia asioita. Toivon, että tilanteesta voidaan tehdä joustavampi.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa ja budjettivaliokunnassa käytyjen keskustelujen ansiosta on saatu aikaan hyvin laadittu mietintöluonnos.

Pidän myönteisenä sen panosta Euroopan globalisaatiorahaston tulevaisuutta koskevaan keskusteluun. Siinä käsitellään esimerkiksi työmarkkinaosapuolten välttämätöntä osallistumista asiakirjojen laatimiseen ja huomiota, jota on kiinnitettävä niiden pk-yritysten integroimiseen, jotka toimivat alihankkijoina suurilla työmailla, joilla irtisanomisia toteutetaan.

Katson lisäksi, että tulevaisuudessa olisi harkittava vakavasti mahdollisuutta luoda riippumaton rahasto, jolla on omat maksusitoumus- ja maksumäärärahasensa. Kyse on yksinkertaisesti siitä, että annetaan niin kovasti toivomallemme sosiaaliselle Euroopalle asianmukaiset resurssit.

Jotkut ihmiset eivät halua sitä, joten on pyydetty kohta kohdalta -äänestystä, jotta tämä kohta voidaan poistaa. Keskustelulle olisi erittäin haitallista, jos mietinnössä ei mainittaisi kaikkia mahdollisuuksia näiden rahastojen rahoituksen parantamiseksi. Hyvät kollegat, vetoan siksi haluunne jatkaa tämän välineen parantamista torjumatta mitään mahdollisuutta suoralta kädeltä ja pyydän teitä äänestämään tätä kysymystä koskevan koko 16 kohdan puolesta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, haluaisin korostaa kolmea uutta asiaa. Ensimmäinen liittyy ehkäisytoimenpiteisiin, joita on toteutettava, jotta monikansallisia yhtiöitä estetään siirtämästä tuotantoaan, jotta torjutaan työttömyyttä ja jotta nostetaan oikeudet sisältävän työllisyyden tasoa. Toinen koskee tätä rahastoa koskevia hakemuksia, joita ei saa milloinkaan käyttää tekosyynä tai joilla ei saa suojella tai helpottaa irtisanomisia, jotka johtuvat yhtiön rakenneuudistuksesta tai monikansallisten yhtiöiden tuotannon siirtämisestä. Kolmas koskee sitä, että EU:n osuutta rahoituksesta on nostettava 65 prosentista ainakin 80 prosenttiin, jotta suurimmissa talousvaikeuksissa olevat jäsenvaltiot voivat käyttää rahastoa, jolloin suurimmassa tarpeessa olevia työttömiä tuettaisiin nopeasti ja tehokkaasti, mitä ei ole aiemmin tapahtunut eikä tapahdu nytkään.

Dacian Cioloș, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ensiksi haluaisin komission puolesta onnitella esittelijää, Miguel Portasia, erinomaisesta työstä, jonka hän tehnyt tämän erittäin kattavan mietinnön laatimisessa, ja yhteistyöstä, jota hän on tehnyt lausunnon antavien muiden valiokuntien esittelijöiden kanssa.

Tämä mietintö on hyvin ajankohtainen, koska se voidaan helposti sisällyttää työhön, jota komissio on tällä hetkellä tekemässä täyttääkseen kaksi määräaika. Ensimmäinen niin sanottu kriisipoikkeus, jonka nojalla Euroopan globalisaatiorahasto voi antaa tukea työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi, ja jonka nojalla sen yhteisrahoituksen osuus on 65 prosenttia, päättyy vuoden 2011 lopussa. Meidän on selvitettävä, onko tätä poikkeusta tarpeen jatkaa tai palauttaa yhteisrahoituksen osuus 50 prosenttiin kaupan liittyvien irtisanomisten osalta.

Toinen määräaika on vuoden 2013 lopussa, se on päivämäärä, jolloin EGR-asetus on tarkistettava. Sen osalta yksi tärkeimmistä kysymyksistä on päättää, pitäisikö tämä rahasto liittää seuraavaan monivuotiseen rahoituskehukseen.

Panemme tyytyväisinä merkille, että Miguel Portasin mietinnössä tuetaan tämän rahaston perustamisen taustalla olevia syitä ja että siinä korostetaan, että tämä väline on säilytettävä.

Mietinnössä itse asiassa ehdotetaan, että pysyvän välineen pitäisi olla yksi tulevaisuuden vaihtoehtoista, ja kehoitetaan komissiota antamaan sen osalta ehdotus.

Miguel Portas ehdottaa, että vuodeksi 2011 suunniteltu väliarviointi esitetään aiemmin ja saatetaan loppuun 30. kesäkuuta 2011 mennessä. Se aiheuttaa ongelman tarkistetun EGR-asetuksen osalta, koska kertomukset tarkistetun asetuksen jälkeen hyväksytyistä ensimmäisistä tapauksista ovat saatavilla vasta marraskuun alussa vuonna 2011. Meillä on tietenkin edellinen loppukertomus, jota voidaan käyttää niiden asetuksen perusteiden tarkistamiseen, joita ei ole muutettu, esimerkiksi rahaston toimivaltaan kuuluvien toimien toteutumisaste, näiden toimenpiteiden vertaileva analyysi, työmarkkinaosapuolten kuulemismenettelyt ja analyysi rahaston vaikutuksesta sen edunsaajiin.

Mietinnössä todetaan, että käyttöaste on ollut tähän asti sangen vaatimaton. Rahoitustuki on hyväksytty vain 27 tapauksessa, ja vain hyvin harvat alat ovat edustettuina. Yhdeksän jäsenvaltiota ei ole toimittanut hakemusta. Vain 80 miljoonaa euroa saatavilla olevasta 1,5 miljardista eurosta on käytetty. Ensimmäisen 11 hakemuksen osalta komissio on pyytänyt maksamaan takaisin miltei 40 prosenttia myönnettyistä määristä.

Haluaisin korostaa mietinnön mukaisesti, että nämä luvut koskevat vain alkuperäisen asetuksen nojalla hyväksytyjä hakemuksia ja että, kuten mietinnössä aivan oikein todetaan, asetuksen tarkistaminen on lisännyt huomattavasti tästä rahastosta tehtyjen tukihakemusten määrää kohteena olevien työntekijöiden ja talousarvion osalta.

Mietinnössä kehoitetaan aivan oikein tekemään parannuksia erityisesti irtisanomisten ja rahaston tukien maksamispäivämäärän välisen ajan lyhentämisessä. Komissio pyrkii päättäväisesti nopeuttamaan ja yksinkertaistamaan näitä menettelyjä, mutta jotkin näistä parannuksista edellyttävät enemmän järjestelyjä kaikilta asianosaisilta osapuolilta: komissiolta, jäsenvaltioilta ja budjettivallan käyttäjältä.

Komission ja Euroopan parlamentin välisen tiiviin koordinoinnin, erityisesti aikataulukysymysten osalta, pitäisi auttaa meitä lyhentämään näitä aikoja. Jäsenvaltioita olisi kannustettava toimittamaan hakemukset heti, kun irtisanomisista ilmoitetaan. Komission pitäisi puolestaan antaa jäsenvaltioille enemmän tietoja ja neuvontaa, ja sen pitäisi asettaa itselleen 3–4 kuukauden määräaika omaa arviointiaan varten.

Panemme merkille pyynnön laatia ehdotus kriisipoikkeuksen jatkamisesta monivuotisen rahoituskehyksen loppuun asti. Olen samaa mieltä siitä, että vuoden 2013 jälkeisen ajan osalta EGR-kysymystä olisi tarkasteltava seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevien neuvottelujen yleisissä puitteissa ja että pysyvän rahaston perustamisen olisi oltava yksi käsiteltävä vaihtoehto.

Mietintö on täynnä ajatuksia ja ehdotuksia, ja se on hyödyllinen panos uuden asetuksen laatimisessa. Komissio on myös suunnitellut monia kuulemistapaamisia jäsenvaltioiden ja muiden sidosryhmien kanssa. Olen varma, että esittelijä ja myös muut Euroopan parlamentin jäsenet osallistuvat näihin kuulemisiin, koska tarkoituksena on parantaa rahastoa ja tehdä siitä tulevaisuudessa vielä tehokkaampi välineenä, jolla testataan EU:n solidaarisuutta irtisanottuja työntekijöitä kohtaan.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 7. syyskuuta 2010 klo 12.30.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Tuen tätä Euroopan globalisaatorahaston (EGR) rahoituksesta ja toiminnasta laadittua mietintöä, koska olen täysin samaa mieltä esittelijän ajatuksesta tämän rahaston nopeammasta käyttöönnotosta. EGR perustettiin välineeksi, jolla lievitetään joukkortisanomisten kohteeksi joutuneiden työntekijöiden kokemia globalisaation kielteisiä vaikutuksia ja autetaan heitä löytämään uusia työpaikkoja tukemalla yksilöllisiä työelämään palauttamisohjelmia. EGR:n varojen vuotuinen enimmäismäärä on 500 miljoonaa euroa, jota jäsenvaltiot eivät ole koskaan käyttäneet täysimääräisesti. Tällä hetkellä joukkortisanomisesta kuluu edelleen 12–17 kuukautta siihen, että EGR antaa tuen sitä hakeneelle jäsenvaltiolle. Menettelyn yksinkertaistamista ja joustavoittamista koskevien esittelijän ehdotusten ansiosta voisimme puolittaa EGR:n käyttöönottamiseen vaaditun ajan. Talous- ja rahoituskriisistä johtuvaan työttömyyden kasvuun vastaamiseksi on olennaisen tärkeää, että EGR:stä tulee pysyvä tukiväline, joka on todella joustava ja konkreettinen. Vain siten EGR:ää voidaan käyttää edistämään uudenlaisten, kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen edellyttämiä uusia taitoja ja siten parantamaan EU:n kilpailukykyä globaalistuvassa toimintaympäristössä.

Giovanni Collino (PPE), kirjallinen. – (IT) Globalisaatio on meille ja lapsillemme valtava mahdollisuus, mutta samalla se pelottaa meitä, koska se luo sellaisia vaurauden jakautumisen muotoja, joita on vaikeampaa valvoa ja hallita oikeudenmukaisesti.

Rajojemme ylittäminen ja identiteettimme vaarantuminen tarkoittavat, että meidän on luotava aiempaa vakaampia kulttuureja, joissa keskinäinen kunnioitus ja vilpitön ymmärrys voivat edelleen kukoistaa. Ensimmäisiä asioita, jotka ansaitsevat ymmärryksemme, on oltava niiden perheiden edut, jotka huomaavat yhtäkkiä olevansa ilman tuloja koko ajan vaikeutuvan taloustilanteen takia.

Euroopan globalisaatorahaston on oltava ratkaisu näille perheille, ja sen on oltava tehokas väline unionin tulevassa taloudellisessa kehityksessä. Talouskriisin keskellä emme voi sallia, että täytäntöönpanotoimijamme ovat liian joustavia, koska se haittaisi väistämättä enemmän kansalaisiamme kuin politiikkaamme.

Sen tosiasian, että meillä on edelleen valtavasti kuolleita hankkeita, joita on esitetty mutta joita ei koskaan ole pantu täytäntöön, pitäisi saada meidät miettimään, miten ohjelmamme ja pysyvät rahastomme voivat riittää sellaisenaan, ja siten harkitsemaan vakavasti arvoa, joka saadaan asettamalla Euroopan globalisaatorahasto Euroopan sosiaalirahaston rinnalle EU:n työllisyysalan toimintaa koskevana pysyvänä välineenä.

Louis Grech (S&D), kirjallinen. – (EN) EGR on tarpeellinen väline torjuttaessa suuntausta, jossa EU:n kansalaiset menettävät työpaikkojaan globalisaation ja finanssikriisin vuoksi. Yhdyn myös siihen näkemykseen, että rahastossa on nykymuodossaan parantamisen varaa. Vaikka rahaston perustamisen jälkeen hakemusmenettelyä on nopeutettu ja yksinkertaistettu, finanssikriisin vakavuus vaatii mielestäni, että meidän on tehtävä enemmän rahaston toiminnan optimoimiseksi, jotta sillä voidaan saavuttaa ne tavoitteet, joita varten se luotiin. Näitä varoja todella tarvitsevien olisi voitava saada niitä ajoissa, jotta pitkäaikaistyöttömyyden monet haittavaikutukset voidaan pitää mahdollisimman vähäisinä. Kehotankin komissiota tutkimaan mahdollisuutta sallia hakemusmenettelyn aloittaminen heti, kun irtisanomissuunnitelmista ilmoittaa, eikä vasta kun ne pannaan toimeen, kuten nykyisin menetellään. Haluaisin kuitenkin saada tarkempia tietoja ohjelman täytäntöönpanosta ja etenkin sen pitkän aikavälin vaikutuksista. Lähtökohtaisesti ohjelmalla osoitetaan rahaston tuottamat hyödyt suhteessa kustannuksiin; tästä syystä kannatan

ehdotusta siitä, että EGR:stä tehdään riippumaton rahasto, jolla on omat maksusitoumus- ja maksumäärärahasa uudessa monivuotisessa rahoituskehityksessä.

Georgios Stavrakakis (S&D), kirjallinen. – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin aloittaa onnittelemalla esittelijää, Miguel Portasia, mietinnöstä, ja Pervenche Berèsia hänen työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta antamastaan merkittävästä panoksesta. Jatkuva talouskriisi ja sen hyvin valitettavat seuraukset ovat antaneet EGR:lle lisäarvoa EU:n sosiaalipolitiikan välineenä ja tehneet siitä entistä merkittävämmän tuen. Sen uudelleen koulutusta ja työelämään palaamista koskevien ohjelmien nojalla joukkoyrittäjien kohteeksi joutuneille työntekijöille tarjottava kertaluonteinen rahoitustuki on erityisen tärkeää. Siksi, kuten mietinnössä todetaan, EGR:n toimivallan laajentamista koskevat väliaikaiset muutokset, jotka otettiin käyttöön vuonna 2009 ja joiden määrä päättyy vuonna 2011, on säilytettävä vuoteen 2013 asti. Älkäämme unohtako, että näiden muutosten avulla voidaan osoittaa todellista solidaarisuutta työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi. Tarvitaan kuitenkin myös Euroopan globalisaattorahaston kattavaa arviointia. Sen avulla saadaan perusta rahaston yksinkertaistamista koskevien konkreettisten ehdotusten esittämiseksi ja niiden tarkastelulle, jotta se toimisi nopeammin ja tehokkaammin.

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Edelleen kestää 12–17 kuukautta ennen kuin Euroopan globalisaattorahastosta (EGR) annetaan rahoitusta. Tuota aikaa voitaisiin vähentää, jos jäsenvaltiot toimisivat heti, kun joukkoyrittäjien ilmoitetaan. Jäsenvaltioita kehoitetaan luomaan ja myös hyödyntämään kaikkia mahdollisia synergioita, jotta EGR:n avulla voidaan EU:n tasolla toimia nopeammin ja tehokkaammin, kun joukkoyrittäjien tapahtuu. Komissiota kehoitetaan parantamaan EGR:ää koskevaa tietoa ja sen näkyvyyttä jäsenvaltioiden ja rahaston mahdollisten edunsaajien keskuudessa. Komissiota kehoitetaan sisällyttämään parlamentille esittämäänsä välikertomukseen muun muassa työelämään palaamisen onnistumisaste, edunsaajien taitojen päivittämistä koskeva arviointi ja analyysi EU:n rahoittamien eri ohjelmien koordinoinnista. Vuoden 2011 talousarvioesityksessä on ensimmäistä kertaa maksumäärärahoja EGR:lle. EGR-hakemuksia ei pitäisi rahoittaa yksinomaan siirroilla Euroopan rakennerahastojen budjettikohdista; sitä varten on määritettävä eri budjettikohdat. Haluaisin erityisesti korostaa, että EGR:ään ei missään nimessä saa suhtautua monikansallisten yhtiöiden taustatukena, vaan sitä pitäisi käyttää yksinomaan tukemaan joukkoyrittäjien kohteeksi joutuneita työntekijöitä.

21. Kaupparekistereiden yhteenliittäminen (lyhyt esittely)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Kurt Lechnerin oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö kaupparekistereiden yhteenliittämisestä (KOM(2009)0614 – 2010/2055(INI)) (A7-0218/2010).

Kurt Lechner, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kaupparekisterien tai yritysrekisterien – kuten niitä myös kutsutaan – merkitys käy ilmi niiden yrityksistä annettujen direktiivien suuresta määrästä, joissa on käsitelty tätä asiaa, vanhimman ollessa jo vuodelta 1968, ja joilla on jo saatu aikaan erittäin arvokkaita parannuksia.

Suuri muutos tapahtui vuonna 2003, kun säädettiin, että kyseisiä rekisterejä on pidettävä sähköisesti, jotta rajatylittävään käyttöä voitaisiin parantaa huomattavasti. Rekisterejä pidetään edelleen kansallisella tasolla, ja vain tiedot, jotka voidaan syöttää rekisteriin kansallisesti ja joiden osalta toimivalta on kansallista, rekisteröidään. Sen muuttaminen ei ole suunnitelmisamme.

Ei ole tarpeen korostaa, että rajatylittävä pääsy rekisterin tietoihin on merkittävää ja että sitä voitaisiin parantaa; se on itsestään selvää. Ongelmat ovat kahdella alalla. Ensinnäkin kansalaisten rajatylittävää pääsyä on parannettava, ja se tarkoittaa kansalaisia laajimmassa merkityksessä; toisin sanoen jokaista asianosaista – riippumatta siitä, onko hän asianajaja, notaari, veroneuvoja, ammattiliiton jäsen, työntekijä tai kuka muu tahansa.

Toinen kysymys on se, että yhteentoimivuutta – rekisterien välistä yhteistyötä – on parannettava. Se koskee erityisesti tapauksia, joissa yrityksen päätoimipaikka on rekisteröity yhteen maahan ja sivuliike toiseen maahan. Tällaisissa tapauksissa voi usein viedä liian kauan ennen kuin päätoimipaikkaan liittyvät tiedot on jäljennetty sen maan rekisteriin, jossa sillä on sivuliike, ja lisäksi sitä ei usein tehdä aivan asianmukaisesti. Tämä prosessi voitaisiin ehkä automatisoida.

Komission ponnistuksia on pidettävä myönteisinä ja niitä on tuettava varauksetta. Kustannuksia leikataan, aikaa säästetään ja siten sisämarkkinoita edistetään edelleen. Haluaisin esittää huomioita muutamasta kohdasta. Ensinnäkin kaupparekisterin tiedot eivät välttämättä ole vertailukelpoisia muuten saatavilla olevan tiedon kanssa. Sillä on kuitenkin oikeudellinen asema, ja tämä oikeudellinen asema vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen. Siitä on huomautettava käyttäjille, jotta he eivät oleta, että toisen jäsenvaltion rekisterissä olevia tietoja voidaan käyttää samalla tavalla kuin heidän omassa maassaan.

Olisi kuitenkin mahdollista yksinkertaistaa käytettyjä muotoja vakiomuotoihin, perustaa yhtenäinen hakuportaali ja parantaa käytettyä terminologiaa, jotta tiedot voidaan antaa saataville useilla tai jopa kaikilla virallisilla kielillä. Tällaisia aloitteita on jo ollut paljon, eurooppalainen kaupparekisteripalvelu EBR ja Euroopan kaupparekisterien yhteentoimivuutta koskeva BRITE-hanke vain kaksi mainitakseni, ja jäsenten keskuudessa vallitsee yleinen yksimielisyys siitä, että tämän alan yhteistyötä olisi edistettävä. Näiden rekisterien puutteet johtuvat ensinnäkin siitä, että tiedot annetaan vapaaehtoisesti, toiseksi, että kaikki jäsenvaltiot eivät osallistu niihin ja kolmanneksi, että ne ovat osittain edelleen kokeiluvaiheessa.

Minulla tai parlamentilla ei ole vaadittua teknistä asiantuntemusta, eikä meillä tarvitsekaan olla. Jäsenten suuri enemmistö on samaa mieltä siitä, että tätä hanketta olisi edistettävä näiden aloitteiden puitteissa. Se voi olla todella onnistunut vain, jos kaikki osallistuvat siihen. Emme halua vielä vaatia tästä lainsäädäntöehdotuksia. Jos kaikki osallistuvat vapaaehtoisesti ja se toimii, lainsäädäntöä ei tarvita. Joka tapauksessa tavoitteena on koko asian edistäminen, kun se on teknisesti ja objektiivisesti asianmukaista, ja kaikkien jäsenvaltioiden osallistuminen.

Haluaisin päättää puheenvuoroni kiittämällä niitä, jotka työskentelivät kanssani tämän osalta, ja valiokuntia, joita kuultiin. Oletan, että tämä hanke saa laajan tuen ja että se hyväksytään äänestyksessä.

Zuzana Roithová (PPE). –(CS) Minun mielestäni se, että kaupparekistereitä ei ole liitetty yhteen, tarkoittaa komission koordinoititehtävän epäonnistumista. Jäsenvaltioita on tosiaan jo kolmen vuoden ajan vaadittu pitämään kaupparekistereitään sähköisessä muodossa. Valtioista 19, mukaan luettuna viimeinen uusi valtio, Tšekin tasavalta, jakaa tietonsa Euroopan kaupparekisterejä koskevan hankkeen puitteissa. Tietojen laatu ja niiden siitä johtuva arvo tietenkin vaihtelevat paljon. Monissa paikoissa ei määritellä oikeudellista vastuuta ja tietojen tarkkuutta, tai kansallisten kaupparekisterien sijasta on vain alueellisia rekisterejä.

Tuen esittelijää ja kehotan komissiota kiinnittämään tähän asianmukaista huomiota. Ja kehotan myös, että jäljellä oleville kahdeksalle valtiolle, jotka Portugalia lukuun ottamatta ovat kaikki uusia jäseniä, myönnetään asianmukaista tukea, rahoitustuki mukaan luettuna. Rajatylittävä pääsy rekistereihin on tärkeää luotonantajille, liikekumppaneille ja kuluttajille, mutta myös julkisten hankintojen oikeusvarmuuden ja avoimuuden edistämiseksi.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan ensiksi kiittää esittelijää, Kurt Lechneriä, oikein hyvästä yhteistyöstä. Kykenimme saamaan aikaan käyttökelpoisen kompromissin.

Lyhyesti sanottuna, ryhmäni mielestä tärkeimmät kohdat ovat seuraavat: ensinnäkin kaikkien jäsenvaltioiden pakollinen osallistuminen, kuten aiemmin mainittiin, toiseksi yleinen pääsy yhden ainoan virallisen portaalin kautta, kolmanneksi, kuluttajansuojaa koskeva näkökulma – toisin sanoen se, että tiedot ovat luotettavia ja ajankohtaisia. Erityisen tärkeää on myös tiedottaa kuluttajille oikeusvaikutuksista. Lopuksi, järjestelmän on oltava käyttäjätavallinen. Komission on määritettävä, miten se saadaan teknisesti aikaan.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Koska 27 jäsenvaltion EU:ssa on yli 20 miljoonaa yritystä, joista 99 prosenttia on pieniä ja keskisuuria yrityksiä, kaupparekistereiden yhteenliittäminen on mielestäni välttämätöntä sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan varmistamiseksi.

Jokaisessa jäsenvaltiossa on 1. tammikuuta 2007 alkaen ollut pakollista tallentaa kaupparekisterien sisältämä tieto sähköisesti saataville verkkoon. Rekisteröintivaatimukset ovat kuitenkin erilaisia ja sidosryhmät kohtaavat erilaisia kieliä, hakuetoja ja rakenteita.

Siksi katson, että kaikkien jäsenvaltioiden on osallistuttava Euroopan kaupparekisterien yhteentoimivuutta ja Euroopan kaupparekisteriä koskevien hankkeiden kaltaisiin hankkeisiin. Kaikki jäsenvaltiot osallistuvat jo sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmään.

Kaupallisia yrityksiä koskevan tiedon sähköisen saatavuuden helpottaminen voisi saada aikaan yli 160 miljoonan euron vuotuiset säästöt. Säästöt voisivat kuitenkin olla vielä suurempia, jos sähköistä laskutusta koskeva aloite pantaisiin täytäntöön ja jos sitä olisi mahdollista käyttää yhden ainoan portaalin kautta.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Sisämarkkinoiden tarjoamien etujen, rajatylittävän kaupan mahdollisuuksien jatkuvan kasvun ja oikeusvarmuuden vuoksi on olennaisen tärkeää yhtenäistää kaupparekisterien sisältämä tieto ja kyseisten tietojen hankintaa ja käsittelyä koskeva menetelmä. Jos onnistumme saamaan aikaan kaupparekistereiden tehokkaan yhteenliittämisen, helpotamme asianosaisten osapuolten tiedonsaantia ja suhteiden hallinnointia ja sen lisäksi vahvistamme niiden asemaa kaupallisten ja oikeudellisten suhteiden avoimuuden sekä oikeusvarmuuden tarpeen osalta.

Siksi minusta on olennaisen tärkeää yhtenäistää kaupparekistereissä tarjottua tietoa koskeva järjestelmä kaikissa jäsenvaltioissa. Kyseisellä lähestymistavalla taattaisiin huomattavasti suurempi avoimuus, ja se olisi hyödyllistä aiemmin mainittujen suhteiden lisäksi ehkä myös monien kielteisten vaikutusten estämisessä, esimerkiksi, kun muutetaan yritysten rekisteröityjä toimipaikkoja ja muita yksiköjä ja perustetaan sivuliikkeitä muihin jäsenvaltioihin tai rajatylittävissä sulautumisissa ja hankinnoissa.

Dacian Cioloș, *komission jäsen.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kaupparekistereiden yhteenliittäminen on hanke, jolla autetaan tekemään taloudellisista toimijoista avoimempia, palauttamaan luottamus ja edistämään pk-yritysten pääsyä

sisämarkkinoille. Onnittelten Kurt Lechneriä ja oikeudellisten asioiden valiokuntaa tästä mietinnöstä.

Näkemyksemme ovat hyvin samankaltaiset. Komissio antaa viimeistään vuoden 2011 alkuun mennessä joitakin lainsäädäntöehdotuksia, joissa päätelmänne epäilemättä näkyvät.

Rahoitus- ja talouskriisi on korostanut rahoitusmarkkinoiden ja muiden toimijoiden avoimuuden merkitystä. Jos halutaan, että kansalaiset tuntevat luottamusta, heillä täytyy olla saatavillaan luotettavat ja ajankohtaiset viralliset tiedot yrityksistä. Kaupparekistereillä voi olla siinä olennainen osa, koska niihin kirjataan yritykseen liittyvät tiedot ja annetaan ne yleisön saataville.

Vaikka näiden tietojen saaminen onkin helppoa niissä jäsenvaltioissa, joissa yritys on rekisteröity, usein on, teknisten ja kielellisten syiden takia, vaikeaa saada samat tiedot toisesta jäsenvaltiosta. Kaupparekistereiden yhteenliittämällä tarjotaan siksi pienille ja keskisuurille yrityksille, kuluttajille ja työntekijöille täydentävä ja välttämätön tietoväline.

Haluaisin nyt esittää muutaman huomion tietyistä Kurt Lechnerin mietinnön näkökulmista. Panen merkille huolenne hallinnollisesta lisätaakasta, joka voi mahdollisesti aiheutua näiden rekistereiden yhteenliittämisestä. Voin vakuuttaa teille nyt, että emme aio säätää yrityksille uusia kustannuksia, suoria tai välillisiä.

Jaan myös toiveenne siitä, että kaikkien jäsenvaltioiden osallistumisesta yhteistyömekanismiin tehdään pakollista. Sellaisessa mekaniismissa on tosiaankin järkeä vain, jos kaikki jäsenvaltiot tukevat sitä.

Ulkomaisia sivuliikkeitä koskevien tietojen säännölliseen päivittämiseen liittyvän yhteistyön osalta totean, että komissio aikoo antaa lainsäädäntöehdotuksen kyseisestä mekaniisista, johon jäsenvaltioiden on osallistuttava. Se on epäilemättä sisämarkkinoiden puuttuva linkki.

Suosittellette myös yhden ainoan portaalin luomista tietoja varten. Meillä on sama tavoite saada kansallisten rekisterien sisältämä tieto saataville. Kuluttajien, työntekijöiden, pienten ja keskisuurten yritysten mutta myös muiden jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten on voitava päästä näihin palveluihin esteettä.

Edelleen esteettömyydestä totean, että haluamme tarjota tiedot kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä. Se on ennakoedellytys tavoitteellemme saada sisämarkkinat lähemmäksi kansalaisia.

Lisäksi, rekisterien käyttäjille on tiedotettava selkeästi rekisterin sisältämän kansallisen tiedon soveltamisalasta ja erilaisista seurauksista, jotka voivat vaihdella huomattavasti maasta toiseen. Tiedon laadun osalta on selvää, että yhteenliittämisen osana tarjottujen tietojen on oltava luotettavia, ajankohtaisia ja esteettömiä. Tämä on teiltä voimakas viesti, ja komissio on ottanut sen vastaan asianmukaisesti.

Lopuksi, voin vakuuttaa teille, että kaikissa komission aloitteissa kunnioitetaan henkilötietojen tai kaupallisten tietojen suojaa.

Hyvät parlamentin jäsenet, Kurt Lechnerin mietintö osoittaa selkeästi, millä tasolla parlamentti on sitoutunut auttamaan kaupparekistereiden aiempaa tehokkaammassa yhteenliittämisessä kuluttajien, yritysten ja niiden työntekijöiden hyväksi. Tällä hankkeella vahvistetaan sisämarkkinoita. Komissio pitää tätä myönteisenä ja odottaa mietinnön hyväksymistä täysistunnossa.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 7. syyskuuta 2010 klo 12.30.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Raffaele Baldassarre (PPE), kirjallinen. – (IT) Kaupparekistereiden yhteenliittäminen on olennainen ennakoedellytys EU:n talousalueen yhdentämiselle ja yritysten ja kuluttajien oikeusvarmuuden parantamiselle. Kurt Lechnerin mietinnössä korostetaan hyvin selkeästi ensisijaisia toimenpiteitä, jotka ovat välttämättömiä oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja rajatylittävien taloustoimien avoimuuden lisäämiseksi. Ensinnäkin on olennaisen tärkeää, että kaupparekistereiden yhteenliittäminen ja tiedon saatavuus toteutetaan yksissä ainoissa puitteissa. Sitä varten on välttämätöntä vahvistaa ja kehittää BRITE-yhteenliittämishankkeen tarjoamia mahdollisuuksia, jotta voidaan perustaa yksi ainoa portaali, jonka avulla kansalaisemme voivat saada tietoa eurooppalaisista yrityksistä. Toiseksi, on olennaisen tärkeää, että se hyväksytään siten, että kaupparekistereiden yhtenäistämistä tehdään pakollista kaikille jäsenvaltioille, jotta kaikki valtiot voivat osallistua siihen mahdollisimman pian. Se johtuu siitä, että kaikki sisämarkkinoiden yhtenäiseen kehittämiseen tähtäävät hankkeet edellyttävät kaikkien asianosaisten osapuolten osallistumista, jotta siitä voidaan tehdä pakollista heti, kun tekniset normit on kehitetty täysimääräisesti.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Jäsenvaltioiden kaupparekistereiden yhteenliittäminen merkitsee edistystä liiketoimintaympäristön yksinkertaistamisessa ja yrittäjien hallinnollisen taakan keventämisessä. Se on myös hyödyllinen väline, joka johtaa yhteistyöhön ja tiedonvaihtoon tai jopa yhteisen yleiseurooppalaisen tietokannan ja yhden ainoan portaalin luomiseen. Minun on kuitenkin pakko mainita, että huolimatta myönteisestä vaikutuksesta, joka tällä valiokunta-aloitteisella mietinnöllä on, eli vähenevät kustannukset, mielestäni tietojen kääntäminen kaikille EU:n virallisille kielille on ratkaisu, jonka kustannukset ovat suurempia kuin edut. Meidän pitäisi mielestäni niellä kansallinen ylpeytemme kunkin jäsenvaltion omasta kielestä ja edistää vain yhden tai enintään kahden todella laajasti puhutun kielen (englanti ja ranska) käyttämistä eri hallinnollisissa menettelyissä, esimerkiksi tämän mietinnön kohteena olevassa menettelyssä.

Zuzana Brzobohatá (S&D), kirjallinen. – (CS) Kaupparekistereiden yhteenliittämistä koskeva mietintö on vastaus neuvoston 25. ja 26. toukokuuta 2010 antamiin päätelmiin. Tämä on aloite, joka on osa EU:n monimuotoista lähestymistapaa kuluttajansuoja-alalla. Mielestäni kaikki aloitteet, jotka johtavat avoimeen lähestymistapaan Euroopan unionin alueella toimivia yrityksiä koskevien tietojen osalta, ansaitsevat tukea. Haluaisin korostaa, että tuen erityisesti komission kehotusta luoda yksi ainoa portaali kaupparekisterejä koskevalle tiedolle ja etenkin kaikkien EU:n jäsenvaltioiden osallistumista. Vain siten on mahdollista saada aikaan todellinen ja selkeä suoja kansalaisille kuluttajina sekä oikeusvarmuus koko unionin sisämarkkinoilla.

22. Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla (lyhyt esittely)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Tadeusz Zwiefkan oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 täytäntöönpanosta ja tarkistamisesta (2009/2140(INI)) (A7-0219/2010).

Tadeusz Zwiefka, *esittelijä.* – (PL) Arvoisa puhemies, Bryssel I -asetuksessa annetaan erityissäännökset tuomioistuimen toimivallasta siviili- ja kauppaoikeuden alalla ja tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta toisissa jäsenvaltioissa. Sitä on aivan oikein ylistetty loistavaksi menestykseksi. Se on helpottanut tuomioiden vapaata liikkumista, se on lisännyt oikeusvarmuutta ja se on mahdollistanut samanaikaisten menettelyjen välttämisen, vaikka tietyissä piireissä sitä on arvosteltu epäkäytännölliseksi tai yritysten vastaiseksi. Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiot katsotaan myös epäjohtonmukaisiksi. Kun Bryssel I -asetus hyväksyttiin, parlamentissa järjestettiin vain yksi kuuleminen. Nyt parlamentilla on paljon tekemistä kaikkien asetuksen tarkistusta koskevien tulevien ehdotusten kanssa, tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen nojalla, joten on hyvä, että teemme jo työtä komission vihreän kirjan osalta. Vihreässä kirjassa esiin tuotuja kysymyksiä ovat muun muassa eksekvatuurimenettelystä luopuminen, asetuksen toimivuus kansainvälisessä oikeusjärjestyksessä, oikeuspaikan valintaa koskevien lausekkeiden toimivuus, asetuksen toimivuus teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa kiistoissa ja mahdollinen vireilläolovaikutusta koskevan menettelyn uudistus. Olen yrittänyt laatia harkitun ja tulevaisuuteen suuntautuneen mietinnön. Kantaani on vahvistanut reaktio kahteen työasiakirjaan, joissa tuin eksekvatuurimenettelystä luopumista, jonka pitäisi tuoda konkreettisia etuja Euroopan unionin kansalaisille. Olen kuitenkin edelleen vakuuttunut siitä, että tuota askel on korvattava velallisten asianmukaisiin takeisiin liittyvällä erityismenettelyllä. Eksekvatuurimenettelystä luopumisesta riippumatta olen vakuuttunut siitä, että hallituksen asetuksia ei pitäisi panna täytäntöön suoraan alkuperävaltiossa, elleivät kyseisen valtion asianmukaiset oikeusviranomaiset ole tutkineet niitä, ja lisäksi olisi muutettava periaate, jonka mukaan täytäntöönpanolauseke voidaan hylätä tai muuttaa vain niissä tapauksissa, joissa tuomio ei ole yhdenmukainen täytäntöönpanolausekkeen sallivan valtion oikeusjärjestyksen kanssa. Tietyissä olosuhteissa hallituksen asetus ei saata vastata edellisiä tuomioistuimen päätöksiä alkuperävaltiossa.

Vastustan edelleen välimiesmenettely sulkemista asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Katson kuitenkin, että meidän olisi pohdittava perusteellisemmin välimiesmenettelyn ja oikeuskäsittelyn suhdetta ja ettei ajatusta välimiesoikeuden perussuojasta kannata viedä pitemmälle, ennen kuin tätä asiaa on tarkasteltu kattavasti ja siitä on keskusteltu perusteellisesti. Tulevaisuudessa pidän ajatusta asetuksen säännösten täydellisestä vastavuoroisuudesta hyvin houkuttelevana. Nyt se on kuitenkin liian aikaista. Peräänkuulutan laajaa kuulemista ja poliittista keskustelua ennen kuin mitään sellaisia tätä asiaa koskevia toimia toteutetaan, jotka menisivät tässä mietintöluonnoksessa ehdottamia toimia pitemmälle. Kannatan myös ajatusta neuvottelujen uudelleenaloittamisesta kansainvälisiä tuomioita koskevasta yleissopimuksesta Haagin konferenssin foorumissa. Mietinnössä käsitellään todellakin joitakin hyvin monimutkaisia ongelmia kansainvälisen yksityisoikeuden alalla. Huolimatta siitä, että herjausta koskevaa kysymystä ei ole käsitelty komission vihreässä kirjassa, ongelma, joka koskee edullisimman oikeuspaikan valintaa mahdollisimman suurten vahingonkorvauksien saamiseksi herjaustapauksissa, on todellinen. Sananvapauden ja lehdistönvapauden ja herjauksen kohteeksi joutuneen henkilön tai henkilön, jonka oikeutta yksityisyyteen on loukattu, oikeuksien on oltava tasapainossa. Siksi vastustan herjausta koskevan kysymyksen jättämistä Bryssel I -asetuksen yleisperiaatteiden ulkopuolelle. Mietin tietysti, onko Bryssel I -asetuksen kaltainen väline asianmukainen väline kansainvälisen yksityisoikeuden periaatteiden sääntelyssä. Ehkä tarvitaan jotakin toista oikeudellista välinettä sääntelemään ristiriitaa lehdistönvapauden ja ihmisten perusoikeuksien välillä. Bryssel I -asetuksen tarkoituksena ei ole arvioida jäsenvaltioiden tuomioistuinten päätösten laatua. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin totesi

Luganon yleissopimusta koskevassa lausunnossaan selkeästi, että Bryssel I -asetus perustui keskinäiseen luottamukseen.

Haluaisin kiittää kollegoitani oikeudellisten asioiden valiokunnasta, erityisesti Diana Wallisia ja Evelyn Regneriä.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, Bryssel I on erittäin hyvä asetus. Sitä voitaisiin parantaa huolellisella eksekvatuurimenettelystä luopumisella, ja sen lisäksi voitaisiin saada aikaan todellisia parannuksia myös työntekijöiden ja kuluttajien suojelun osalta. Siksi minusta on hyvin valitettavaa, että Tadeusz Zwiefkan kanssa ei ollut mahdollista saada tästä aikaan kompromissia. Bryssel I -asetuksessa todetaan, että heikompi osapuoli voidaan asettaa Bryssel I -asetuksen säännöksiä parempaan asemaan hänen etujensa kannalta suotuisammilla tuomioistuimen toimivaltaa koskevilla säännöksillä kuin mitä yleiset säännökset edellyttävät.

Olisi siis asianmukaista – edullisimman oikeuspaikan tai oikeuden valinnan välttämiseksi – ottaa käyttöön erillinen oikeudenkäyntipaikka työriitoja varten. Se on erityisen tärkeää, jos aiomme tulevaisuudessa estää sellaiset tapaukset kuin asia Viking, joka sai aikaan melkoisen hälinän. Valitettavasti minulle ei ole enää aikaa käsitellä muita kohtia.

Sebastian Valentin Bodu (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä mietintö on erittäin tärkeä, tosin hyvin tekninen. Kansainvälisen yksityisoikeuden suhteiden standardointi on keskeinen osa täysimääräisten sisämarkkinoiden vahvistamista, ja sekä yritysyhteisö että oikeusalan toimijat suhtautuvat varmasti innokkaasti eksekvatuurimenettelystä luopumiseen.

Sopimuksen laatimisen kustannukset pienevät, ja samoin käy jäsenvaltioiden tuomioistuimissa käsitellyistä oikeusasioista johtuvan velkaperinnän kustannuksille. Pidän kuitenkin valitettavana, että tämän mietinnön vaikutuksia ei uloteta myös oikeaksi todistettuihin asiakirjoihin. Toivon, että tämä laiminlyönti korjataan, koska kyseisiä asiakirjoja, jos tuomioistuinten valtuuttamat julkiset notaarit ovat ne antaneet, kohdellaan kaikissa jäsenvaltioissa – Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta – samalla tavalla kuin tuomioistuimen päätöksiä.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Kansainvälisten siviilimenettelyjen alalla sisämarkkinoiden järkevää toimintaa häiritsevät tietyt erot toimivaltaa ja päätösten tunnustamista koskevissa kansallisissa säännöissä. Bryssel I -asetuksen kahdeksanvuotinen voimassaolo on osoittanut, että kyseinen toimenpide, jolla yhdessä Bryssel II -asetuksen kanssa luodaan kattava EU:n toimenpide siviili- ja kauppaoikeudellisten suhteiden alalla, on merkittävä ja sitä tarvitaan.

Siitä asti, kun tämä väline tuli voimaan, kansainvälisistä suhteista johtuvilla riidoilla on ollut yhtenäiset menettelysäännöt, joita sovelletaan tuomioistuinten päätösten tuomiovaltaan, tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon Euroopan unionissa.

Asianosaiset osapuolet ovat siten saaneet enemmän oikeusvarmuutta huolimatta erilaisista aineellista oikeutta koskevista toimenpiteistä. Minä itse katson, että tämä on yksi tärkeimmistä ja laajimmin käytetyistä välineistä kansainvälisessä yksityisoikeudessa, ja toivon, että välineen käyttöä tuetaan edelleen, että se kehittyy jatkuvasti ja että se myös osoittautuu tarpeelliseksi tuomioistuinten päätöksenteossa.

Dacian Cioloș, komission jäsen . – (EN) Arvoisa puhemies, pidämme myönteisenä parlamentin aloitetta ilmaista mielipiteensä Bryssel I -asetuksen tulevasta tarkistamisesta.

Haluaisin myös erityisesti kiittää esittelijää tästä hyvin perusteellisesta mietinnöstä, jonka avulla Euroopan parlamentti voi käsitellä tulevaa tarkistusta.

Tämä on ensimmäinen kerta, kun parlamentti on toisena lainsäätäjänä tämän Euroopan siviilioikeudellisen yhteistyön ydintä koskevan asiakirjan osalta. Pidämme myönteisenä parlamentin tukea tulevan tarkistuksen tärkeimmälle tavoitteelle, joka on tuomioiden todellisen vapaan liikkumisen toteuttaminen unionissa. Haluaisin korostaa, että eksekvatuurimenettelystä luopumisen pitäisi olla todellinen edistysaskel oikeudellisessa lähentymisessä, että komissio ei suhtaudu siihen vain joutavan muodollisuuden poistamisena vaan askeleena eteenpäin toinen toistemme oikeusjärjestelmiä kohtaan tuntemassamme keskinäisessä luottamuksessa ja että siksi nykyisiä kieltäytymisperusteita olisi vähennettävä asianmukaisten suojatoimien mukaisesti.

Pidämme myönteisenä parlamentin sopimusta siitä, että tuomioistuimen valintaa ja välimiessopimusta olisi suojeltava tehokkaasti unionissa. Komissio selvittää asianmukaisinta keinoa tämän tavoitteen saavuttamiseksi unionissa ja ottaa siinä huomioon asiaa koskevat kansainväliset yleissopimukset. Haluaisin kuitenkin huomauttaa, että välimiessopimusten suojelulla ei pitäisi rajoittaa tuomioiden vapaata liikkuvuutta unionissa.

Haluaisin myös korostaa, että Euroopan unionin pitäisi vahvistaa kansalaistensa oikeussuojaa maailmanlaajuisesti luomalla oikeudellisen ympäristön, jolla edistetään maailmanlaajuisia kauppaa ja tarjotaan eurooppalaisille yrityksillemme tasapuoliset toimintaedellytykset, kun ne harjoittavat liiketoimintaa Euroopan ulkopuolella.

Komissio kehottaa parlamenttia selkeyttämään tulevassa tarkistuksessa kantaansa tähän asiaan, joka todella koskee oikeuden saatavuutta Euroopassa ja Euroopan unionin lainsäädännöllä myönnettyjen oikeuksien täytäntöönpanoa.

Komissio pitää myönteisenä parlamentin tukea väliaikaisen tuen parantamiselle riita-asioissa ja kertoo selvittävänsä parasta etenemistietä Bryssel I -asetuksen puitteiden lisäksi EU:n pankkitakavarikon luomisen osalta.

Mielestäni tämä mietintö on myös ensimmäinen vaihe Bryssel I -asetuksen tulevassa tarkistuksessa. Meillä on varmasti tilaisuus keskustella tästä lisää tulevaisuudessa. Komissio aikoo ehdottaa asetuksen tarkistusta vuoden loppuun mennessä ja se odottaa innokkaasti yhteistyötä parlamentin kanssa ensimmäisen kerran tästä aiheesta.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 7. syyskuuta 2010 klo 12.30.

23. Etnisiin vähemmistöryhmiin kuuluvien naisten sosiaalinen integraatio (lyhyt esittely)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Antonyia Parvanovan naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatima mietintö etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten sosiaalisesta integraatiosta (2009/2041(INI)) (A7-0221/2010).

Antonyia Parvanova, esittelijä . – (EN) Arvoisa puhemies, pidän erittäin myönteisenä tilaisuutta esitellä tänään mietintöni etnisiin vähemmistöryhmiin kuuluvien naisten sosiaalisesta integraatiosta, erittäin tärkeästä asiasta, jota liian usein aliarvioidaan. Tämä keskustelu on myös hyvin ajankohtainen erityisesti Ranskan tämän kesän tapahtumien takia.

Integraatiota käsitellään hyvin usein tapana torjua vähemmistöryhmiin kohdistuvaa syrjintää. Yksi harvoin mainittu tosiasia kuitenkin on se, että naiset ovat usein syrjinnän suurimpia uhreja: ensiksi siksi, että he kuuluvat etniseen vähemmistöryhmään ja sen lisäksi vain siksi, että he ovat naisia.

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklalla kielletään kaikenlainen syrjintä, joka perustuu kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, mutta unionissa elää etnisiä vähemmistöryhmiä, jotka ovat edelleen syrjinnän, sosiaalisen syrjäytymisen ja eristämisen uhreja.

Tämä tilanne on sietämätön. Sanomme, että EU:n perusoikeuksia ei sovelleta kaikkiin EU:ssa eläviin ihmisiin? Sukupuolten tasa-arvon periaate on myös yksi peruskirjan keskeisistä periaatteista, mutta joskus se tuntuu unohtuvan erityisesti etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten tapauksessa.

”Etniselle vähemmistölle” ei ole yleismaailmallisesti hyväksyttyä määritelmää, ja itse kyseisen käsitteen käytöstä kiistellään. Mietinnössäni käytän käsitettä ”etninen vähemmistö” kattavana määritelmänä viittaamaan niihin ryhmiin, muun muassa romaniväestöön, jotka eivät hyödy EU:n perusoikeuksista.

Yritin laatia mietinnön, jossa arvioidaan EU:n sosiaalista integraatiota koskeviin politiikkoihin liittyviä kysymyksiä erityisesti etnisiin vähemmistöryhmiin kuuluvien naisten osalta ja nostaa esille niiden toimivia kohtia samoin kuin ongelmakohtia, jotta voitaisiin löytää ratkaisuja.

Yksi silmiinpistävimmistä kysymyksistä on pääsy työmarkkinoille ja julkisiin palveluihin kuten koulutukseen, terveydenhuoltoon, myös lisääntymisterveyden hoitoon, ja sosiaalipalveluihin – ja kun puhun lisääntymisterveydestä, puhun oikeudesta saada lapsi, en pelkää oikeudesta saada abortti.

Useimmissa tapauksissa nämä naiset ovat alttiimpia sosiaaliselle syrjäytymiselle, köyhyydelle ja äärimmäisille ihmisoikeusrikkomuksille, kuten ihmiskaupalle ja pakkosterilisaatiolle.

Mielestäni toimenpiteistä, joilla estetään kaikkiin etnisiin vähemmistöryhmiin kuuluvien naisten syrjäytyminen, on säädettävä tasa-arvoa, osallisuutta ja kasvutoimia koskevan EU:n politiikan laajemmissa puitteissa. Haluaisin korostaa perusoikeusviraston olennaisen tärkeää asemaa suvaitsevaisuuden ja yhdenvertaisuuden arvoja välittävän demokraattisen ja avomielisen yhteiskunnan kehittämisen takaamisessa.

Viraston on yhdessä kansallisten tasa-arvoelinten kanssa sisällytettävä tasa-arvoa ja naisten oikeuksia koskeva laaja-alainen näkökulma kaikkiin monivuotisen kehyksen osa-alueisiin ja toimiin.

Olen täysin tietoinen siitä, että edessämme oleva haaste edellyttää EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden yhteistä vastuuta ja kaikkien niiden käytettävissä olevien välineiden ja politiikkojen käyttämistä. Toisaalta vastuu siitä, että tehokkaasta osallisuudesta tulee todellisuutta, on sekä etnisillä vähemmistöillä että valtavirtaväestöllä.

Lopuksi haluaisin kiittää kaikkia kollegoitani naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnasta tästä asiakirjasta käymistämme hedelmällisistä keskusteluista.

Olen kuitenkin ollut sängen yllättyneet siitä, että tämän mietinnön laatimisprosessin aikana kansalliset näkökohdat ovat sekaantuneet mietinnön yleiseen tavoitteeseen, joka on pyrkiminen parempaan yhteistyöhön eurooppalaisten, kansallisten ja kansainvälisten

toimijoiden välillä yhdessä asianosaisten etnisten vähemmistöyhteisöjen kanssa ja myönteisten muutosten aikaansaaminen.

Viimeaikaiset tapahtumat Ranskassa ja Ranskan romaniväestöä koskevat toimet ovat itse asiassa hyvä esimerkki siitä, miten me emme katso ongelmia oikeasta näkökulmasta ja miten me emme käsittele kysymystä asianmukaisesti.

Ainoastaan heikoimmassa asemassa olevia, erityisesti naisia, koskevan yhdenmetyt ja yhteistyöhön perustuvan lähestymistavan ja erityisen strategian avulla pystymme tekemään integraatiosta eurooppalaisessa yhteiskunnassamme todellisuutta kaikille kansalaisille, kaikille naisille, riippumatta heidän oikeudellisesta asemastaan, rodustaan, iästään, sukupuolisesta suuntautumisestaan, etnisestä taustastaan ja uskonnostaan.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tasa-arvo on Euroopan unionin perusoikeuskirjan III luvun taustalla oleva periaate. Yhdenvertaisuutta lain edessä koskevan artiklan jälkeen 21 artikla on kyseisen periaatteen ehtoja parhaiten kuvaava lauseke: yhdenvertainen kohtelu ja yhdenvertaiset mahdollisuudet riippumatta kaikista eroista sukupuolesta, rodusta, ihonvärissä tai etnisessä alkuperässä.

Meidän on taattava suojelu sukupuoleen ja alkuperään perustuvalta syrjinnältä kaikilla tasoilla ja kaikille ihmisille, erityisesti naisille, riippumatta siitä, ovatko he EU:n kansalaisia vai eivät. Jotta yhdenvertaisuus voi toteutua, ei voida luoda mitään alaryhmiä, joilla on erilainen pääsy yhteiskunnalliseen elämään, vaan on taattava pääsy kaikille.

Tutkimuksella on tärkeä tehtävä. Tutkimuksesta on kehittynyt väline panna täytäntöön sukupuolta koskevaa EU:n politiikkaa, johon Euroopan tasa-arvoinstituutin sekä yliopistojen ja kansallisten instituuttien on osallistuttava, erityisesti tiedonkeruuvaiheessa. Päätän puheenvuoroni huomauttamalla kulttuurienvälisen sovittelijoiden merkittävästä asemasta.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Tämä aihe on ehkä erityisen ajankohtainen tänään, koska meillä oli muutama tunti sitten tilaisuus keskustella Iranin katastrofaalisesta tilanteesta, jossa on kyse naisista, joita uhkaa kuolemanrangaistus, ja luotan siihen, että Euroopan parlamentti lähettää tästä asiasta voimakkaan viestin.

Etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten sosiaalinen integrointi on arkaluonteinen asia, koska toisaalta meillä on sukupuolten tasa-arvoa ja yhdenvertaisia mahdollisuuksia koskevat EU:n periaatteet ja toisaalta tietysti tiettyjen etnisten vähemmistöjen kulttuurierot. Meidän ensisijaisena tavoitteenamme – ja meillä tarkoitan yhteiskunnan enemmistöryhmää tai sen jäseniä – on pystyä edelleen pyrkimään mahdollisuuksien lisäksi myös kompromisseihin, ja hyväksyä tietyt etnisten ryhmien jäseniin liittyvät luonne-erot.

Siksi katson, että tässä asiassa avainsanoja pitäisi olla vastaanottavaisuus, ymmärtäminen ja auttamishalu, ja sitten pystymme todella integroimaan nämä naiset onnistuneesti yhteiskuntaamme.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, yhdentyneessä Euroopassa yhdenvertaisen kohtelun olisi oltava perusoikeus, ei etuoikeus. Naisten asemaa on vahvistettava edelleen, jotta yhteiskunta ymmärtää, että naisilla on yhdenvertaiset oikeudet. Erityisesti etnisiin vähemmistöryhmiin kuuluvien naisten on tultava aiempaa näkyvämmiksi. Sen edistäminen koko Euroopassa on siksi ehdottoman järkevää ja olennaisen tärkeää. Siksi on keskityttävä enemmän koulutukseen ja työllisyyteen pääsyyn sekä sosiaalipalvelujen saatavuuteen. Vain siten integraatio voidaan toteuttaa.

Haluaisin tässä yhteydessä kuitenkin myös mainita naisten aseman maaseutualueilla. Tiloilla työskentelevät naiset ovat perustavanlaatuinen osa maaseudun elämää ja osa tilarakennetta. He työskentelevät erittäin ankarasti monilla aloilla. Naisilla on usein huomattava osa erityisesti tilan tuotteiden markkinoinnissa. Heidän osuutensa on välttämätön Euroopan kaikilla alueilla. Meidän on ponnisteltava edelleen vahvistaaksemme kuvaa itsenäisestä naisesta, jolla on yhdenvertaiset oikeudet kaikilla tasoilla.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). –(FR) Arvoisa puhemies, Antonia Parvanovan mietintö etnisiin vähemmistöryhmiin kuuluvien naisten sosiaalisesta integraatiosta on laadittu juuri oikeaan aikaan, kun Ranskan hallitus on käynnistämässä valtavaa operaatiota karkottaakseen romanimiehiä, -naisia ja -lapsia – Euroopan heikoimmassa asemassa olevia ja eniten syrjittyjä kansalaisia.

Romaninaiset ovat kaksinkertaisen syrjinnän uhreja alkuperänsä ja sukupuolensa takia. Heitä syrjitään perusoikeuksien, joita ovat oikeus koulutukseen, työllisyyteen ja terveydenhuoltoon, käytön osalta. Heidän naisina kokemansa väkivalta on toinen syrjinnän muoto.

Meidän on vaadittava, että kaikki jäsenvaltiot kunnioittavat Euroopan suurimman etnisen vähemmistön ja ennen kaikkea näiden naisten oikeuksia. Pakkotyö, ihmiskauppa, pakkosterilisaatio, lapsiavioliitot ja lukemattomat abortit ovat näiden naisten elämälle ominaisia, ja heidän ajamisensa kaupungista kaupunkiin, heidän siirtämisensä Euroopan toisesta laidasta toiseen, ei paranna heidän tilannettaan.

Kaikkien jäsenvaltioiden, myös Ranskan, velvollisuus on taata näiden naisten suojelu ja taata romanilasten, sekä poikien että tyttöjen, koulutus. Se on avain heidän vapauteensa ja heidän itsenäisyyteensä. Ollakseen vapaita ja itsenäisiä he tarvitsevat vakautta ja tukea, karkotuksia on mahdotonta hyväksyä.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Puhumme mietinnöissämme usein naisten vaikeasta asemasta Euroopan unionissa ja yritämme parantaa heidän tilannettaan ja antaa heille yhdenvertaiset mahdollisuudet. Miten paljon vaikeampaa se onkaan etnisiin vähemmistöihin kuuluville naisille, jotka ovat myös osa yhteiskuntaamme? Siksi meidän pitäisi myös auttaa heitä pääsemään työmarkkinoille ja saamaan koulutusta. Meidän pitäisi suojella heitä sosiaaliselta syrjäytymiseltä ja monitahoiselta syrjinnältä pyrkimällä saamaan heidät mukaan monenlaiseen poliittiseen ja yhteiskunnalliseen toimintaan. Vain siten voimme välttää stereotyyppioita, leimautumista, etnistä erottelua ja aivan yksinkertaisesti väkivaltaa ja uhkailua. Meidän pitäisi luoda näille ihmisille tilaisuuksia ja mahdollisuuksia, jotta kulttuurien ja perinteiden erot eivät muodosta estettä yhteiselle toiminnalle vaan sen sijaan luovat lisäarvoa. Muutaman viime päivän tapahtumat ovat osoittaneet, että jotkut ihmiset pyrkivät monikulttuurisen yhteiskunnan mahdollisesti aikaansaamiin vaikeuksiin vastaamisen sijasta pääsemään niistä eroon, mikä aiheuttaa vielä enemmän närkästyä ja sosiaalista paheksuntaa.

Franz Obermayr (NI). –(DE) Arvoisa puhemies, pakkoavioliitot, fyysinen ja seksuaalinen väkivalta naisia kohtaan, tappouhkaukset, täydellinen alistaminen, ei mahdollisuutta määrätä omasta kehostaan, vanhentuneet käsitykset naisista – ne kaikki ovat asioita, joita tapahtuu kaukaisten maiden lisäksi aivan täällä keskellämme – aivan Euroopan ytimessä – monissa siirtolaisperheissä. Jotkut hyvää tarkoittavat poliitikot, jotka ajattelevat itseään suurina naisten oikeuksien edistäjinä, vähättelevät näitä tapauksia yksittäisinä tapauksina. Vakavia ihmisoikeuksien loukkauksia oikeutetaan ja suvaitaan uskonnonvapauden varjolla.

Jos kuitenkin haluamme integraatiota, meidän on vastustettava äänekkäästi kyseisiä loukkauksia. Kehotan EU:ta puolustamaan naisia tässä ja nyt ja toimimaan patriarkaalisten rinnakkaisyhteiskuntien harjoittamaa sortoa vastaan – riippumatta siitä, tapahtuuko se muslimiperheissä vai romaniperheissä, joissa nuoria tyttöjä ei usein päästetä ollenkaan kouluun.

Ottakaamme integraation ja koulutustyön ohella ensimmäiset konkreettiset oikeudelliset askelet ottamalla käyttöön EU:n laajuinen burkhakielto ja tekemällä pakkoavioliitoista rikoksia kaikissa jäsenvaltioissa. Puolustakaamme valistuneita länsimaisia arvojamme!

Dacian Cioloș, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio pitää myönteisenä Antonyia Parvanovan mietintöä etnisiin vähemmistöryhmiin kuuluvien naisten sosiaalisesta integraatiosta.

Komissio tunnustaa, että erityisesti tällä ryhmällä on monia vastuksia ja että se kokee lukemattomia syrjinnän muotoja miltei kaikilla elämän aloilla, erityisesti työn, koulutuksen, terveydenhoidon ja asuntojen saatavuuden osalta. Komissio on korostanut etnisiin vähemmistöryhmiin kuuluvien naisten kohtaaman monenlaisen syrjinnän torjumisen merkitystä naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelmassaan vuosille 2006–2010.

Meidän on käytettävä kaikkia saatavillamme olevia välineitä tukeaksemme heidän taloudellista ja sosiaalista integraatiotaan, koska meidän on kunnioitettava sekä perusarvoja että ihmisten perusoikeuksia, ja myös siksi, että se on taloudellisesti perusteltua väestörakenteen muutosten takia.

Tavoitteena on käytännössä taata henkilökohtaisten oikeuksien täysimääräinen käyttö soveltamalla kaikkea asiaankuuluvaa EU:n lainsäädäntöä, erityisesti rotudirektiiviä, varmistaa EU:n rakennerahastojen paras mahdollinen käyttäminen ja keskittyä EU:n tasolla vähemmistöryhmiin työpaikalla edistämällä sosiaalista osallisuutta ja torjumalla köyhyyttä.

Komissio korostaa edelleen etnisiin vähemmistöryhmiin kuuluvien naisten integraation merkitystä tulevassa naisten ja miesten tasa-arvoa koskevassa strategiassaan, jonka se antaa tässä kuussa.

Elisabeth Köstingerin puheenvuoroon viitaten olen täysin tietoinen siitä, että jopa yhteisessä maatalouspolitiikassa naisten asema maaseutuyhteisössä on kysymys, jota pitäisi käsitellä tulevaisuudessa aiempaa selkeämmin.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 7. syyskuuta 2010 klo 12.30.

24. Naisten asema ikääntyvässä yhteiskunnassa (lyhyt esittely)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Sirpa Pietikäisen naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatima mietintö naisten asemasta ikääntyvässä yhteiskunnassa (2009/2205(INI)) (A7-0237/2010).

Sirpa Pietikäinen, esittelijä . – (FI) Arvoisa puhemies, ikääntyminen nähdään yhteiskunnassa, niin Euroopan unionin kuin jäsenvaltioidenkin selvityksissä, valitettavan usein kielteisenä ilmiönä, taakkana ja rasitteena eläkerasituksen, palvelusuoritteiden tai tarvittavien terveydenhuolto- ja lääkitysmenojen osalta.

Tosiasiasa ikääntyminen ja ikäihmisten oikeudet kuitenkin ovat paitsi osa perusoikeuksia, myös yhteiskuntaa hyvin voimakkaasti rikastuttava ilmiö. Ikääntyvät ihmiset pitävät huolen hyvin suuresta osasta puolisoidensa, läheistensä tai lastensa epävirallista hoitoa. Heillä on myös runsaasti osaamista ja hiljaista tietoa niin työyhteisöissä kuin sosiaalisissa yhteisöissä. Puhumattakaan siitä, että ikääntyvät ihmiset ovat erittäin merkittävä kulutuksen voimavara, eivätkä suinkaan pelkästään kielteinen rasite.

Perusoikeusasiakirja ja oikeusperusteinen lähestymistapa ikääntymiseen edellyttävät, ettemme suhtaudu ikääntymiseen tai ikäihmisiin kielteisellä asenteella, vaan kunnioittavasti positiivisella asenteella. Erityiseksi haasteeksi tämä tulee naisten ja ikääntyvien naisten tapauksessa. Ikääntyminen on hyvin painokkaasti myös naiskysymys ja tasa-arvokysymys, sillä naiset elävät vanhemmiksi, naiset osallistuvat useammin epäviralliseen omaishoivaan ja naiset ovat usein töissä sosiaali- ja terveydenhuoltoalalla eli aloilla, joilla vastataan ikääntyvien ihmisten yksityisestä tai julkisesta hoivapalvelusta.

Naiset myös kokevat usein kaksin- tai kolminkertaista syrjintää. Työelämässä ikääntyvän naisen on vaikeampi edetä urallaan tai hänen on vaikeampi työllistyä irtisanomisen jälkeen. Puhumattakaan sitten samalla tavalla kuin terveydenhuollon piirissä tai palveluiden piirissä, jos ikääntyvä nainen kuuluukin etniseen, seksuaaliseen tai uskonnolliseen vähemmistöön tai kuuluu muulla tavoin sosioekonomiselta asemaltaan erityisen heikkoon ryhmään.

Naisilla on myös suurempi vaara köyhtyä ikääntyessään ja naisten työeläkkeet jäävät usein pienemmiksi. Tätä sukupuolisensitiivisyyttä valitettavasti ikääntymisselvitykset Euroopan unionissa eivät useimmiten ole ottaneet huomioon. Terveystutkimuksen, lääketutkimuksen tai sairaustutkimuksen tapauksessakaan naisten ja miesten välisiä eroja ei useinkaan ole tuotu esille.

Siksi mietinnössä vaaditaan komissiota laatimaan vuoden 2011 loppuun mennessä toimintaohjelma, jossa taataan lisää resursseja ikääntymisen ymmärtämiseksi tarvittavaan tutkimukseen. Katsotaan, mitä toimenpiteitä tarvitaan ikääntyvien ihmisten, erityisesti naisten hoidon laadun parantamiseksi ja sosiaaliturvan tason parantamiseksi, ja kehoitetaan laatimaan peruspalveludirektiivi. Vaaditaan sukupuoleen ja ikään liittyvien sairauksien tunnistamista ja hoitoa, ja vaaditaan erityisesti vuosittaista kertomusta ikäsyrjinnästä ja niistä toimista, joihin Euroopan unionissa ja kansallisella tasolla on ryhdytty ja ryhdytään ikäsyrjinnän poistamiseksi.

Vuonna 2012 vaaditaan uusia toimenpiteitä siitä, miten ikäsyrjintä voidaan Euroopan unionista poistaa. Kiitän kollegoitani valiokunnassa hyvästä yhteistyöstä ja odotan komissiolta tehokkaita toimenpiteitä ikääntyvien naisten ja ikääntymiskysymyksien hoidossa.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Yhteiskunnastamme ei anna kovin hyvää kuvaa, että yli 65-vuotiailla naisilla on viisi prosenttia suurempi köyhyysriski kuin miehillä. Se puolestaan johtuu siitä, että he huolehtivat perheestään, kasvattivat lapsensa ja siitä, että heidän kokonaistulonsa ovat keskimäärin miesten tuloja alhaisemmat. Tämä ei voi jatkua. Aikaa, jonka he omistavat pienten lasten hoitamiseksi, ei saa katsoa vapaa-ajaksi vaan työksi, jonka osalta he ovat oikeutettuja palkkaan ja myös eläkekertymään. Niin pitäisi olla myös niiden miesten osalta, jotka hoitavat lapsia äidin sijasta. En tietenkään ole samaa mieltä siitä, että valtioiden pitäisi ottaa huomioon iäkkäiden lesbo-, biseksuaali- ja transseksuaalinaisten erityistilanne. Tarkoittaako se, että heidän asemansa pitäisi olla muita iäkkäitä naisia parempi? Toivon, että sellaisia syrjiviä kohtia ei hyväksytä huomisen äänestyksessä.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, tämä mietintö on valitettavasti edelleen erittäin tarpeellinen. On valitettavaa, että ikääntyvän yhteiskunnan naiset ovat edelleen kyseisen yhteiskunnan muita heikommassa asemassa olevia jäseniä, aivan kuten ennen. Jos tarkastellaan naisten työhistorioita, on selvää, että suurin osa hoitotyöstä – ei vain lasten kasvattaminen ja heistä huolehtiminen vaan myös muu kotityö – jää edelleen naisten harteille, että, aivan kuten ennen, suurta osaa tästä työstä ei tunnusteta taloudellisesti eikä muuten. Iäkkäiden köyhyys on kasvava ongelma.

Haluaisin kuitenkin myös korostaa toista asiaa. Meidän on terveydenhoidon alalla kiinnitettävä erityistä huomiota naisten tarpeisiin. Tiedämme, että naiset huolehtivat yleisesti erittäin hyvin perheensä jäsenten terveydestä mutta kiinnittävät liian vähän huomiota omaan terveyteensä. Kehottaisin siksi komissiota lähettämään yksittäisille jäsenvaltioille erittäin voimakkaan muistutuksen siitä, että myös naisista on huolehdittava.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Näytän olevan yksi harvoista miehistä, jotka ottavat kantaa tähän asiaan. Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomionne erityisesti joihinkin rahoitusnäkökulmiin.

Tällä mietinnöllä ja komission aloitteella julistaa vuosi 2012 aktiivisen ikääntymisen ja sukupolvien välisen solidaarisuuden eurooppalaiseksi teemavuodeksi voidaan tarjota vaaditut puitteet uusien suuntaviivojen kehittämiseksi, myös koheesiopolitiikassa ja aluekehityksessä.

Voimme toteuttaa ja käyttää tässä mietinnössä mainittuja tutkimuksia ja analyysejä luodaksemme uudet perusteet, joiden mukaan osoitetaan varoja ja tuetaan alueita, joilla kohdataan iäkkäitä naisia koskeva monitasoinen kysymys.

Iäkkäiden naisten määrä, tiettyä lääketieteellistä tai sosiaalista toimenpidettä edellyttävät sairaudet, perherakenne ja naisten asema iäkkäiden hoitamisessa voivat olla tekijöitä, jotka komissio sisällyttää luetteloon niistä tekijöistä, joilla määritetään puitteet aluekehityssuunnitelmien laatimiselle kansallisella tasolla.

Pidän tätä mietintöä erityisen myönteisenä ja uskon lujasti, että se vaikuttaa myös tapaan, jolla käsittelemme tätä kysymystä muissa valiokunnissa.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää esittelijää. Mielestäni hän on laatinut erinomaisen mietinnön. Kuten me kaikki tiedämme, kukaan meistä ei nuorru, ja meidän on ehdottoman tärkeää suhtautua ikääntymiseen myönteisesti. On ihmeellistä, että elämme pidempään ja terveemmin, ja sen pitäisi olla juhlan aihe. Näin ei kuitenkaan ole monen naisen osalta, ja tässä mietinnössä käsitellään sitä.

Vuonna 2010 perheen hoitovastuun kantavat useimmiten naiset, oli kyse sitten lapsista tai iäkkäistä sukulaisista ja, kuten tästä mietinnöstä opimme, se johtaa iäkkäiden naisten köyhyyteen aikana, jolloin heidän pitäisi voida nauttia ihmisarvoisesta elämästä ja kunnioituksesta, kuten esittelijämme on sanonut.

Tämä mietintö on merkittävä myös siksi, että siinä otetaan esiin ikääntyneiden hyväksikäyttö, jonka me kaikki tässä parlamentissa tuomitsemme ja jolle on annettava poliittisesti ensisijaisempi asema.

Meidän pitäisi myös vaatia parhaiden käytäntöjen jakamista aktiivisesta ikääntymisestä, ikääntyvien yliopistosta ja tavoista, joilla uusia tekniikoita voidaan käyttää. Haluaisin kiittää esittelijää ja toivon, että me kaikki toimimme tehdäksemme ikääntymisestä mahdollisimman aktiivista ja arvokasta.

Antonia Parvanova (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, myös minä haluaisin kiittää esittelijää. Sanotaan, että ikääntyvällä väestöllä on merkittävä vaikutus sosiaaliturvaan ja julkiseen talouteen. Väestömuutoksen yleisissä puitteissa naisilla on perinteisesti miehiä suurempi vaara köyhtyä ja saada alhaista eläkettä. Siksi on olennaisen tärkeää, että poliittisille päätöksentekijöille tiedotetaan asiasta ja iäkkäitä ihmisiä – erityisesti naisia – koskevista huolista, jotta voidaan varmistaa, että he eivät syrjäydy.

Tämän osalta on välttämätöntä edelleen edistää ponnistuksiamme sekä EU:n tasolla että kansallisella tasolla, jotta olemassa olevia välineitä ja tulevia toimenpiteitä voidaan hyödyntää täysimääräisesti eläkepolitiikan, terveydenhoitoa ja pitkäaikaishoitoa koskevan politiikan, työllisyyspolitiikan, maahanmuutto- ja kotoutumispolitiikan ja infrastruktuurin kehittämisen aloilla.

Tästä asiasta meidän on keskusteltava täällä parlamentissa enemmän.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, esittelijä panee merkille ikääntyneiden naisten kohtaaman kaksinkertaisen syrjinnän. Haluaisin korostaa, että meidän pitäisi puhua kolminkertaisesta syrjinnästä: yksinäisistä iäkkäistä naisista.

Tässä mietinnössä käsitellään tärkeitä kysymyksiä alkaen työmaailmasta ja iäkkäistä, erityisesti iäkkäistä naisista koostuvan työvoiman palaamisesta työelämään.

Näihin naisiin on suhtauduttava myönteisenä työvoimana, jolla on kokemusta ja joka voi kouluttaa nuorempiaan. Lyhyesti, he ovat välttämätön resurssi, jotta koko EU saadaan kasvamaan ja saavuttamaan itselleen asettamansa tavoitteet, resurssi, jolle meidän on taattava ihmisarvoinen elämä ja täysimääräinen ja tehokas sosiaaliturki ja terveydenhuolto, resurssi, jota on tuettava ikääntyvässä yhteiskunnassamme, jonka on opittava, miten ikäännyttään asianmukaisesti.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Pidän naisten asemasta ikääntyvässä yhteiskunnassa laadittua mietintöä erittäin myönteisenä erityisesti siksi, että siinä kieltäydytään suhtautumasta ikääntymiseen kielteisenä asiana. Ikääntymisen taloudellinen näkökulma on todellakin hyvin usein vallitseva yhteiskunnallisissa keskusteluissa. Hyvinvointivaltion uudistuksissa ikääntyminen esitetään eläkejärjestelmän tai terveydenhoitopalvelujen ongelmana.

Iäkkäillä ihmisillä on kuitenkin monia merkittäviä tehtäviä. Kattavan ammatillisen kokemuksensa lisäksi he tarjoavat myös merkittävää tukea yhteiskunnalle ja perheelle. Vaikka heillä ei olisikaan taloudellisesti merkittäviä tehtäviä, meidän olisi kuitenkin suhtauduttava keskimäärin pidempään elinikään todisteena elämänlaadun paranemisesta yhteiskunnassa, ja nähtävä iäkkäät ihmiset taakan sijasta täysivaltaisina yhteiskunnan jäseninä, jotka ansaitsevat ihmisarvoisen elämän. Tämä perustelu koskee ennen kaikkea iäkkäitä naisia, joilla on suurempi köyhyysriski ja jotka ovat myös erityisen riippuvaisia julkisista ja yksityisistä palveluista ja myös julkisesta terveydenhuollosta, mikä myös tarkoittaa, että riittämättömät tai heikkolaatuiset palvelut vaikuttavat naisiin.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Mielestäni on merkittävää, että niin monet ihmiset haluavat puhua näistä asioista. Komission olisi ymmärrettävä se siten, että näihin ongelmiin on löydettävä ratkaisu, koska sukupuolten epätasa-arvo on erityisen jyrkkä iäkkäiden naisten osalta joko useimpien naisten matalien tulojen takia tai koska laadukkaiden julkisten palvelujen ja erityisesti terveydenhoitopalvelujen saatavuudessa on ongelmia.

Palkkasyrjintä työssä ja syrjintä äitiyden osalta näkyvät suoraan useimpien iäkkäiden naisten eläkkeissä. Tulos on se, että nämä eläkkeet ovat matalia, mikä johtaa iäkkäiden naisten erittäin korkeaan köyhyysriskiin. Kaikilla naisilla on oikeus ikääntyä arvokkaasti, joten köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen eurooppalaisena teemavuotena on kiinnitettävä erityistä huomiota iäkkäisiin naisiin, jotta heidän arvoaan naisina ja kansalaisina kunnioitetaan.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Ikääntyvä väestö on ilmiö, joka edellyttää meiltä erityistä huomiota. Ongelmia, joita meidän on käsiteltävä, on muuan muassa köyhyys, joka, vaikka kattaakin monia näkökulmia, johtuu suurelta osin korkeasta työttömyydestä. Huomattava lasku yli 50-vuotiaiden ikäryhmän työllisyydessä on jo pantu merkille, ja se vaikuttaa erityisesti naisiin. He eivät tunne ikänsä takia olevansa enää kiinnostavia työnantajien kannalta. Jotkut heistä päättävät jäädä varhaiseläkkeelle, ja heidän matalat eläkkeensä aiheuttavat heille joskus äärimmäistä köyhyyttä. Tämän ikäryhmän työllisyystason nostamiseksi olisi yksittäisten valtioiden hallitusten tasolla pantava täytäntöön oikeudellisia ratkaisuja. Yrittäjät tarvitsevat kannustimia yli 50-vuotiaiden palkkaamiseksi. Se voitaisiin toteuttaa verohelpotusten muodossa, luomalla erityisratkaisuja terveydenhoitojärjestelmän puitteissa tai tarjoamalla ilmaista koulutusta, jolla kyseisiä työntekijöitä koulutetaan työnantajien tarpeisiin. Vastaavien ajatusten toteuttamisella nostettaisiin heidän elintasoaan ja sen lisäksi saataisiin aikaan mitattavissa olevia etuja yksittäisten valtioiden talousarvioissa.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Euroopan unionin väestö ikääntyy, ja vuonna 2008 yli 65-vuotiaiden ihmisten määrä oli yli 17 prosenttia EU:n väestöstä. Väestön eliniänodotteen nousu liittyy kuitenkin tiiviisti terveydenhoitopalvelujen saatavuuteen ja esteettömyyteen ja kohtuulliseen elintasoon.

Naisten osuus terveydenhoitoalan työvoimassa on ollut historiallisesti huomattava, ja se kasvaa edelleen. Naisten osuus EU:n tason työvoimasta on yhteensä noin kolme neljäsosaa. Joissakin jäsenvaltioissa yli puolet terveydenhoitoalan opiskelijoista on naisia. Syntyvyyden lisääminen ja työpaikkojen luominen ovat myös olennaisia eläkejärjestelmien kestävyys- ja takaamiseksi.

Lastenhoitomahdollisuuksien tarjoaminen alle 6-vuotiaille lapsille on olennaista, jotta nuoret äidit voivat saavuttaa tasapainon työn ja perhe-elämän välille. Jokainen lastenhoitoon sijoitettu euro tuottaa yhteiskunnalle kuusi euroa uusien työpaikkojen luomisen ja nuorten äitien työmarkkinoille palaamisen ansiosta.

Dacian Cioloș, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet – vai pitäisikö sanoa ”hyvät naiset”, koska valitettavasti tässä naisia koskevassa keskustelussa on läsnä sängen vähän miehiä – haluaisin kiittää Sirpa Pietikäistä hänen naisten asemasta ikääntyvässä yhteiskunnassa laatimastaan mietinnöstä. Mietinnössä käsitellään kysymystä, joka on merkityksellinen tämän päivän väestörakennetta koskevissa haasteissa, ja tarjotaan hyödyllinen analyysi tuosta kysymyksestä käyttämällä monialaista lähestymistapaa.

Komissio on tietoinen siitä, että iäkkäät naiset ja miehet kohtaavat suuria vaikeuksia pyrkiessään elämään aktiivista elämää, hankkimaan eläkekertymää eläkeaikansa varten ja ikääntymään arvokkaasti, kun heidän fyysiset valmiutensa heikkenevät.

Tosiasia on, että iäkkäät naiset ovat erityisen heikossa asemassa, koska kunkin sukupuolen tehtävistä on sinnikkäitä stereotyyppioita ja myös heidän työmarkkinoilla kokemansa syrjinnän takia.

Vaikutus niiden naisten eläkeoikeuksiin, jotka pitävät taukoa työstään tai jäävät vapaalle hoitaakseen lähisukulaisiaan, sekä sukupuolten välinen sinnikäs palkkaero altistavat heidät ikääntymisen myötä miehiä suuremmalle köyhyysriskille.

Komissio on toteuttanut monia aloitteita kiinnittääkseen huomiota Euroopan unionin ikääntyvien yhteiskuntien tarpeisiin, yhteiskuntien, joissa iäkkäillä naisilla on olennaisen tärkeä asema. Aivan äskettäin komissio korosti eläkkeistä antamassaan vihreässä kirjassa, miten tärkeää on vähentää naisten ja miesten välisiä eroja, erityisesti ihmisten hoidon, palkan ja työmarkkinoiden osalta.

Komissio korostaa edelleen naisten aseman merkitystä ikääntyvässä yhteiskunnassa naisten ja miesten tasa-arvoa koskevassa tulevassa strategiassaan vuosille 2010–2015, joka hyväksytään tässä kuussa.

Komissio varmistaa myös, että sukupuolten tasa-arvoa koskevien kysymysten huomioon ottaminen on mukana sen ehdotuksessa julistaa vuosi 2012 aktiivisen ikääntymien eurooppalaiseksi temavuodeksi.

Koska tämä on viimeinen puheenvuoroni tänä iltana, haluaisin käyttää tilaisuuden hyväkseni kiittäakseni myös tulkkeja ja pyytääkseni anteeksi, jos puhuin välillä liian nopeasti.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 7. syyskuuta 2010 klo 12.30.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) EU:lla on vakava ongelma. Sen väestö ikääntyy, ja tähän todellisuuteen vastaamiseksi tarvitaan sopivia toimenpiteitä. Ei pitäisi myöskään ylenkatsoa iäkkäiden ihmisten tarjoamia mahdollisuuksia, jotka jätetään useimmiten huomiotta jäsenvaltioissa. Heidän tarjoamiaan kokemuksia ja taitoja voidaan käyttää nuorten kouluttamiseen, jotta osaamista voidaan välittää nuoremmille sukupolville eri aloilla ja eri kokemuksen tasoilla. Vaikka ikään perustuva syrjintä on kielletty EU:n lainsäädännön nojalla, työympäristössä tapahtuu kaikissa jäsenvaltioissa usein avoimen tai peiteltyyn syrjinnän kaltaisia tapauksia, erityisesti naisia kohtaan. Tuen siksi ehdotusta EU:n laajuisesta tiedotuskampanjasta, jolla pyritään torjumaan nykyistä ikään perustuvaa syrjintää ja säilyttämään sukupolvien välinen solidaarisuus. Mielestäni on hyödyllistä tarjota EU:n varoja esimerkiksi heikossa asemassa olevia yksinäisiä ja iäkkäitä naisia koskevien hankkeiden tueksi. Sillä tuettaisiin valtavasti ikään perustuvan syrjinnän torjumista.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE), kirjallinen. – (PL) On hyvä, että Euroopan parlamentin mietinnössä korostettiin yli 50-vuotiaiden naisten asemaa koko Euroopassa käynnissä olevan väestörakenteen muutoksen puitteissa. Tähän mennessä saadut raportit ovat osoittaneet, että naisten työllisyysnäkömät ja julkinen elämä parantuvat hitaasti. Muutaman seuraavan vuoden aikana muutos voi olla ilmeinen – tämän naisryhmän tilanteen huononeminen erityisesti maissa, joiden sosiaali- ja terveydenhuoltopalvelut ovat vähemmän kehittyneitä tai tehottomia. Kyseisissä maissa ikääntyvä väestö rasittaa erityisesti naisia ikääntyvien vanhempien ja sukulaisten hoitovelvollisuuksien takia. Jo nyt naisia rasitetaan tällaisilla velvollisuuksilla, ja tulevaisuudessa se lisääntyy. Monissa tapauksissa he korvaavat tehottomat laitokset ja vapauttavat ne vastuusta. Meidän on valmistauduttava väestökehityksen aikapommiin, jossa tällä kertaa on kyse valtavasta iäkkäiden ja raihnaiden henkilöiden määrästä. Laitosten mukauttaminen on pitkäaikainen ja vaikea prosessi, joten meidän on päätettävä nyt, miten perheitä autetaan ikääntyvässä yhteiskunnassa. Euroopan

komission ja parlamentin on aloitettava nyt heti valvomalla laitosten mukauttamista jäsenvaltioissa ikääntyvän yhteiskunnan tarpeisiin. Mietinnössä korostetaan aivan oikein, että pääsyä julkisiin ja yksityisiin palveluihin, erityisesti terveydenhoitopalveluihin, on yksinkertaistettava. On tärkeää, että nämä asetukset näkyisivät jokapäiväisessä elämässä eivätkä ne jäisi vain kuolleiksi kirjaimiksi EU:n asiakirjoissa.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pani naisten asemaa ikääntyvässä yhteiskunnassa koskevassa mietinnössään aivan oikein merkille, että eläkeikäiset naiset ovat usein alttiimpia köyhyydelle. Syy tähän ilmiöön on hyvin usein pienempi eläkekertymä, koska naisten palkat ovat matalampia ja koska heillä on väliaikaisia palkan vähennyksiä, esimerkiksi lastenhoidon takia. Luonnoksessa mainitaan monia tekijöitä, joilla yli 50-vuotiaiden naisten elämänlaatua voitaisiin parantaa, muun muassa ottamalla osa-aikaista lisätyötä. Meidän on kuitenkin ennen kaikkea päätettävä, mitä tehdään, jotta eläkeikää lähestyvien naisten ei tarvitse huolehtia työpaikkojensa menettämisestä ja siten taloudellisista resursseistaan. Euroopan unionin pitäisi korostaa erityisesti sen varmistamista, että naisten ja miesten palkat ovat yhdenvertaisia. Perusoikeuskirjan ja Lissabonin sopimuksen mukaan sukupuoleen perustuva syrjintä on kiellettyä työpaikalla, joten mietinnössä pitäisi olla osia, joilla varmistetaan, että naiset saavat samaa palkkaa kuin miehet. Lisäksi on tärkeää, että yleisessä mielipiteessä korostettaisiin kaikkia kysymyksiä, jotka liittyvät naisten syrjintään työpaikalla.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen . – (ET) Meillä kaikilla Euroopan unionissa on oltava yhdenvertaiset mahdollisuudet osallistua täysimääräisesti yhteiskunnalliseen elämään sekä tehdä työtä ja olla taloudellisesti aktiivisia, ja saada elintaso ja hyvinvointi, jotka katsotaan tavallisiksi yhteiskunnassa, jossa elämme. Nykyinen maailmanlaajuinen talous- ja yhteiskuntakriisi on valitettavasti pahentanut köyhyyttä ja syrjäytymistä erityisesti naisten ja etenkin iäkkäiden naisten osalta. Koska naisten eliniänodote on keskimäärin kuusi vuotta korkeampi kuin miesten, sukupuolesta on tulossa olennaisen tärkeä tekijä ikääntymisessä. Naisten köyhyyden ja syrjäytymisen torjunnan on mielestäni oltava edelleen yksi EU:n tärkeimmistä haasteista, ja siksi jäsenvaltioiden pitäisi parantaa sosiaaliturvajärjestelmiään, elinikäistä oppimista ja aktiivisia sitouttamistoimiaan luodakseen elämän eri vaiheissa oleville naisille mahdollisuuksia osallistua aktiivisesti yhteiskunnan elämään ja suojellakseen heitä syrjäytymisuhalta. On tärkeää, että jäsenvaltioiden yhteiset ponnistukset keskitetään yhdenvertaisten mahdollisuuksien tarjoamiseen, koska naisten ja miesten yhdenvertaiset oikeudet eivät ole tavoite itsessään vaan ennakoedellytys EU:n yleistavoitteille – kasvulle, työllisyydelle ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden aikaansaamiselle.

25. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

26. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 22.50)